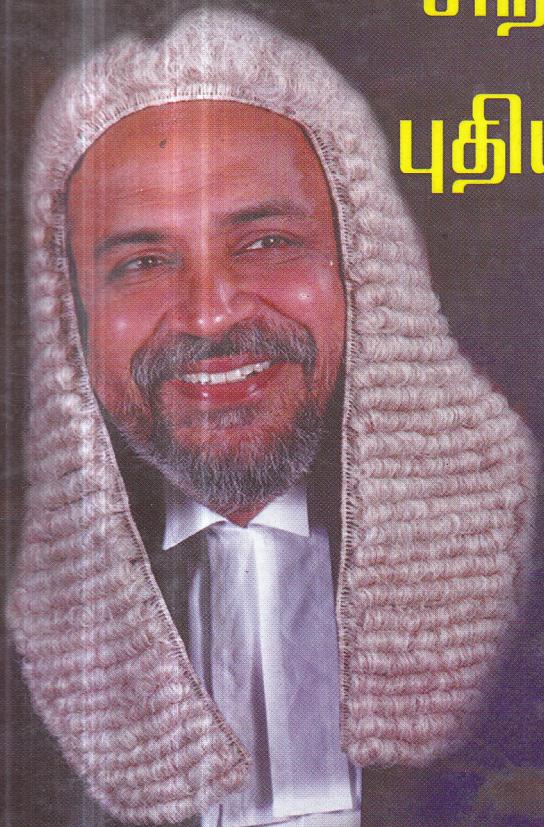

சிறகடிக்கும் புதிய வேர்கள்

எம்.எச்.எம்.அஷ்ராஃப்

சிறகட்கும் புதிய வேர்கள்

— எம்.எச்.எம். ராஜராஜ் —

தொகுப்பாசிரியர் :
மென்லவி. ஏ.ஸி.ஏ.எம். புஹாரி

வெளியீடு
“தாருஸ்ஸலாம் வெளியீட்டுக்கம்”
DSP NO - 31

[Handwritten signature]
Title : SIRAKADIKKUM
PUTHIYA VERKAL

Pages : ii + 121

Published by: "Dharussalam" Publication
"Shanthi Illam"
53, Vauxhall Lane,
Colombo-02.

Cover Design:M. Fowzer

Frist Edition: 21 November 1999

Price : 100/-

அணிந்துரை

பிஸ்மில்லாஹிர் ரஹ்மானிர் ரஹீம்

பல சந்தர்ப்பங்களில் மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் தலைவர் ஆற்றிய உரைகள் காற்றோடு காற்றாக இல்லாமல் போய் விட்டன. அவரது உரைகளில் நாற்றி யொரு பங்குகூட பத்திரிகைகளில் வெளிவருவதில்லை. ஒரு இயக்கத்தின் வளர் ச் சிக்கு அதன் தலைவரின் சிந்தனைகள் இன்றியமையாதவை.

மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் தோற்றுவிக்கப்பட்ட 18 ஆண்டு கால எல்லைக்குள் பல ஆயிரக் கணக்கான உரைகள் ஆற்றப்பட்டும் கூட, அவைகளை ஆவணப்படுத்தாமல் விட்டது பெரிய இழப்பாகும். கடந்த ஐந்தாண்டுகளாக என்னோடு - பொதுசன தொடர்பு அதிகாரியாக கடமையாற்றும் சகோதரர் மௌலாவி ஏ.ஸி.ஏ.எம். புஹாரி அவர்கள், ஒரு சில பேச்சுக்களையாவது தொகுக்க முன் வந்தது - பாராட்டத்தக்க வேண்டிய முயற்சியாகும்

இந்நாலில் அடங்கியுள்ள உரைகளை என்னால் வாசிக்க முடியாமல் போன போதிலும் கூட, தொகுப்பாசிரியரின் கருத்துக் களைப் பார்த்து மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். தொகுப்புரை ஒரு வெறும் சம்பிரதாயூர்வமான ஒன்றாய் அமையாமல் இருப்பது இந்த நாலை இன்னும் வலுப்படுத்துகின்றது. ஒரு காலத்தில் மூஸ்லிம் காங்கிரஸின் தோற்றுத்தையும் வளர்ச்சியையும் எட்டோட உங்களுக்கு இதிலுள்ள தரவுகள் நிச்சயம் பயன்னிக்கும்.

மூஸ்லிம் சமுதாயத்தின் விடுதலைக்கான நமது பயணத்தில் சகோதரர் புஹாரி மௌலாவி அவர்களின் பெறுமதிமிக்க பங்களிப்பையும் எல்லாம்வல்ல இறைவன் ஏற்றுக் கொள்வானாக!

வேர்கள் உறுதியாக இருக்கும் போது விருட்சம் செழிப்பாக இருக்கும். புதுப்புது உயிரணுக்கள் உடம்புக்குள் செலுத்தப்படும் போது - ஒரு வித சிலிர்ப்பு ஏற்படும். அதே போல் தலைவரின் பேச்சுக்களில் ஏற்படும் சிந்தனைக் காக்கங்கள் புதிய வேர்கள் சிலிர்ப்பதற்கும் சிறகடிப்பதற்கும் உதவுவேண்டுமென்பது எனது பிரார்த்தனையாகும்.

அவனது படைப்புக்களின் மகிழ்வுக்காகவும், முன்னேற்றத்திற் காகவும் நாம் துவங்கிய இப்பணியை அவன் ஏற்றுக் கொண்டு நம்மில் ஆழுதலடைவானாக!

எம். எச். எம். அஷ்ரஃப்

ஸ்ரீலங்கா மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் தேசிய தலைவர்,
தேசிய ஜக்கிய முன்னணி ஸ்தாபகர்,
துறைமுக அபிவிருத்தி புனர்வாழ்வுபுனரமைப்பு அமைச்சர்.

தொகுத்தவனுரை !

பிஸ்மில்லாஹிர் ரஹ்மானிர் ரஹீம்

அளவற்ற அருளாளன் அல்லாஹ், அவனுக்கே புகழ் அனைத்தும் கருணை நபி கண்மணி நாயகம் (ஸல்ல) அவர்களுக்கே ஸலவாத்தும் ஸலாமும்

துறைமுக அபிவிருத்தி புனர்வாழ்வு புனரமைப்பு அமைச்சர் சகோதரர் எம்.எச்.எம்.அஷ்ரஃப் அவர்கள் அவ்வப்போது பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் ஆற்றிய உரைகளைத் தொகுத்து வெளியிட வேண்டும் என்ற எனது நீண்ட நாள் அவா இன்று நிறைவு பெறுகின்றது. அல்ஹாம்துல்லாஹ்.

தொகுத்தோனுரை என்ற இந்த எனது முன்னுரையில் சகோதரர் அஷ்ரஃப் அவர்களின் பாரம்பரிய பின்னணியையும் எனக்கும் அவருக்குமிடையிலான தொடர்பையும் முதலில் தருவதற்கு எண்ணுகிறேன்.

சம்மாந்துறைத் தாய் பாக்கியம் பெற்றவள். சரித்திர நாயகர்கள் பலர் அவளின் தவப்புதல்வர்கள். அந்தப் புத்திரர்களுள் ஒருவர் தான் சலைமா லெப்பை ஆலிம் என்ற பூர்த்தி தலைவன் 1860ம் ஆண்டில் இந்தியாவில் சன்மார்க்க கல்வி பயின்று சிறந்த ஆலிம் என்று பட்டம் பெற்று தனது தாயகமாகிய சம்மாந்துறைக்கு வருகின்றார்.

அன்று வெள்ளிக்கிழமை வழைமை போன்று நேர்காலத்துடன் ஜாம்ஆவுக்கு சென்றார். குத்பாவுக்கான பாங்கு ஓலிக்கப்படுகிறது. நீண்ட நேரமாகியும் குத்பா பேருரை நிகழ்த்தப்படவில்லை. அவரது பக்கத்தில் கதீப் அவர்கள் அமர்ந்திருக்கின்றார். அவரது பெயர் மஹ்மது லெப்பை. (இவர் எனது மூத்த வாப்பாவின் தகப்பன்) குத்பா ஒதுவதில் என்ன தாமதம் என்று சலைமா லெப்பை ஆலிம் கதீபிடம் கேட்டபோது “தம்பி தங்களின் தகப்பனார் இன்னும் வந்து சேரவில்லை. அவர்தான் பிரதம மரைக்காயர் மல்கன்பிட்டி கிராமத்தில் இருந்து அவர் வந்த பின்னர் தான் நாம் குத்பாவை ஆரம்பிப்பது எமது வழக்கம்” என்று கூறினார்.

“தகப்பனாக இருக்கலாம், தலைமை மரைக்கார் ஆகவும் இருக்கலாம், குத்பாவுக்குரிய நேரம் வந்துவிட்டால் உடன் தொழுகை நடைபெற வேண்டும். பொதுமக்களில் பலர் பல அசௌகரியங்களுக்கு உட்படலாம். தகப்பனார் வந்ததும் நான் கதைத்துக்கொள்கிறேன். நீங்கள் இப்போது குத்பாவை ஆரம்பியுங்கள்” என்று கூறினார். தொழுது முடிந்தது. மக்கள் கலைந்து சென்றனர்.

தலைமை மரைக்கார் வில்லுக்கரத்தையில் கம்பீரமாக வீற்றிருந்து வருகிறார். பாதையில் தொழுது முடித்த மக்கள் தங்கள் வீடுகளை நோக்கி விரைந்து

செல்வதை கண்டதும் இவருக்கு வியப்பாகவிருந்தது. அதிர்ச்சி! வில்லுக்கரத்தையை நிறுத்தினார். விபரத்தைக் கேட்டறிந்தார். “இனிமேல் அவனே இவ்வூரை ஆளட்டும்” என்று கூறி வில்லுக்கரத்தையைத் திருப்பி, வந்த வழியே திரும்பிச் சென்றுவிடுகிறார்.

இந்த புரட்சி தலைவர் கலைமா லெப்பை ஆலிமின் கைகளில் ஊர் நிர்வாகம் வந்த போது பல சீர்த்திருத்தங்கள் மேற்கொள்ளப் பட்டன. பலரால் பரிபாலனம் செய்யப்பட்டு வந்த பள்ளிவாசலுக்குச் சொந்தமான நூற்றுக்கு மேற்பட்ட ஏக்கர் காணிகளின் பராமரிப்பை பள்ளி நிர்வாகம் பாரமெடுக்க நீதிமன்றம் வரை சென்று வழக்காடினார். நீதிமன்ற செலவினங்களுக்காக தனது சொந்தக் காணியில் இருபது ஏக்கரை (ஒரு வெளி) விற்று செலவு செய்தார். வழக்கில் வெற்றியும் பெற்றார்.

வயல் வேலைகளுக்காகச் செல்லும் மூஸ்லிம் விவசாயிகளும், ஆற்று நீரில் குளிப்பதற்காக செலவோரும் அணியும் ஆடைகள் கலைமா லெப்பை ஆலிம் அவர்களுக்கு மிகுந்த கவலையை ஏற்படுத்தின. இஸ்லாமிய கலாசாரத்தின்படி, “ஷாபிஸ மத்ஹுபி”ன் விதிகளுக்கமைய மறைக்கப்பட வேண்டிய பகுதிகள் வெளியில் தெரிவதை அவர் விரும்பவில்லை. எனவே தொப்புள் முதல் முழங்கால் வரை மறைக்கக் கூடியதான் ஒரு உடையை சிறுவால் என்ற பெயரில் அறிமுகப்படுத்திய பெருமையும் கலைமா லெப்பை ஆலிம் அவர்களையே சாரும்.

அந்தக்காலத்திலேயே இவ்வாறான சிந்தனைப் புரட்சியை ஏற்படுத்திய கலைமா லெப்பை ஆலிம் அவர்களின் பேரன்தான் இலங்கையின் இன்றைய கதாநாயகன், ஸ்ரீ லங்கா மூஸ்லிம் காங்கிரஸின் தேசிய தலைவர், தேசிய ஐக்கிய முன்னணியின் ஸ்தாபகர், ஜனாதிபதி சட்டத்தரணி, துறைமுக அபிவிருத்தி புனர்வாழ்வு புனரமைப்பு அமைச்சர், சுகோதாரர் எம்.எச்.எம்.அஷ்ரஃப் அவர்கள். இது இவரது தாய்வழித் தலைமுறையாகும்.

தந்தை வழித்தலைமுறையிலும் இவரது குடும்பம் கல்முனைக் குடியில் அதிகார பீடத்தில் அமர்ந்திருந்தது. இதன் விபரங்களை தென்கீழ்க்கு தவறவிட்ட திரியியம் எனும் நூலிலும் மூஸ்லிம் பண்பாட்டு அலுவல்கள் திணைக்களத்தினால் வெளியிடப்பட்ட “அம்பாறை மாவட்ட மூஸ்லிம்கள்” என்ற நூலில் அரசியல் வதனம் என்ற அத்தியாயத்திலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம். தாய் வழியிலும், தந்தை வழியிலும் செல்வாக்குச் செலுத்திய குடும்பத்தில் பிறந்த சுகோதாரர் அஷ்ரஃப் அவர்கள் புலிக்குப் பிறந்தது பூனையாகுமா? என்பதை நிருபித்துக் கொண்டிருக்கிறார். இலங்கையில் தேசிய ரீதியாக மட்டுமன்றி சர்வதேச ரீதியாகவும் அவர் பிரபல்யம் அடைந்து வருவதையும் எந்த சக்தியாலும் தடுக்க முடியாது. அல்லாஹ்ரவின் கருணைக்கண் அவர்மீது பதிந்துள்ளது.

சிறந்த ருணநலன் கள்:-

1965ம் ஆண்டு முதல் சோதரர் அஷ்ரஃப் அவர்களுடன் எனக்கு பரிச்சயமுண்டு. சிறு வயது முதல் சிறந்த பண்புகளையுடையவராக விளங்கினார். தனக்குப் பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் விடயங்களில் கூட உண்மையை உரைப்பது அவரது தீற்மையாகும். தான் ஒரு சட்டத்தரணியாக இருந்த போதும் உண்மைக்கு புறம் பான வாதங்களை அவர் முன்வைப்பதில்லை. பொய் உரைப்பவர்கள் மீது கடுமையாக கோபமடைவார். ஒரு கொலையை செய்துவிட்டுவந்து உண்மையைச் சொல்லி உதவிகேட்டால் அவரை சட்டத்தின் பிழியிலிருந்து பாதுகாக்க நடவடிக்கை எடுப்பார். அல்லாஹ், முக்குலைத்தவிர வேறு யாருக்கும் எதற்கும் அஞ்சாதவர். தனக்கு சரியென்று பட்டதை துணிவுடன் எடுத்துரைப்பார்.

அல்லாஹ் அவருக்கு அளித்துள்ள மற்றுமொரு அருள் சிறந்த நாவன்மையாகும். சிறுவயது முதல் சிறந்த பேச்சாளர். தான் கலந்து கொண்ட பல பேச்சுப் போட்டிகளில் முதற்பரிசையே பெற்றுள்ளார். இல்லாமிய சோஷலிச முன்னணியினால் எழுபதுகளில் நடத்தப்பட்ட அகில இலங்கை பேச்சுப் போட்டியில் போட்டிக்கு கொடுக்கப்பட்ட தலைப்பே பிழையானது என்று எதிர்த்து வாதாடியதன் மூலம் தனது விவாதத் தீற்மையை வெளிக்கொண்டார். அதனால் நடுவர்கள் குழு அவருக்கு முதற்பரிசு வழங்குவதற்கு சிபாரிசு செய்ய மறுத்துவிட்டது. மட்டுமன்றி அவரது பேச்சை அப்போட்டியில் தகுதியற்றதாக ஆக்கியும் விட்டது. மனிதன் கொடுக்காத பரிசுகளை விட சிறப்பான பரிசுகளையும், அந்தஸ்தையும் அல்லாஹ் அவருக்கு தற்போது வழங்கிக்கொண்டிருக்கிறான். (அல்லாஹ் இதற்கு நேர்மாறாக 1970ம் ஆண்டு ஜூக்கியநாடுகள் சபையினால் கொழும்பில் மனித உரிமைகள் பேச்சுப் போட்டி ஒன்று நடைபெற்றது. இதன் தலைப்பாக ‘பேச்சு மனிதனின் அடிப்படை உரிமை’ என்று வழங்கப்பட்டது. இப்போட்டியிலும் பங்குபற்றிய சோதரர் அஷ்ரஃப் அவர்கள் பேச்சு என்று சொல்வதைவிட கருத்து வெளிப்பாடுதான் மனிதனின் அடிப்படை உரிமையாகும் என்பதற்கான ஆதாரங்களைக் கூறி தனது வாதத்தை முன்வைத்த போது நடுவர் குழு அதனை ஏற்று முதற்பரிசாக தங்கப்படக்கத்தையும் வழங்கி கௌரவித்தது.)

தந்தை வழிப் பரம்பரையினரும், தாய் வழிப் பரம்பரையினரும் தாம் வாழ்ந்த பிரதேசங்களில் பிரபல்யம் பெற்றும் தலைமைப்பொறுப்பை வகித்தும் வந்ததினாலோ என்னவோ சோதரர் அஷ்ரஃப் அவர்களிடம் சிறுவயது முதலே பல முன்மாதிரியான பண்புகள் இருந்தன. பொதுப் பணிகளில் ஆர்வம் அதிகமாக இருந்தது. அவரது பாடசாலை வாழ்கை இதற்கு தக்கதோர் சான்றாகும். இன்றும் கூட அவரது பாடசாலை நண்பர்கள், ஆசிரியர்கள், தமிழ், முஸ்லிம் சோதரர்கள் அனைவரும் அவரது தீற்மைகளையும், ஆற்றலையும் வியந்துரைக்கின்றனர்.

1965ம் ஆண்டில் பொதுத் தேர்தல் ஒன்று நடைபெற்றது. அதில் சகோதரர் அஷ்ரஃப் அவர்களின் தாய்மாமனான ஜனாப். யூ.எம். சலைமாலெப்பை (பழைய சேமன்) அவர்கள் பொதுத்துவில் தொகுதிக்கு ஜோதே. கட்சியின் அபேச்சராகப் போட்டியிட்டார். அப்போது சகோதரர் அஷ்ரஃப் அவர்களின் வயது பதினாறு. அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தான் அவருக்கும் எனக்கும் நெருக்கமான நட்பு ஏற்பட்ட தொடங்கியது.

பாண்துறையில் மாவட்ட நீதிபதியாக பணிபுரிந்த ஜனாப். எம்.ஏ.எம். ஹாசைன் அவர்கள் இவரது மச்சான் ஆகும். சகோதரர் அஷ்ரஃப் அவர்கள் அவரது பாண்துறை வீட்டில் தங்கியிருந்து கொழும்புக்கு படிக்கச் செல்வது வழக்கம். அச்சமயம் நானும் பாண்துறை, தொட்டவத்தை ஜோம் ஆப் பள்ளிவாசலில் இமாமாகவும், அல்பா:ரியா முஸ்லிம் மகா வித்தியாலயத்தில் ஆசிரியனாகவும் கடமை புரிந்தேன். இலங்கை ஓலிபரப்பு கூட்டுத்தாபன முஸ்லிம் சேவையில் அல்குர்ஆன் விளக்கம், மணிமொழிகள் போன்ற நிகழ்ச்சிகளில் அடிக்கடி பங்குபற்றும் வாய்ப் எனக்கு அதிகமாக கிடைத்தது. அந்த வாய்ப்பின் மூலம் நான் பெற்ற பேறுதான் ‘வரலாற்றில் ஓர் ஏடு’ என்ற ஜனரஞ்சகமான நிகழ்ச்சியாகும். இந்திகழ்ச்சியின் மூலமே ஜனாப். ஹாசைன் நீதவான் அவர்களுடன் எனக்கு தொடர்பு ஏற்பட்டது. அடிக்கடி அவரது உத்தியோக பூர்வ வாசஸ்தலத்திற்கு வருமாறு அவரது காரை அனுப்புவார். அங்கு சென்ற சமயத்தில் தான் சகோதரர் அஷ்ரஃப் அவர்கள் அங்கிருப்பதை அறிந்தேன். எங்கள் நட்பு தொடர்ந்தது. அதன் பின் அவரது சட்டக் கல்லூரி வாழ்க்கை பின்னர் சட்டத்தரணியாக கொழும்பில் தொழில் அதன் பின் இல்லறவாழ்கை என்று தொடர்ந்தது.

புரட்சித் திருமணம்:-

தான் விரும்பிய பெண்ணை மணமுடிக்க அவர் விரும்பினார். அவரது நெருங்கிய நண்பர்களுக்கு மாத்திரமே வாய்மூல அழைப்பு விடுத்தார். திருமணம் கம்பளை ஜோம் ஆப் பள்ளியில் நடப்பதற்கு ஒருங்கு செய்யப்பட்டிருந்தது. அந்த நாட்களில் நடந்த ஒரு புரட்சித் திருமணமே இது என்று கூறலாம். சாதாரண சட்டத்தரணியாகத் தொழில் புரியும் ஒருவருக்கே கார், பங்களா, பல இலட்ச ரூபாய்கள் என்பன சீதனமாக விலை பேசப்பட்டுக் கொண்டிருந்த காலத்தில்தான் பிரபல சட்டத்தரணியாக திகழ்ந்த சகோதரர் அஷ்ரஃப் அவர்கள் ஒரு சதத்தையேனும் சீதனமாக கேட்காது முன்மாதிரியான திருமணத்தை முடிக்க முன்வந்தார். அத்திருமணத்தில் தாலி கூட கட்டப்படவில்லை. உறவினர்களில் இருந்தும் நண்பர்களில் இருந்தும் மிக குறைந்தவர் களே அழைக்கப்பட்டு இருந்தனர். இந்த திருமண ஒப்பந்தத்தை நானே நடாத்திவைக்க வேண்டும் என்பது அவரது அவா. அன்று கம்பளை ஜோம் ஆப் பள்ளி வாசலில் இந்த புரட்சிகரமான திருமண வைபவத்தின் சிறப்புகளைப் பற்றி ஒரு பிரசங்கம் செய்து பின்

திருமணத்தையும் நானே முன்னின்று நடாத்தி வைத்தது இப்போதும் எனக்கு பெருமையாக இருக்கின்றது. வலீமா விருந்தோம் பலும் சிறப்பாக நடைபெற்றது.

ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் உதயம்:-

1983ல் காத்தான்குடி பிரதான வீதியில் அமைந்திருந்த பாலர் பாடசாலையில் இலங்கை முஸ்லிம்களின் நிலை சம்பந்தமாக ஒரு கலந்துரையாடல் நடைபெற்ற போவதாகவும் நீங்களும் கலந்து கொள்ளுங்கள் என்றும் சகோதரர் அஷ்ரஃப் அவர்கள் என்னிடம் கூறினார். அவரது அழைப்பை ஏற்று அன்று சம்மாந்துறையில் இருந்து நான் உட்பட மூவர் மாத்திரமே சமூகம் அளித்தது இன்றும் என் நினைவிலுள்ளது. மௌலவி ஏ.எம். அபுல் ஹசன் அவர்களும் எனது சகோதரர் மன்குர் ஏ. காதர் அவர்களுமே சமூகம் அளித்திருந்தோம். காத்தான்குடி பட்டின சபையின் முன்னாள் தலைவர் மர்ஹும் ஜனாப். ஏ.எல்.அகமது லெப்பை அவர்களின் தலைமையில் அக்கூட்டம் ஆரம்பித்தது. கிராஅத் தூதும் பாக்கியம் எனக்கே கிடைத்தது. அன்றைய கூட்டத்தில் தான் ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் உதயமானது. ஆரம்பத்தில் தீவிரமாக அரசியலில் ஈடுபடும் எண்ணமிருக்கவில்லை. அரசின் நடவடிக்கைகளை ஆராய்ந்து தீர்மானங்களை நிறைவேற்றுவதும், சாதக பாதகங்களை அறிக்கையாக வெளியிடுவதுமே அதன் பணிகளாக இருந்தன. ஆறாவது மகாநாட்டில்தான் அரசியல் கட்சியாக கொழும்பில் பிரகடனம் செய்யப்பட்டது.

அரசியல் கட்சியாக பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட நாட்களில் நான் கொழும்பில் முஸ்லிம் சமய கல்லூசார் தினைக்களத்தில் ஆய்வு உத்தியோகத்தராக பணி புரிந்தேன். இதனால் சம்மாந்துறையில் கட்சியின் அரசியல் நடவடிக்கைகளில் பகிரங்கமாக ஈடுபட என்னால் முடியவில்லை. இக்காலத்தில் மாகாண சபைதேர்தல்கள் நடைபெற்றன. ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் மாபெரும் வெற்றிபெற்று சாதனை நிலை நாட்டியது.

1989ல் என்னையும் மீறி எனது உணர்வுகள் வெளிவந்தன. 1977ல் சம்மாந்துறையில் ஐ.தே.கட்சியின் எந்த தலைமைத்துவங்க ஞக்காக ஆதரவு கொடுத்தேனோ அதே தலைமைத்துவங்கள் நான் ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸின் ஆதரவாளர் என இனங்காட்டிக்கொண்ட பொழுது என்னைக் காட்டிக்கொடுத்தது. பதவி இறக்கமும் இடமாற்றமும் பரிசாகக் கிடைத்தன. உத்தியோகத்தை உதறித்தள் உத்தேசித்தேன். இதனை அறிந்த சகோதரர் எம்.எச்.எம்.அஷ்ரஃப் அவர்கள் ‘அப்படியெதுவும் செய்ய வேண்டாம். எனக்கு பக்கதுணையாக தீவிர அரசியலில் ஈடுபடுங்கள், தொழிலைப் பற்றி பின்னர் யோசிக்கலாம்’ என்றார்.

வேட்பாளர் :-

சம்மாந்துறைத் தொகுதிக்கான வேட்பாளர் தேடும் படலம் ஆரம்பம் ஆகியது. ஒரு நாள் சகோதரர் அஷ்ரஃப் அவர்கள் என்னை அழைத்து உடனடியாக ஊருக்குச் சென்று மௌலாவி. எம்.பி.அலியார் ஹஸரத் அவர்களை பாராஞ்மன்ற தேர்தலுக்கான வேட்பாளராக நியமிப்பதற்கு அவரது சம்மத்தை பெற்று வருமாறு கூறினார். எனது முயற்சி வெற்றி பேறவில்லை. அலியார் ஹஸரத் அவர்கள் மறுத்துவிட்டார் என்ற செய்தியை நான் கூறிய போது அப்படியானால் நீங்கள் தான் வேட்பாளர் என்று கூறினார். எனக்கோ என்ன சொல்லுதென்று புரியவில்லை. உடனடியாக மறுப்பு தெரிவித்தேன். அதற்கான காரணங்களை எடுத்துக் கூறினேன். நான் கூறிய காரணங்களை அவர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இருந்தாலும் என்னால் அவரது கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. அதன் பின்னரே சட்டத்தரணி யூ.எல்.எம்.முஹிமன் அவர்களின் பிரவேசம் நிகழ்ந்தது. எனது பெயர் தேசிய பட்டியலில் இடம் பெற்றது. தேர்தலில் யீரே ஸங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தலைவர் அமோக ஆதரவுடன் வெற்றி பெற்றார்.

1989 முதல் ஜூனாப். என்.எம்.புஹார்தீன் அவர்களின் செயலாளராக நியமனம் பெற்றேன். அன்று முதல் கட்சிப்பணிகளில் தீவிரமாக ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கும் போது எனக்கும் சகோதரர் அஷ்ரஃப் அவர்களுடன் நெருக்கம் கூடியது. இந்த காலப் பகுதியில் தான் கொழும்பு நகரில் கொம்பனித் தெருவில் கட்சியின் தலைமைக் காரியாலயத்திற்காக ஒரு பழைய வீடு வாங்கப்பட்டது. கட்சியின் பேராளர் மகாநாட்டிற்கான ஆயத்தங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தன. கட்சியின் அமைப்பு விதிகளை கண்ணி எழுத்துக்களில் பதிய வேண்டும் என்று தலைவர் அவர்களும் நானும் ஒரு தனியார் ஸ்தாபனத்துக்கு சென்றிருந்தோம். வேலைகள் அங்கு நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தன. நாங்கள் இருவரும் உரையாடிக் கொண்டிருந்தோம்.

தாருஸ் ஸலாம்

அப்போது தலைமையகத்திற்கு ஒரு பெயர் வைத்தால் என்ன என்று ஒரு யோசனை தோன்றியது. எனது ஆலோசனையை கூறிய போது நீங்களே ஒரு பெயரைச் சொல்லலாமே என்றார். யீரே ஸங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் இலங்கை முஸ்லிம்களின் நம்பிக்கை நட்சத்திரம். எனவே ‘தாருஸ் அமான்’ என்பதுவே பொருத்தமாகும். ஆனால் உங்களது மக்களின் பெயர் அமான் என்று இருப்பதால் வீணான விமர்சனங்கள் ஏற்படலாம். எனவே ‘தாருஸ் ஸலாம் - சாந்தி இல்லம்’ என்று வைக்கலாமே என்று கூறினேன். ஆழகான பெயர், அப்படியே செய்வோம் என்றார். கட்சியின் தலைமைக் காரியாலயமான “தாருஸ் ஸலாம்” தற்போது

தலைநிமிர்ந்து நிற்கின்றது. வானுயர்ந்த கோபுரமாக காட்சி தருகின்றது. கொழும்பின் அழிந்து மெருகூட்டுகின்றது. சுற்றுலா வருவோர் அதைப் பார்ப்பதையும் தங்கள் நிகழ்ச்சி நிரலில் சேர்த்துக் கொள்கின்றனர். மூவின மக்களுக்கும் பொதுவான ஒரு கட்டடமாக விளங்குகின்றது. அப்போதே இப்படி பொருத்தமான பெயர் வைக்கப்பட்டுள்ளதே என்று பலரும் புகழ்கின்றனர். ஆனால் இந்த பெயரை சிபாரிசு செய்தவர் யார் என்பது தலைவருக்கு மட்டும் தான் தெரியும். எனது பங்களிப்பு மறைந்துவிடுமோ என்று அஞ்சித்தான் இந்த தகவலைப்பும் இதற்குள் சேர்த்துள்ளேன்.

சந்திரிகா - அஷ்ரஃப் உடன்படிக்கை

1994ல் பாராஞ்மன்றம் கலைக்கப்பட்டது. பெரிய கட்சிகள் மூஸ்லிம் காங்கிரஸின் ஆதரவைப் பெற முன்வந்தன. ஐ.தே.க. எதற்கும் பிடி கொடாது பேசியது. பொதுசன ஜக்கிய முன்னணியோ பல கோரிக்கைகளில் உடன்பாடு கண்டது. இதனால் அன்றைய அரசியல் அதியுயர்பீடம் பொது முன்னணியுடன் இணைந்து ஒரு ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்படுவதை விரும்பியது.

சந்திரிகா அஷ்ரஃப் ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்படும் வைபவத்திற்கு தலைவருடன் கட்சியின் பொதுச் செயலாளர் சகோதரர் ரவூப் ஹக்மீம் தலைவர் அவர்களின் பாராஞ்மன்ற செயலாளர் எம்.ஐ.எம். ரபீக் அவர்களும் மௌலாவி புஹாரி அவர்களும் செல்ல வேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. அந்த தீர்மானத்தின் படி அன்றைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கெளரவு சிறிமாவோவின் காரியாலயத்திற்குச் சென்றோம். நேரமோ நடு நிசிவைத் சாண்டியிருந்தது. பேச்சு வார்த்தைகள் முடிந்த பின் கையெழுத்திட தெருங்கும் போது சகோதரர் அஷ்ரஃப் அவர்கள் முதலமைச்சர் சந்திரிகா அவர்களிடம், ‘நாம் எந்தக் காரியம் செய்வதானாலும் எமது இறைவனிடம் பிரார்த்தனை செய்த பின்னரே அதைச் செய்வோம். இப்பொழுதும் அப்படி செய்து கொள்ளலாமா?’ என்று கேட்டார். ஆம் மிகவும் நல்லது என்று கூறிய முதலமைச்சர் எழுந்து நின்றார். நாங்களும் எழுந்த நின்று பிரார்த்தனை பரிந்தோம். அதன் பின்னரே ஒப்பந்தம் கைச்சாத்தானது.

பொது முன்னணியின் வெற்றி

1994 தேர்தலில் பொது முன்னணி வெற்றியீட்டியது. அல்லாஹ்வின் அருள் எமக்குக் கிடைத்த ஒன்பது ஆசனங்கள்தான் ஆட்சியமைக்க அடிப்படையாக அமைந்தன. அதனால் சகோதரர் அஷ்ரஃப் அவர்கள் கெளரவிக்கப்பட்டார். கப்பல் துறை துறைமுகங்கள் புனர் வாழ்வு, புனரமைப்பு அமைச்சு வழங்கப்பட்டது. எனது பிரார்த்தனையின் பின்னர் அமைச்சின் பணிகள் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டன. (அல்லாஹ்வில்லாஹ்)

இதன் பின்னர் ஊருக்குச் செல்லவிருப்பதை அமைச்சர் அவர்களிடம் அறிவித்து விட்டு போகலாம் என்று அணுயின் கதவை மெதுவாக திறந்து கொண்டு உள்ளே சென்று ஸ்லாம் கூறினேன். பதில் ஸ்லாம் கூறிய பின் வாருங்கள் P.R.O. என்று கூறினார். திரும்பிப் பார்த்தேன். யாருமே இல்லை. யாரை அழைத்தீர்கள் என்று கேட்டேன். உங்களைத் தான் என்றார். புதுப் பெயராக இருக்கின்றதே என்றேன். ஆம், உங்களை எனக்கு மேலதிக பொதுசன தொடர்பு உத்தியோகத்தராக நியமிக்கும் படி செயலாளரைப் பணித்துள்ளேன். கடிதத்தை வாங்கிக் கொள்ளுங்கள் என்றார். எனக்கோ என்ன செய்வதென்று புரியவில்லை. நான் உங்களிடம் தொழில் கேட்டு வரவில்லையே. ஊரில் நிறைய பொதுப் பணிகள் உண்டு. அவற்றை செய்ய போகிறேன் என்று கூறினேன். அப்போது என்னை கடிந்து கொண்டார் சகோதரர் அஷ்ரப் அவர்கள். என்னை மட்டும் தனியாக கஷ்டப்பட வைப்பது தானா உங்களது எண்ணம். எனக்கு பக்கத்தில் இருந்து எனக்கு நம்பிக்கையான வர்கள் ஒத்துழைப்பு தரவேண்டும். என்னைத் தேடி வருபவர்களை அன்புடன் அழைத்து, அவர்களின் தேவைகளை கேட்டு உரிய இடங்களில் தொடர்பு கொள்ள ஆலோசனை கூறவேண்டும். உங்களை பலருக்குத் தெரியும். எனவே இந்தப் பணிக்கு உங்களைத் தேர்ந்தெடுத்துள்ளேன் என்று கூறிய போது, என்னால் எப்படி நன்றி கூறுவதென்று புரியவில்லை. அல்லும்துவில்லாது. என்னிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட பணிகளை நேரமையாகவும் நாணயமாகவும் செய்து வருகிறேன் என்பதில் பெருமையடைகிறேன்.

குண இயல்புகள்:-

என்னைப் பொறுத்தவரையில் சகோதர் அஷ்ரப் அவர்கள் மனித நேயம் கொண்ட மாமனிதர். மனிதம் தான் அவரது மாபெரும் அணிகலன். அவரது உயர்வு பலருக்கு மகிழ்ச்சியையும், உற்சாகத்தையும் அளிக்கின்றது. அதனால் அவரை வாழ்த்துகின்றனர். போற்றுகின்றனர். அவருடன் இணைந்து இருப்பதை விரும்புகின்றனர். சிலருக்கு எரிச்சலையும், காழ்ப்புணர்வையும் ஏற்படுத்துகின்றது. எரிச்சலும், புகைச்சலும் கொண்டோர் தூற்றுகின்றனர். காய்த்த மரத்திற்குத் தானே கல்லடி. அவரும் ஒரு மனிதன்தான் என்பதை எண்ண சிலர் மறந்துவிடுகின்றனர்.

இவைகளைப் பற்றி அவர் அலட்டிக் கொள்வதே இல்லை. அத்தனையையும் சகித்துக் கொள்கிறார். இறைவனிடம் தன்னை முற்றாக அரப்பணித்துக் கொள்ளும் ‘அவ்ராது’ களை அடிக்கடி ஒதிக்கொண்டிருக்கிறார். கண்ணின் மணி முறைம்மத் (ஸ்ல) அவர்கள் மீது ஸ்லவாத்தை ஒதிக்கொண்டிருக்கிறார். புகழ்ச்சியிலும், இகழ்ச்சியிலும் மகிழ்ச்சியோ, மனவருத்தமோ ஏற்படாத மனோநிலையைத் தா! யார்ப்பல் ஆலமீனே என்று உளம் உருக பிரார்த்தித்துக்கொண்டிருக்கிறார். இதன் மூலம் அவர் எங்கேயோ சென்று கொண்டிருக்கிறார் என்று எண்ணத் தோன்றுகின்றது.

உரைகள் :-

சுகோதரர் அஷ்ராப் அவர்கள் அமைச்சர் ஆனதன் பின் பல்வேறு கூட்டங்களுக்கும் செல்வதுண்டு. அங்கு எவ்வித முன்னாயத்தங்களும் இன்றி மடைத்திறந்த வெள்ளம் போன்று பேசிக் கொண்டே இருப்பார். ‘சோக்ரட்டைசை’ பற்றி கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். ஒரு காலத்தில் இளைஞர்கள் எல்லாம் அவர் பின்னால் அணிதிரண்டனர். அவ்வாறே இப்போது இங்கு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது. இளைஞர்கள், யுவதிகள், பெரியோர், சிறியோர், படித்தோர், பாமரர் என்ற வித்தியாசம் இன்றி மக்கள் அணிதிரண்கள் அனிதிரண்களின்றனர். இவரைப் பற்றி அறியாதவர்களே இவரை அதிகம் விமர்சிக்கின்றனர். இவருடன் சில மணித்தியாலங்கள், அல்லது சில நாட்கள் பழுபவர்கள் மகுடி கேட்ட நாகம் போல் மயங்கி விடுவதைத் தான் காணமுடிகிறது.

இவரது உரைகளில் சிலவற்றை தொகுத்து வெளியிட தீர்மானித்தேன். தொகுத்தவுன் உரையொன்று வேண்டுமே என்று எழுதும் போதே என் மனதில் ஒரு சுயநலம் தோன்றியது. கட்சியை பொறுத்தவரை எனது பங்களிப்பு என்ன என்பது பலருக்கு தெரியாமல் இருக்கலாம். தலைவருக்கு நன்கு தெரியும். கட்சியின் எந்த ஆவணங்களிலும் எனது பெயரோ, படமோ இடம் பெறவும் இல்லை. முன்தியாடித்துக்கொண்டு முன்னுக்குப் போகும் பழக்கமும் என்னிடம் இல்லை. ஒரு சாதாரண மனிதனுக்குள்ள ஆசை எனக்கும் ஏற்படலாம் தானே. இதனால் தான் வலிந்து இழுத்து சில செய்திகளை மாத்திரம் புகுத்தியுள்ளேன். இது எனது பலவீனமானால் குற்றும் கணைந்து குணம் கொள்ளுமாறு வேண்டுகிறேன்.

ஒரு மனிதன் பேசினால் அவனது பெறுமதி தெரியும் என்று அறபு மொழியில் ஒரு ‘ஷீமாழி உண்டு. அதற்கேற்ப சுகோதரர் அஷ்ராப் அவர்களது உரைகளின் மூலம் அவரின் பெறுமானத்தைத் தமிழ் பேசும் மக்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பது எனது வேண்டா. இந்த உரைகளின் மூலம் அவர் மீதுள்ள சந்தேகப் பார்வை கணைந்தெறியப்பட வேண்டும். தமிழ் பேசும் நல்லுலகு அவரது மனித நேயத்தைப் புரிந்து கொண்டு அவர் பின்னே அணிதிரள வேண்டுமென்ற தூயமையான எண்ணத்தோடுதான் இந்தப் பணியில் காலடி எடுத்து வைத்தேன்.

இந்த நாலுக்கு ‘சிறகடிக்கும் புதிய வேர்கள்’ என்ற புதுமையான பெயர் ஒன்று குட்டப்பட்டுள்ளது. சமாதான உலகைக் காணத் துடித்துக் கொண்டு சிறகடித்துக் கொண்டிருக்கும் சின்னஞ்சிறு வேர்களுக்கு இந்த உரைகள் உரமாகவும் நீராகவுமிருந்து வலுவேற்றி வளரவைக்க வேண்டும். அதன் மூலம் 2012ம் ஆண்டிலாவது நாம் எதிர்பார்க்கும் சமாதானம், ஜக்கியம், ஒற்றுமை என்ற சொற் பிரயோகங்கள் அர்த்தமுள்ளதாக அமைய வேண்டும் என்ற எமது ஆசைகள் நிறைவேற இந்த உரைகள் நிச்சயம் உரமுட்டும் என்றநம்பிக்கை எனக்குண்டு.

இது இத்துறையில் எனது முதல் முயற்சி. இரண்டாவதாக இந்த நாட்டின் இன்றைய பிரச்சினைகள் அதனைத் தீர்த்து வைப்பதற்காக அரசு முன்வைத்துள்ள ஆலோசனைகள் என்பன சம்பந்தமான பல உரைகளை வெளியிட எண்ணியுள்ளேன். இன்டூ அல்லாஹ், அதற்கும் அல்லாஹ் நிச்சயம் உதவுவான்.

இந்நாலை கல்முனையில் 21.11.1999ல் நடைபெவள்ள கட்சியின் 16வது தேசிய மாநாட்டில் வெளியிடக் கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தை ஒரு பாக்கியமாகக் கருதுகிறேன். வாசகர்கள் மத்தியில் அமோக ஆதரவு கிடைக்குமென்றும் எதிர்பார்க்கின்றேன்.

இவ்வரைகளில் தெளிவின்மை அல்லது சந்தேகம் ஏதும் ஏற்படின், எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

இறுதியாக இந்த நாட்டிற்கும் சமூகத்திற்கும் சிறந்ததோர் தலைவனை தந்தமைக்காக சோகோதரர் அஷ்ரஃப் அவர்களின் பெற்றோர்களான மர்ஹும் ஹய்ஶைன் விதானை அவர்களுக்கும் மதினாக் கிளி என்று செல்லமாக அழைக் கப்படும் மதீனா உம்மா அவர்களுக்கும் பாதுகாப்பற்ற சூழ்நிலைகளிலும் கொலைப் பயமுறுத்தல்களுக்கு மத்தியிலும் தன் கணவனை பொதுப்பணிகளுக்காகத் தியாகம் செய்து விட்டு பொறுமையின் உறைவிடமாகவும் சிறந்த மனைவியாகவும் ஒரு குடும்பத் தலைவியாகவும் வாழும் ஜனாபா. பேரியல் அஷ்ரஃப் அவர்களுக்கும், தந்தையின் அரவனைப்பை முழுமையாக பெற்றுக்கொள்ள முடியாத ஏக்கத்தில் தன்னை வளர்த்துக் கொண்டிருக்கும் மகன் ஓரேயோரு செல்வப் புதல்வன் அமான் அஷ்ரஃப் அவர்களுக்கும் இந்த சமூகமும், இந்த நாடும் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களின் இந்த தியாகங்களை அல்லாஹ் கழுல் செய்வானாக. அவர்களின் வாழ்வில் நிம்மதியை வழங்குவானாக. நீடித்த ஆயுளையும், சரீர ஆரோக்கியத்தையும் நல்கி, சகல விதமான ஆயத்துக்களில் இருந்தும் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு வழங்குவானாக. ஆமீன்.

நன்றி நவீலல்ல்:-

இம்முயற்சியில் எனக்கு பல்வேறு வகைகளில் உதவி புரிந்த பலருக்கு நான் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். முதலில் கௌரவ அமைச்சருக்கு இதனை வெளிக் கொணர அனுமதித்ததற்காக. அடுத்து அமைச்சரின் மேலதிக பிரத்தியக செயலாளர் எஸ்.எம்.எம்.யாசின் (சட்டத்தரணி), தீருமதி. சீதா, எம்.எஸ்.எம். நிகாஸ், எம்.எச். முஸ்தாக் மஹம்மட், செல்வி. பயாலா, செல்வி. நூர்ஜூஹான், பலீஹா சாலிவா, ஏ.எஸ்.எம். தாஹிர் ஆகியோருக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகள் உரித்தாக்கட்டும்.

மெளைவி. ஏ.ஸி.ஏ.எம். புஹாரி (கபூரி)

எங்கள் குரல் பதவிகளுடன்
சம்பந்தப்பட்டதல்ல, சமூகத்தின்
உரிமையுடன் சம்பந்தப்பட்டது!

இன்று நான் மிகவும் சந்தோசப்படுகின்ற ஒரு நாளாகும். ஏனென்றால் காலையில் இருந்து இது வரையும் இங்கு பேசப்பட்ட பேச்சுக்களைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த போது, நீண்ட நாட்குக்குப்பின்னால் 1981 ஆம் ஆண்டு காத்தான்குடியிலே ஒரு சிறுவர் பாடாசாலையிலே உட்காருவதற்கு நல்ல கதிரைகள் கூட இல்லாமல் நாங்கள் நாலு பேர் ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் என்ற ஸ்தாபனகத்தை ஆரம்பித்த அந்த நினைவுகளே எனக்கு வந்தன. அன்றிலிருந்து இன்று வரை நாம் கடந்து வந்த பாதையிலே எதிர் கொண்ட பல அனுபவங்களை இங்கு மீட்டுப் பார்க்கக் கூடிய ஒரு சந்தர்ப்பத்தை இன்றைய மேடை அல்லும்துவில்லாஹ் எனக்குத் தந்திருக்கின்றது. நாங்கள் கடந்து வந்த பாதையை மீட்டுக் கொள்வது மட்டுமல்ல நாங்கள் தொடர்ந்தும் செல்ல வேண்டிய பாதையைத் தெரிந்து கொள்வதற்கும் இன்றைய கூட்டம் நமக்கு உதவும் என்ற நம்பிக்கையுடன் நான் உங்களுக்கு மத்தியிலே வந்து கொண்டிருக்கின்றேன்.

என்னுடைய சகோதரர் ரஜப் ஹக்கீம் அவர்களே, அன்புள்ள சகோதரர்களே, ஐனாப் மகுர் மெளானா அவர்கள் இங்கு குறிப்பிட்டதைப் போல் ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் ஆரம்பிக்கப்பட்ட போது, அமீன் ஆரம்ப செயலாளர் இந்த மேடையிலே இருக்கின்றார். இந்தப் பயணத்தை நாங்கள் பிஸ்மி சொல்லித் தொடங்கிய போது கேட்கப்பட கேள்வி தான் இவர்களால் என்ன செய்ய முடியும் என்ற கேள்வியாகும். ஒரு அரசியல் கட்சி இல்லாமல் ஒரு வெறும் அரசியல் ஸ்தானத்தால் முஸ்லிம் சமூகத்திற்காக எதையும் செய்ய முடியுமா? என்ற கேள்வியை எழுப்பினார்கள். அப்போது நாங்கள் ஒரு அரசியல் கட்சியாக இருக்க வில்லை. நாங்கள் சொன்னோம் ‘ஆம்’ செய்ய முடியும் முஸ்லிம் சமுதாயத்தின் பிரச்சினைகளை அரசியல் பிரச்சினைகளை நாம் அடையாளம் காணுவோம் அது

தான் எங்களுடைய தற்போதைய பணி என்று அவர்களுக்கு நாம் அப்போது பதில் சொன்னோம். அதற்குப் பின்பு தான் 1986 ஆம் ஆண்டு இறுதிப் பகுதியிலே கொழும்பிலே வைத்து ‘பாஷா’ விளாவிலே நாம் இந்தக்கட்சியை இந்த ஸ்தாபனத்தை ஒர் அரசியல் கட்சியாக பிரகடனம் செய்தோம். அப்போதும் கேள்வி கேட்டார்கள். இது வெறும் அரசியற் கட்சி தானே தேர்தல் ஆணையாளரால் அங்கீகரிக்கப்படாத ஒர் அரசியற் கட்சியினால் எதைச் சாதிக்க முடியும் என்றார்கள். அவர்களுக்குச் சொன்ன பதில் நாங்கள் தேர்தல் ஆணையாளருடைய அங்கீகாரத்தைக் கேட்டிருக்கவில்லை. முஸ்லிம் சமுதாயத்தினுடைய அங்கீகாரத்தை தான் எதிர் பார்த்து நிற்கின்றோம் என்பதேயாகும்.

பாராஞ்மன்றத்திலும் வெளியிலும் முஸ்லிம் காங்கிரஸின் குரல்

முஸ்லிம் சமுதாயம் எம்மை அங்கீகரித்தால் போதும் அதன் போராட்டத்தை நாம் எடுத்துச் செல்ல முடியும் என அப்போது நாம் பதில் சொன்னோம். அந்தக் காலகட்டத்தில்தான் வடகிழக்குப் பிரதேசத்தில் ஒரு பிரதேச சபைத் தேர்லை நடத்த வேண்டும் என திரு. ஜே. ஆர். ஐயவர்த்தனா அவர்கள் ஜனாதிபதியாக இருக்கின்ற போது தீர்மானிக்கப்பட்டது. அப்போது விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரன் அவர்கள் அந்தத் தேர்தலில் யாரும் போட்டியிடக் கூடாது என்று சொல்லித் தடைகளை விதித்தார். போட்டியிட்டால் மரண தண்டனை தான். எங்களுக்கு எழுத்து மூலம் மரண தண்டனை வழங்கப்பட்டது. அந்த மரண தண்டனைகளையும் அந்தக் கடிதங்களையும் எங்கள் கைளில் வைத்துக்கொண்டு நாம் தேர்தல் பிரசாரத்திலே மும்முரமாக ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தோம். அப்போது ஒரு நாள் நான் நினைக்கின்றேன் கிண்ணியா என்று. கிண்ணியாவிலே ஒரு வேப்பமரத்திற்குக் கீழ் நின்று சுயேச்சை வேட்பாளர்களாகப் போட்டியிட்ட முஸ்லிம் காங்கிரஸ் வேட்பாளர்களுக்கு ஆதரவு தேடுவதற்காக நான் பேசிக் கொண்டிருந்த போது அந்தப் பேச்சின் இறுதியில் சில சோரர்கள் கேள்வி கேட்டார்கள் முஸ்லிம் காங்கிரஸ்

அங்கீகரிக்கப்படாத ஒரு கட்சி. (முஸ்லிம் சமுதாயத்தின் குரலை நீங்கள் எழுப்புவதாகப் பேசுகின்றீர்களே, அங்கீகரிக்கப்படாத ஒரு கட்சி எவ்வாறு பாரானுமன்றத்திற்குச் செல்ல முடியும்? என்று அங்கிருந்த சகோதரர்கள் என்னிடம் கேள்வி கேட்டார்கள். நான் திரும்பிப் பார்த்தேன் எனக்கு ஒன்றுமே தெரியவில்லை. அண்ணார்ந்து பார்த்தேன் ஒரு வேப்ப மரத்தின் கீழ் நின்று தான் பேசிக்கொண்டிருந்தேன் என்னுடைய வாயிலே வந்த மறுமொழி நாங்கள் பாரானுமன்றத்திற்குப் போக அவசியமில்லை. முஸ்லிம் சமுதாயத்தின் கறைகளை நாங்கள் பாரானுமன்றத்தில் எடுத்துப் பேச முடியாவிட்டால் ஆகக் குறைந்தது இந்த வேப்ப மர நிழலிலாவது நின்று கொண்டு இந்த முஸ்லிம் சமுதாயத்திற்காக குரல் கொடுப்பதற்குத் தயங்கப்போவதில்லை என்று சொன்ன அன்றைய நாள் எனக்கு இன்றும் ஞாபகம் வருகின்றது. இதை நான் ஏன் சொல்கின்றேன் என்றால் நாங்கள் எடுத்துக் கொண்ட இந்தப் போராட்டம் இன்று நாம் வகித்துக் கொண்டிருக்கும் இந்தப் புதவிகளைப் பெறுகின்ற ஒரு நோக்கத்தோடு ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஒரு போராட்டம் அல்ல. அரசியல் கட்சியாகப் பிரகடனம் செய்வதற்கு முன்பு நாம் இந்த சமூகத்திற்காக ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்ற வேட்கையுடன் நாம் ஒன்று சேர்ந்தோம். அரசியல் கட்சியாகப் பிரகடனம் செய்த பின்பு எங்களுக்கு அங்கீகாரம் வரும் மட்டும் நாங்கள் காத்திருக்கவில்லை. இந்த சமூகத்திற்காக நாம் செய்ய வேண்டியதை செய்து கொண்டிருந்தோம். இந்த அங்கீகாரம் கிடைத்ததன் பின்பு பாரானுமன்றத்துக்குப் போனால் மாத்திரம் தான் இந்த சமூகத்திற்காக குரல் கொடுக்க முடியும் என்ற அடிப்படையில் நாம் பேசாமல் இருந்து கொள்ளவில்லை.

பாரானுமன்றத்திற்குப் போவதற்கு முன்பு இந்த சமூகத்திற்காக நாம் குரலெழுப்பி இருக்கின்றோம். அது மட்டுமல்ல கடந்த பாரானுமன்றத்தில் இஆவது பாரானுமன்றத்தில் எதிர் கட்சியில் இருந்து முஸ்லிம் சமூகத்திற்காக ஸ்ரீ வங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் குரல் கொடுத்து வந்திருக்கின்றது. ஸ்ரீ வங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் கொடுத்த குரல் வட - கிழக்கிலே வாழுகின்ற முஸ்லிம்களுக்காக மட்டுமல்ல இலங்கையிலே குக்கிராமங்களில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற

அரசியல் முக்கியத் துவம் இல்லாத கிராமங்களிலே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற முஸ்லிம்களுக்காகவும் முன் வங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் எதிர்க்கட்சியில் இருந்து கொண்டு குரல் கொடுத்து வந்ததை இந்த நாட்டு வரலாறு ஒரு போதும் மறுக்கப் போவதில்லை. இன்று அல்லும்துவில்லாறும் வரலாற்றின் ஒரு விபத்து என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். இன்று நாம் ஆட்சியில் இருப்பது வரலாற்றின் ஒரு விபத்து தான். இந்த விபத்து நிரந்தராமாக இருக்கலாம். அல்லது நாளையே மாறக் கூடியதாக இருக்கலாம். அதற்காக அரசாங்கத்தை எதிர்த்தால் மாத்திரம் தான் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் போராடும் என்று நாம் நினைக்கக் கூடாது. நாங்கள் அரசியல் கட்சியாக வருவதற்கு முன்பு இந்த சமூகத்திற்காக உழைத்திருக்கின்றோம். அரசியல் கட்சியாக வந்து பாரானுமன்றத்துக்கு போவதற்கு முன்பு இந்தச் சமூகத்திற்காக குரல் கொடுத்து வந்திருக்கின்றோம். எதிர்க் கட்சியில் இருந்து கொண்டும் இந்த சமூகத்திற்காக நாம் கனவு கண்டு கொண்டிருக்கின்றோம். அதே போன்று தான் ஆனும் கட்சியில் இருந்து கொண்டும் ஆட்சியிலே பங்காளியாக இருந்து கொண்டும் அரசியல் சூழ்நிலைகள் மாறுகின்ற போது மீண்டும் நாங்கள் ஆட்சியில் இல்லாமல் வெறும் பாரானுமன்ற உறுப்பினர்களாக வெறும் பின்வரிசை அங்கத்தினர்களாக அல்லது எதிர் கட்சியில் இருக்கின்ற அங்கத்தினர்களாக நாம் இந்தச் சமூகத்திற்காக குரல் கொடுத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

முஸ்லிம் காங்கிரஸ் அடுத்த சந்ததிக்காகவுமே அல்லாறு தழுலா காப்பாற்ற வேண்டும். சில வேளைகளில் பாரானுமன்றத்தில் இல்லாத ஒரு நிலையும் முஸ்லிம் காங்கிரஸுக்கு ஏற்படலாம். அதற்காக இந்தப் போராட்டத்தை நாம் கைவிடப் போவதில்லை. பாரானுமன்றம், அமைச்சர் பதவி, அல்லது பாரானுமன்றக் குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் என்ற பதவிகள் எங்களை மீட்டுக் கொண்டிக்கின்ற ஒரு அம்சம் அல்ல. எங்களை எங்களுடைய போராட்டத்தை துறிப்படுத்தி எங்களை எப்போதும் உற்சாகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்ற ஒரே அம்சம் இந்த சமூகத்திற்காக இன்று

வாழுகின்ற ஒரு சமூகத்திற்காக அல்ல, நானை இந்த மண்ணிலே பிறக்கப் போகின்ற எங்களுடைய பிள்ளைகளுக்காகவும், பேரப் பிள்ளைகளுக்காகவும் பூட்டப்பிள்ளைகளுக்காகவும் எங்களை நாங்கள் மெழுகுவர்த்திகளாக தியாகம் செய்வதற்காகாத்தான் ஸ்ரீ ஸங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் இருக்கின்றதென்பதை நாங்கள் மறந்து விடக்கூடாது. இந்தப் பின்னணியை உணர்ந்து கொண்டால் மாத்திரம் தான் நாம் இந்தப் போராட்டத்தை முன்னெடுத்துச் செல்ல முடியும். நாம் இன்று ஆட்சியிலே வந்து விட்டோம். எங்களுக்குப் பதவிகள் வேண்டும், எங்களுக்கு உத்தியோகங்கள் வேண்டும் என்ற நோக்கங்கள் தான் எங்களுடைய வட்சியமென்றால் இந்தப் போராட்டம் தொடர்ந்தும் உயிருடன் செல்ல முடியாது. ஐனாப் மகுர் மெளானா அவர்கள் அடுத்த மேடையிலே நின்று இவர்களால் எதைச் செய்ய முடியும் என்று கேட்ட போது என்ன மறு மொழிகளைச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தோமோ அதே மறு மொழிகளைத்தான் இன்று நாம் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகின்றோம். நாங்கள் பாடசாலைக் கட்டிடங்களில் நம்பிக்கை வைக்கவில்லை. நாங்கள் இந்தச் சமுதாயத்திலே நம்பிக்கை வைத்திருக்கின்றோம். இந்தச் சமுதாயம் தன்னுடைய சுய மரியாதைக்காக தன்னை எப்போதும் தியாகம் செய்வதற்குக் காத்திருக்கின்றது.

முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தேவையில்லை என்றால் மாற்று வழி என்ன?

இந்த நாட்டிலே வாழுகின்ற மற்றச் சமூகங்களுக்கு எந்த விதத்திலும் இரண்டாம் சமூகம் அல்ல ‘லாஹிலாஹ இல்லை லாஹால் முஹம்மதுர்ரகுல்லாஹ்’ என்ற திருக் கல்மாவைச் சொன்ன நாங்கள் எங்களுடைய தனித்துவத்தை உறுதிப்படுத்துவதற்காக எல்லா விதமான தியாகங்களையும் செய்வதற்கு தாயாரான ஒரு சமூகமாக இருக்கின்றோம். இந்த அடிப்படையில் இருந்து கொண்டு தான் இந்தப் போராட்டத்தை நாம் முன்னெடுத்துச் செல்ல முடியும் எனக்கு முன்பு பேசிய இரண்டு பேச்சாளர்கள் சகோதரர் யூ. எல். எம். முகைதீன் அவர்கள், ஒரு பத்திரிகையைப் பற்றிப் பேசினார். ‘அகதி’

என்ற ஒரு சஞ்சிகையைப் பற்றிச் சொன்னார். அதற்கு முன் பேசிய மூத்த துணைத் தலைவர் அவர்கள் ‘நேசன்’ என்ற ஒரு பத்திரிகையைப் பற்றிப் பேசினார். இன்னுமின்னும் எத்தனையோ பத்திரிகைகள் மூலங்கா மூஸ்லிம் காங்கிரஸை இன்று விமர்சித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் என்ற ஒரு அமைப்பு தேவையில்லை என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் எல்லாம் யார்? அந்தக் கேள்வியைத் தான் நாம் எழுப்ப வேண்டும். இன்று மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் கூடாது என்று சொல்லபவர்கள் மூஸ்லிம்களுக்காக ஒரு அரசியல் பாதை தனித்துவமான அமைப்பு வேண்டாம் என்பவர்கள் மாற்று வழியாக ஏதாவது ஒரு பதிலைச் சொல்லுகிறார்களா? என்ற கேள்வியை நான் எழுப்ப விரும்புகின்றேன். சரி ஒரு வாதத்திற்காக மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் கூடாது என்பதை ஒத்துக்கொள்வோம். மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் தலைவர் கூடாது என்பதை ஒத்துக் கொள்வோம். அவர் ஒரு பிரதேச வாதி என்பதை ஒத்துக்கொள்வோம். தகுதியற்றவர் என்பதை ஒத்துக்கொள்வோம். மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் சமூகத்தை ஏமாற்றகிறது என்பதை ஒத்துக் கொள்வோம். அவர்கள் கூறுகின்ற மாற்று வழி என்ன? என்பதை நான் கேட்கின்றேன்.

மூஸ்லிம்களுக்கு மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் கூடாது என்றால் மூஸ்லிம் காங்கிரஸை நாங்கள் கலைப்பதாக ஒரு வாதத்திற்கு நாங்கள் ஒத்துக் கொள்வோம். அவர்கள் கூறுகின்ற மாற்று வழி என்ன? அவர்கள் இதற்கென்று ஒரு கட்சியை ஏற்படுத்திக் கொண்டு அதற்கென்று ஒரு அரசியல் தக்துவத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு அந்தக் கட்சியின் பால் வாருங்கள், என அழைக்கின்றார்களா? ‘நேசன்’ பத்திரிகை ஆசிரியர் நான் ஒரு கட்சியை வைத்திருக்கின்றேன் இங்கே நல்லதோர் தலைவர் இருக்கின்றார் அவரின் பக்கம் வாருங்கள் என்று அழைக்கின்றாரா? அல்லது ‘அகதி’ என்ற பத்திரிகையை எழுதிக் கொண்டிருக்கின்ற எழுத்தாளர் மூஸ்லிம் காங்கிரஸை விடவும் நல்லதோரு அமைப்பு ஒன்று இருக்கின்றது வாருங்கள் என்ற அழைப்பைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றாரா? இவர்களெல்லாம் மூஸ்லிம் சமுதாயத்தின் பரம வைரிகள். சர்வதேசக் கட்சிகளின்

கையாட்களாகும் கூலிப்படைகளாக அவர்கள் இருக்கின்றார்கள் என்பதை நீங்கள் ஒரு போதும் மறந்து விடக்கூடாது. இவர்களுக்கு இந்தப் பத்திரிகைகளை அடிப்பதற்கு பணம் கொடுப்பவர்கள் யார்?, காக கொடுப்பவர்கள் யார்? என்ற கேள்வியை நான் எழுப்ப விரும்புகின்றேன். இந்தப் பிரசாரங்களுக்குப் பின்னால் ஒரு சதி இருப்பதை நாங்கள் மறந்து விடக் கூடாது. முஸ்லிம் சமுதாயம் இன்று பெருமைப்படுகின்றது. அல்லாஹு தஆலா எங்களுக்கு ஒரு ‘ஹம்ததை’ ஒரு அருளை கையிலே தந்திருக்கின்ற போது அதன் பெறுமதி எங்களுக்குத் தெரிவதில்லை. முற்றத்து மல்லிகை ஒரு போதும் மனந்த வரலாறு கிடையாது. ஆனால் எப்போது அந்த மல்லிகை மரம் எங்கள் வளவில் இருந்து முற்றத்திலிருந்து பிடிக்கி வீசியெறியப்படுமோ அன்று தான் இந்த சமுதாயம் அந்த மரத்திற்காக ஏங்கி அந்த மரத்திற்காக கண்ணீர் வடித்து அந்த மல்லிகை மலர்களின் நல்ல மனத்திற்காக ஏங்கிக்கண்ணீர் சிந்துகின்ற ஓர் சந்தர்ப்பம் இந்த வரலாற்றிலே ஏற்பட்டு விடக்கூடாது. நான் சொல்ல வருவதெல்லாம் ஒன்றைத்தான். இன்று முஸ்லிம் காங்கிரசை விமர்சிக்கின்றவர்கள் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் கூடாது என்ற சொல்லுகின்றவர்கள் எல்லோரும் முஸ்லிம் சமுதாயத்தின் அன்பர்களாக முஸ்லிம் சமுதாயத்தின் நம்பிக்கை உள்ளவர்களாக இல்லை என்பதை மாத்திரம் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

முஸ்லிம் காங்கிரசை அழிப்பதன் மூலம் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் இருக்கின்ற நம்பிக்கையை முஸ்லிம் சமுதாயம் இழந்து விடுமாறு இருந்தால் அவர்களுடைய பழைய பல்லவிகளை இலேசாக பாடிக்கொள்ள முடியும் என்று அவர்கள் கனவு காண்கிறார்கள். இங்கு சகோதரர் அழுபக்கர் அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருந்தார். பழைய அரசியல் தலைவர்களுடைய வரலாறுகளைச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். அந்த அரசியல் தலைவரை விமர்சிப்பதற்காக நாங்கள் இங்கு வரவில்லை. அவர்கள் கூடாது என்று சொல்வதற்காக இங்கு வரவில்லை. நான் எப்போதும் சொல்லுகின்ற ஒரு விசயம் என்னவென்றால் முஸ்லிம் காங்கிரசின் இன்றைய தலைவர் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியில் இருந்திருந்திருந்தால், முஸ்லிம் காங்கிரசின்

இன்றைய தலைவர் ஜி.தே.க. கட்சியில் இருந்திருந்தால் அவரும் அவ்வாறு தான் நடந்து கொண்டிருப்பார்கள். ஆகவே அவர்களைக் குறை கூறுவதில் எந்தவிதமான அர்த்தமும் இல்லை. வரலாறு மாறி இருக்கின்றது. இன்று முஸ்லிம் சமுதாயத்திற்குச் சொந்தக் காலிலே நிற்கக் கூடிய ஒரு சந்தர்ப்பம் அல்லாஹ் வின் உதவியினால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. நாங்கள் நாட்டின் சனத்தொகையில் 8% மாக இருக்கின்றோம். இந்தியாவில் இருக்கின்ற முஸ்லிம்களின் தொகையை எண்ணிப் பாருங்கள். எத்தனை வீதம் முஸ்லிம்கள் இந்தியாவில் இருக்கின்றார்கள் எத்தனை எம். பி. க்கள் இந்தியாவின் பாரானுமன்றத்திற்குப் போய்ச் சேர முடிந்தது.

முஸ்லிம் காங்கிரஸ்

அனைத்து முஸ்லிம் களுக்காகவுமே!

முஸ்லிம்கள் தங்களுடைய சொந்த எண்ணிக்கையில் சொந்தப் பலத்தினால் இந்தியப் பாரானுமன்ற அரசியலில் நிலைத்து நிற்க முடிந்ததா என்பதை நீங்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். ஒவ்வொரு நாட்டிலும் பாருங்கள். முஸ்லிம்கள் பெரும்பான்மையாக இருக்கின்ற நாடுகள், முஸ்லிம்கள் சிறுபான்மையாக இருக்கின்ற நாடுகளைப் பாருங்கள் எந்த ஒரு நாட்டிலாவது 8% முஸ்லிம்கள் இவ்வளவு உயர்ந்த அரசியல் சாணக்கியத்துடன் அரசியல் நம்பிக்கையுடன், அரசியல் பலத்தைப் பற்றிக் கொண்டே பங்காளிகளாக வந்த வரலாறு இந்த உலகத்தில் வந்திருக்கின்றதா என்று நான் கேட்க விரும்புகின்றேன். எங்குமே நடைபெற வில்லை. 8% மான் ஒரு சமுதாயம், அதிலும் குறிப்பாக இந்த 8% மான் முஸ்லிம்கள், 100% முஸ்லிம்களோ முஸ்லிம் காங்கிரசிற்குப் பின்னால் இல்லை என்பதை நாங்கள் தெரிந்து வைத்திருக்கின்றோம். யானையைத் தெரியாத சூருடர்களாக நாங்கள் இந்த மேடையிலே நிற்கவில்லை. முஸ்லிம் காங்கிரசிற்குப் பின்னால் ஆகக்கூடியது இது வரையும் 40% முஸ்லிம்கள் தான் ஒன்று படுத்தப் பட்டிருக்கிறார்கள். பெரும்பான்மையாக இந்த நாட்டிலே வாழுகின்ற முஸ்லிம்கள் இன்னும் முஸ்லிம் காங்கிரசை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அதற்காக முஸ்லிம் காங்கிரசிற்கு ஆதரவான

40%முஸ்லிம்களுக்கு மாத்திரமே சேவை செய்வதற்கு அவர்களுடைய எதிர்காலத்தைப் பற்றி மாத்திரம் சிந்திப்பதற்கு ஒரு முஸ்லிம் காங்கிரஸ் அமைக்கப்படவில்லை.

ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் என்பது முஸ்லிம் காங்கிரஸ் போராளிகளுக்காகவும் அவர்களுடைய எதிர்கால சந்ததிகளுக்காகவும் முஸ்லிம் காங்கிரஸின் எதிரிகளாகவும் யார் யாரெல்லாம் இருக்கிறார்களோ, அவர்களையும் சேர்த்துத் தான் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாங்கள் மறந்து விடக்கூடாது. முஸ்லிம் காங்கிரஸ் குரலெழுப்புவது ஐ.தே.க.யில் இருக்கின்ற முஸ்லிம்களுக்கும் சேர்த்துத் தான். இன்று குரலெழுப்பிக் கொண்டிருக்கின்றோம். ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியிலே இருக்கின்ற முஸ்லிம் களுக்காகவும் அந்த முஸ்லிம் களுடைய பிற சந்ததியினருக்காகவும் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் இன்று குரல் கொடுக்குத் தொண்டிருக்கின்றது. இது தான் முஸ்லிம் காங்கிரஸ்டைய சித்தாந்தமாகும் இந்தச் சிந்தாத்தை நாங்கள் புந்து கொள்ள வேண்டும் இவ்வாறு மிகவும் வரலாற்றிலே அல்லாஹ்வடைய உதவியினால் நாம் அடைந்த இந்தப் பேறை இன்று பிற சக்திகளிடம் காச வாங்கிக்கொண்டு பிற வெளிநாட்டுச் சக்திகளின் கைக் கூலிகளாக தொழிற்படுகின்றவர்கள் இன்று இந்த முஸ்லிம்களுடைய பலத்தை அவர்கள் இல்லாமற் செய்யப்பார்க்கிறார்கள். விசேடமாக மன்னிக்க வேண்டும் ஐ.தே.கட்சியைக் குறை கூறுவதற்காக நான் இங்கு வரவில்லை. ஐ.தே.கட்சிக்கும் வாக்களித்து அவர்களை ஆவலோடு விரிந்த ஒரு காலம் இருந்தது.

ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் 8ஆவது, அல்லது 7ஆவது மகா நாட்டிலே சுகதாச உள்ளங்கிலே நடைபெற்ற அந்த மகாநாட்டிலே நாம் எடுத்த அந்த முடிவின் காரணமாக திரு. ரணசிங்க பிரேமதாச கூட இந்த நாட்டின் ஜனாதிபதியாக முடிந்தது என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. முஸ்லிம் காங்கிரஸினால் ஆட்சியின் தலையெழுத்தை மாற்ற முடியும் என்று நாங்கள் இந்த நாட்டின் வரலாற்றிலே இரண்டாம் தடவையாக தொடர்ச்சியாக எழுதி வைத்திருக்கின்றோம். இன்று முஸ்லிம் காங்கிரஸ் காரர்கள் மட்டுமல்ல

முஸ்லிம் காங்கிரசடைய எதிரிகள் கூட பெருமைப்படுகின்றார்கள். முஸ்லிம் காங்கிரஸ் இந்த நாட்டின் ஆட்சியிலே ஒரு பங்காளி என்ற பெருமை, முஸ்லிம் காங்கிரசிற்கு மாத்திரமல்ல இந்த நாட்டிலே வாழுகின்ற 15 இலட்சம் முஸ்லிம்களுக்கும் உரிய பெருமை என்பதை மறந்து விடக்கூடாது. நாங்கள் மெழுகுவர்த்திகளாக எரிந்து கொண்டிருக்கிறோம். மெழுகுவர்த்தியினால் எரிந்து கொண்டிருக்கின்ற போது அதிலிருந்து வெளிவருகின்ற அந்தந் தீச்சுடர் சுவானலை மெழுகுவர்த்திக்காக அல்ல அது எந்த எல்லைக்குச் செல்ல முடியுமோ அத்தனை எல்லைகளுக்கும் மெழுகுவர்த்திச்சுடராக இருக்கத்தான் வேண்டும். இந்த அடிப்படையில் தான் ஸ்ரீ ஸங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது என்பதை நாம் ஒரு போதும் மறந்து விடக்கூடாது.

ஆயிரம் கேள்விகளுக்கு பதில் உள்ளது.

ஒரு கேள்வியைத் தவிர

அன்புள்ள சகோதரர்களே! இங்கு எழுப்பப்பட்டிருக்கின்ற முக்கியமான ஒரு பிரச்சினை மிகவும் நனினமான தலைவருடைய மனம் கோணக்கூடாது தலைவர் புண்பட்டுவிடக்கூடாது என்ற சகல மரியாதைகளுடனும் எழுப்பப்பட்டிருக்கின்ற ஒரே பிரச்சினை வழிமயாக உள்ள பிரச்சினை. தலைவர் மீது இருக்கின்ற ஒரு சந்தேகம். இந்தச் சந்தேகம் இன்று நேற்று ஏற்பட்ட சந்தேகம் அல்ல. இவர் யார் என்ற கேள்விக்கு இன்னும் பலருக்கு பதில் தெரியாது. இவர் யார்? இவர் ஒரு பிரதேச வாதியா? அல்லது இவர் இஸ்ரேலுடைய கையாளா? அல்லது விபியாவுடைய கையாளா? என்ற கேள்விகள் நீண்ட காலாமாக இருந்துதான் வருகின்றன. நான் இங்கு பல மேடைகளிலே சொல்லி வந்திருக்கின்றேன் ஸ்ரீஸங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸைப் பற்றி 1000 குற்றச்சாட்டுக்களைக் கொண்டு வந்து தாருங்கள் அத்தனைக் குற்றச்சாட்டுகளுக்கும் சரியாகப் பதில் சொல்கூடிய வல்லமையை அல்லாஹு தஆலா எனக்குத் தந்திருக்கின்றான். கூடிய வல்லமையை அல்லாஹு தஆலா எனக்குத் தந்திருக்கின்றான். தலைவர் கூடாது; ஒன்றைத் தவிர இதற்கென்னால் பதில் சொல்ல தலைவர் கூடாது என்ற கேள்விக்கு நான் எவ்வாறு முடியாது. தலைவர் கூடாது என்ற கேள்விக்கு நான் எவ்வாறு

பதில் சொல்வது? நான் ஒரு கூட்டத்திலே சொன்னேன் கையிலே ஒரு போத்தலைக் கொண்டு வந்து இந்த போத்தல் நிறையத் தேன் இருக்கிறது என்று சொன்னேன். சிலர் பார்த்து இதற்குள் இருப்பது தேன் இல்லை, நஞ்சு இருக்கின்றது என்று சொல்கின்றார்கள். என்னால் என்ன செய்ய முடியும்? போத்தலைத்திறந்து அந்த போத்தலிலே உள்ள அத்தனை தேனையும் என்னால் குடிக்க முடியும். குடித்த விண்பும் உங்களுக்கு மத்தியிலே இருந்து கொண்டு நான் பேசிக் கொண்டிருக்கின்றேன். இது நஞ்சு அல்ல என்பதை நிருபிப்பதற்காக நான் பேசிக் கொண்டிருக்கின்றேன். நான் எவ்வளவு கூடுதலாகப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறேனோ அவ்வளவு தூரம் அந்த நம்பிக்கை வலுப்படுவதற்கு மாறாக, இல்லை இவர் நஞ்சை குடித்துவிட்டுப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார் என்று திட்டுகின்ற கூட்டம் இருந்து கொண்டு தான் இருக்கின்றது. இந்தக் கூட்டத்தைப் பற்றி என்னால் எதுவுமே சொல்ல முடியாது. ஆனால் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகின்றேன். முஸ்லிம் காங்கிரஸ் என்பது ஒரு இனவாதக் கட்சியல்ல. ஒரு பிரதேச வாதக் கட்சியல்ல, சுகோதரர் ரவுப் ஹகீம் அவர்கள் தெளிவாகவே இதைச் சொன்னார்கள். ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் இன்று ஆட்சியில் இருக்கின்றது. நாங்கள் பாரானுமன்ற பதவிகளைப்பெற்றிருக்கின்றோம். சொல்லுகின்றார்கள். இது ஒரு இனவாதக் கட்சி. ஆனால் ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லிம் காங்கிரசடைய வாக்குகளில் கிடைத்த முதலாவது தேசியப் பட்டியல் அந்தப் பதவியை நாங்கள் வழங்கியது ஒரு முஸ்லிமுக்கு அல்ல. பின்பு கலிமாச் சொல்லி ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற சுகோதரர் அசித்த பெரோ - அப்துல் அஸீஸ் அவர்கட்குக் கொடுத்தோம். அதற்குப் பின்பும் சொன்னார்கள் இவர்கள் இனவாதிகள் என்று. இப்பொழுது தலைவர் ஒரு பிரதேசவாதி என்று சொல்லுகிறார்கள். தலைவர் பிரதேச வாதி என்றால் தலைவரை மாற்ற வேண்டியது தான். வேறு வழியில்லை. இங்கு சிலர் சொன்னார்கள் அவ்வாறு குழல் ஏற்பட்டால் நாங்கள் கட்சியை விட்டுப்போய்விடுவோம் என்று, கட்சியை விட்டுப் போக வேண்டிய அவசியம் யாருக்கும் இல்லை. கட்சியை விட்டு நாங்கள் யாரும் போகக் கூடாது.

நானை நானிந்த கட்சியின் தலைவர் இல்லை என்றால் நான் ஒரு போதும் இந்தக் கட்சியை விட்டுப்போகப் போவதில்லை. நான் மௌத்தாகின்ற வரை இந்தக் கட்சியின் அடிமட்டத் தொண்டனாக இந்த மரத்தின் அடிமட்டப் பச்சையாக இருந்து மௌத்தாகுவதற்கு தீர்மானித்திருக்கின்றேன். என்று இந்தக் கட்சியிலே என்னை விடவும் உரிமை சார்ந்த என்னை விடவும் தன்னை இந்தப் போராட்டத்திற்காக அர்ப்பணிக்கக்கூடிய ஒரு தலைமைத்துவத்தை காணமுடியுமோ அன்று இந்த இடத்தை அவருக்காக தானாக விடுவதற்காக நான் காத்துக் கொண்டிருக்கின்றேன். இது வெறுமனே தலையில் குடிக்கொண்டிருக்கின்ற மலர்களினால் ஆன ஒரு கீடம் அல்ல. முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தலைமைத்துவம் முட்கள் நிறைந்த ஒரு கீடம். எப்போதும் குத்திக்கொண்டே இருக்கும். அந்த ஆசனத்திலே இங்கிருக்கின்றவர்களில் எத்தனை பேர் 5 நிமிடமாவது இருப்பார்களோ எனக்குச் சந்தேகம். ஆனால் அவ்வாறு இருக்கக்கூடிய ஒருவரை அல்லாஹு தஆலா எனக்குத்தர வேண்டும். அத்தகைய தலைமைத்துவம் எங்களுக்கு வேண்டும்.

அம்பாரை மாவட்டம் இலங்கை முஸ்லிம் கள் ஹிருதயம்.

இன்று பேசிய பல சகோதரர்கள் தலைவரைப் பற்றிப் புகழ்ந்து கூறினார்கள். நான் ஒரு போதும் நான் என்ற வார்த்தையைக் கூட என்னுடைய பேச்சிலே கொண்டு வருவதற்கு வெட்கிக்கின்றேன். இவை என்னால் நடைபெற்ற சாதனைகள் அல்ல. முஸ்லிம் காங்கிரஸ், நமது கட்சி, எமது மக்களுக்காக செய்து வந்த சாதனைகளை நாம் ஒரு போதும் மறந்து விடக்கூடாது. தனிப்பட்டவர்கள் முக்கியம் அல்ல, அங்ரப் முக்கியம் அல்ல, சாதிக் முக்கியம் அல்ல, ரவுப் ஹகீம் முக்கியமல்ல, கட்சி முக்கியமாகும். கட்சி எப்போது எந்தப் பாதையில் செல்ல வேண்டும் என்பதைப் பற்றித்தான் நாங்கள் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டுமே தவிர தனிப்பட்டவர்களைப் பற்றி பேசிக் கொண்டிருந்து எங்களுடைய நேரத்தையும், காலத்தையும் நாங்கள் ஒரு போதும் வீணாக்கக்

கூடாது. அங்குள்ள சகோதரர்கள் கேட்கிறார்கள் முஸ்லிம்களுக்காக இன் று பல்கலைக் கழகம் ‘அல் ஹம் து லில் ஸாஹ்’ இன் று கட்டப்படுகின்றது. நீங்கள் ஒரு நாள் வரவேண்டும் என்று நாங்கள் அல்லாஹ்வைப் பிரார்த்திக்கின்றோம். வந்து பார்க்க வேண்டும் ஒலுவிலிலே நாங்கள் 400 ஏக்கர் காணியை இரவோடு இரவாக எடுத்து 220 காணியில் அதை கட்டுகின்றோம். நான் கேட்கின்றேன் இலங்கையில் எங்காவது ஒரு இடத்தில் வட புலத்திற்கு வெளியே காணி எங்காவது இருந்தால் தயவு செய்து காட்டுங்கள். கண்டியிலே ஆண்கள் பாடசாலை அமைப்பதற்கு 10 ஏக்கர் காணியை எங்களால் கண்டு கொள்ள முடியாது. பல்கலைக்கழகத்தை அமைப்பதற்கு 220 ஏக்கர் காணியை அம்பாறை மாவட்டமல்லாது வேறு எந்த மாவட்டத்திலாவது எடுக்க முடியுமா என்று நான் கேட்கின்றேன். யார் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும் அம்பாறை மாவட்டம் தான் இலங்கை முஸ்லிம்களுடைய அரசியில் உடம்பு என்றால் அந்த உடம்பின் இதயம் அம் அம்பாறை மாவட்டம்தான். அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அந்த உண்மையை ஏற்றுக் கொள்ளாதவரை அவர்களுக்கு அரசியல் தெரியாது, முஸ்லிம் காங்கிரசம் தெரியாது. ஒரு மனிதன் மிகப் பெரிய மனிதனாக இருக்கலாம். 6 அடி, 7 அடி உயரத்தில் ஒரு மனிதன் இருக்கலாம். பலம் வாய்ந்தவனாக இருக்கலாம். பலம் வாய்ந்தவனாக இருக்க முடியும். யானையைப் போன்ற பலமுடையவனாக இருக்க முடியும். அதுவல்ல முக்கியம் அவனுடைய உடலை விட முக்கியம் அவனுடைய இதயமாகும்.

இலங்கை அரசியலை ஒரு மனிதனுக்கு நாங்கள் ஒப்பிடுவதாகக் கொண்டால் அந்த மனிதனுடைய இதயம் அம்பாறை மாவட்டம் என்பதை நீங்கள் மறந்து விடக்கூடாது. அம்பாறை மாவட்டத்தில் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் நிலைக்காமல் இலங்கையின் எந்த இடத்திலும் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் நிலைக்க முடியாது. இது யதார்த்தம். அதே போன்றுதான் சிழக்கிலங்கையிலே வடக்கிழக்கிலே முஸ்லிம்கள் 1/3 பங்கு தான் இருக்கின்றார்கள். மிகவும் அதிகமான முஸ்லிம்கள் 2/3 வட சிழக்கிற்கு வெளியே ஜனாப் மொகிளீன் அவர்களுடைய உதாரணம் சில்லாங்கொட்டை சிதறியது போல் இருக்கின்றார்கள். முஸ்லிம்கள்

செறிந்திருக்கின்ற பிரதேசம் கிழக்கு மாத்திரம் தான். அம்பாறையில் 3 எம்பிக்கள், மட்டக்களப்பில் 2 உம், வவுனியாவில் 2 உம், திருகோணமலையில் 1 உம். இவ்வளவு தான் யார் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும் இருக்கின்ற முஸ்லிம்கள் பலம். இது புதிதாக வந்த ஒரு பலம் அல்ல. நீண்ட நெடுநாட்களாக இருக்கின்ற அரசியல் வரலாறு இது தான். எங்கள் பலம். சேர் மொழுமட்மக்கான் மரிக்கார் போன்றவர்கள் முதல் முதல் பாரானுமன்றத்திற்கு முதல் தடவையாகப் போவதற்கு விரும்பியபோது இலங்கை முஸ்லிம்களுடைய வரலாற்றிலே முஸ்லிம்களால் தெரிவு செய்யப்பட்டு பாரானுமன்றத்திற்குப் போக வேண்டும் என்ற நிலை ஏற்பட்ட போது அவர்களுக்குக் கிடைத்த முதலாவது இடம் மட்டக்களப்பு என்பதை யாரும் மறக்க முடியாது. முஸ்லிம்கள் செறிந்து வாழுகின்றார்கள். ஆனால் பரந்து வாழ்கின்றார்கள் அந்த வாக்கு கடலிலே கொண்டு போய் வீசப்பட்ட உப்பைப் போல இருக்கின்றது.

கிழக்கிலங்கையிலே வடக்கிலே முஸ்லிம்கள் செறிந்து வாழுகின்றார்கள். அந்த முஸ்லிம்களோடு தான் அவர்களுக்கு மத்தியிலே தான் இந்த மரம் நிலைத்து வாழ வேண்டும். அவ்வாறு நிலைத்து வாழுகின்ற போது தான் வெளியிலே வாழுகின்ற முஸ்லிம்கள் அவர்கள் திருத்தப்படலாம். ஆகவே தான் ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தான் செய்ய வேண்டிய கடமையை கேட்காமல் செய்திருக்கின்றது. வடகிழக்கிற்கு வெளியே அடுத்த பாரானுமன்றத் தேர்தலில் எங்களுக்குப் பாரானுமன்ற உறுப்பினர்கள் கிடைக்கக் கூடிய இரண்டு மாவட்டங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று கண்டி மற்றது கொழும்பு என்பதை நீங்கள் மறந்து விடக்கூடாது.

எங்கள் அடுத்த இலக்கு கண்டி, கொழும்பில் பாரானுமன்றப் பிரதிநிதித்துவம் பெறுவதே!

இந்த அரசியல் போராட்டம் வெற்றி பெறுவதாக இருந்தால் நாங்கள் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும் இன்ஷா அல்லாற் அடுத்த பாரானுமன்றத் தேர்தலில் கண்டி மாவட்டத்தில் ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லிம்

காங்கிரஸைச் சேர்ந்த ஒருவர் பாரானுமன்றத்திற்குப் போய்த்தான் தீர வேண்டும். அதற்காக நாங்கள் பாடுபட வேண்டும். நாங்கள் பாரானுமன்றத் தேர்தலில் தோல்வி அடைந்த போதிலும் கூட சேகோதரர் குத்தாஸ் அவர்கள் இங்கே இருக்கின்றார். சேகோதரர் ரவுப் ரஹ்மீம் அவர்களை இந்த மாவட்டத்திற்குப் பாரானுமன்ற உறுப்பினராக நியமித்திருக்கின்றோம். மூத்த துணைத்தலைவர் சொன்னார் கொழும்பிலே ஒரு கூட்டத்தில் சேகோதரர் கலைஞர் அவர்களும் இருந்த கூட்டத்தில் சிலர் கேட்டார்களாம் எங்களுடைய பெயர்களை அம்பாறை மாவட்ட மென்று மாற்றிக்கொள்வோமா என்று. கொழும்பு மாவட்டத்திற்கு நாங்கள் பாரானுமன்ற உறுப்பினர்களை கொடுத்திருக்கின்றோம். இதை விடவும் என்ன செய்ய முடியும்? இதை விட முஸ்லிம் காங்கிரஸினால் எதைச் செய்ய முடியும்? ஆனால் ஒரு போதும் கண்டி மாவட்டம் அபிவிருத்தி வேணாகில் அம்பாறை மாவட்டத்தை வெல்ல முடியாது. அம்பாறை மாவட்டத்தில் 3 பாரானுமன்ற உறுப்பினர்கள் இருப்பார்கள். அவர்களுக்கு என்றால் 75 இலட்சம் கிடைக்கும். கண்டி மாவட்டத்திற்கு 25 இலட்சம் ரூபா கிடைக்கும். இதை நாங்கள் மாற்ற முடியாது. அம்பாறை மாவட்டத்து முஸ்லிம்கள் 1988 ஆம் ஆண்டு பாரானுமன்றத்துக்கு முஸ்லிம் காங்கிரஸாலே பாரானுமன்ற உறுப்பினர்களை அனுப்பி இருக்கிறார்கள். மட்டக்களப்பு மாவட்ட முஸ்லிம்கள், வன்னி மாவட்ட முஸ்லிம்கள் 88 ஆம் ஆண்டு பாரானுமன்றத்துக்கு உறுப்பினர்களை அனுப்பி இருக்கிறார்கள். 9 ஆவது பாரானுமன்றம், 10 ஆவது பாரானுமன்றம் எல்லாவற்றிற்கும் இருக்கின்ற பாரானுமன்ற பிரதிநிதிகள் அந்த மாவட்டத்தைப் பிரதிநிதியிடுத்துகின்றவர்கள். ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் பாரானுமன்ற பிரதிநிதிகள் கண்டி மாவட்டத்தில் தெரிவு செய்யபடும் நிலைக்கு வரவில்லை. இதை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

இங்கு இந்த மகாநாட்டிலே நாங்கள் எதிர்பார்க்கின்ற அளவு இளைஞர்கள் இன்னும் கூடுதலாக வந்து சேர வேண்டும். எங்களுடைய பெண்களை நாங்கள் ஒளித்து வைத்திருக்கின்றோம். நான் கடந்த வரம் ஜெனீவாவில் இருந்தேன். ஜெனீவாவிலே நடைபெற்ற வெகுஜன முஸ்லிம் உலக தலைமைத்துவத்தின் கூட்டத்திலே இந்தப் பிரச்சினை பிரதானமாக முன் வைக்கப்பட்டது. முஸ்லிம் பெண்களை

நாங்கள் ஒளித்து வைத்திருக்கின்றோம். முஸ்லிம் சமுதாயத்தின் பிரச்சினைகள் எல்லாம் முஸ்லிம் ஆண்கள் தான் செய்ய வேண்டும் என்ற ஒரு நிலைப்பாட்டிற்கு நாங்கள் வந்திருக்கின்றோம். இந்த நிலையில் இருந்து நாங்கள் மாற வேண்டும். ஜனாப் மொகிளீன் அவர்கள் கூறிய அந்த உதாரணம் அவர்களுக்கு முன்பு கைகளை உயர்த்திக்கொள்வதற்கும் பெண்டாட்டியின் அனுமதி வேண்டும் என்று கேட்கின்ற நிலையில்; பெண்கள் நாங்கள் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும் எங்கள் உயிரோடும் வாழ்க்கையிலும் அவர்கள் செல்வாக்கைச் செலுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை நாங்கள் ஒதுக்கி வைத்து விட்டு இந்தப் போராட்டத்தை முன் கொண்டு செல்ல முடியாது என்ற நிலையிலே நாங்கள் இருக்கின்றோம். ஆகையினால் அன்புள்ள சகோதரர்களே, மூலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தயவு செய்து நாங்கள் மற்றவனுக்கு என்ன கிடைக்கின்றது என்ற கேள்வி எங்களுக்குரிய கேள்வி அல்ல. எனக்குரியது கிடைக்கின்றதா? இவ்விஷய என்ற கேள்வி தான் எங்களுக்குரியதாகும். இங்கு சகோதரர் அழு ஹனீபா அவர்கள் எனக்கு அவரைத் தெரியும். எனக்கு அவரைத் தெரிவதை விட என்னை அவருக்கு கூடுதலாக தெரியும். சகோதரர் அழு ஹனீபா அவர்களுடைய வீட்டிலே 12 1/2 மணிக்கு வந்து கையொப்பம் வையுங்கள் என்று சொன்னபோது அவர் கையொப்பம் வைத்தார்.

கண்டி மாவட்டத்து முஸ்லிம்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்ற கேள்வியை நான் இங்கு எழுப்பவில்லை. நீங்கள் அதைத்தான் கேட்டார்கள். தனிப்பட்ட முறையில் ஏதாவது செய்திருக்கின்றோம். அவ்வாறு நாம் செய்திருந்தும் கடைசியிலே அந்தக் கரு அழிந்து விட்டது. கல்யாணம் முடிக்கின்றோம், பிள்ளை வேண்டும் என துஆச் செய்கின்றோம். பிள்ளை கருவிலே வளர்கின்றது 3 மாதம், 4 மாதம் ஆன பின் கருகலைந்து விடுகின்றது. அடுத்த வீட்டுக்காரிக்குப் பிள்ளை பிறந்து விட்டது அந்த வீட்டிலே சந்தோசம். அவ்வளவு தான் இந்த வீட்டிலே சந்தோசம் போதாது. 88ஆம் ஆண்டு முஸ்லிம் காங்கிரஸ் கூட்டிய அந்தக் கரு கலைந்தது. கடந்த பாரானூமன்றத் தேர்தலில் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் கண்டி மாவட்டத்தில் கூட்டிய அந்தக்

கரு கலைக்கப்பட்டது. இன்ஷா அல்லாஹ் அடுத்த பாரானுமன்றத் தேர்தல் வரும் அதுவரை நாங்கள் ஒன்றும் செய்ய மாட்டோம் என்று முஸ்லிம் காங்கிரஸ் இருக்கவில்லை. அது எல்லோருக்கும் தெரிந்த உண்மை. ஆனால் நான் இன்று சொல்ல வருகின்ற விசயம் என்னவென்றால் முஸ்லிம் காங்கிரஸின் தலைமைத்துவத்தைப் பொறுத்தவரையில் கண்டிக்கும் கல்முனைக்கும் இடையிலே எந்த விதமான வேறுபாடும் எங்களுக்குத் தெரியாது. கண்டிக்கும், அனுராதபுரத் திற்கும், நொச்சியாகமைக்கும், புத்தளத்திற்கும், கற்பிட்டிக்கும் இடையிலே வேறுபாடு எங்களுக்குத் தெரியாது. இது சத்தியம் அல்லாஹ் மீது சத்தியம். அம்பாறை மாவட்டத்திலே வாழுகின்ற முஸ்லிம்கள் இந்தக் கட்சியை வளர்ப்பதற்காகக் கஷ்டப்பட்டவர்கள். அவர்களுக்குப் பதவிகள் கொடுக்கக் கூடாது என்று சொல்கின்றவர்கள் யாரும் இருக்கின்றார்களா இல்லை. ஆனால் எங்கள் சகோதரர் கலீல் அவர்கள் சொல்வது போன்று முஸ்லிம் சமுதாயத்தில் இருக்கின்ற அத்தனை படித்த வாலிப்களுக்கும் தொழிலைக் கொடுத்த பின்பும் பேசப்போகின்ற ஒரு கூட்டம் இருக்கத்தான் செய்யும். நாங்கள் இப்போது யோசித்துக் கொண்டிருக்கின்றோம். என்னால் முடிந்த வரை கண்டி மாவட்டத்திற்கு நிறையத் தொழில் வாய்ப்புக்களைக் கொடுப்பதற்குத் தீர்மானித்திருக்கின்றோம். ஆனால் எனக்கிருக்கின்ற ஒரே அச்சம் இன்றிருக்கின்ற விமர்சனங்களை விடவும் கூடுதலாக அந்தத் தொழில் வாய்ப்புக்கள் கிடைத்ததன் பின்பு விமர்சனங்கள் கூடுமே ஒழிய குறையப் போவது இல்லை. இது தான் யதார்த்தம். இங்கு சகோதரர் ஹில்மி முகாஜின் கிளைகளைக் கவர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னார்.

கண்டி மாவட்டத்திற்குப் 15 உத்தியோகம் என்று வைத்துக்கொண்டால் அவருடைய அந்த வலயத்திற்கு 2 உத்தியோகங்கள் கிளை சேர்ந்து தீர்மானியுங்கள் பார்க்கலாம். உங்களுக்கு நீங்கள் தீர்மானிக்கத்தான் போகின்றீர்கள். அப்போது தான் தெரியும் அந்த ஆசனம் எவ்வளவு குடாக இருக்கின்றது என்பது. உங்களுக்குப்புரியும் என்பதை நான் சொல்லி வைக்க விரும்புகின்றேன். அன்புள்ள சகோதர சகோதரிகளே, இங்கு ஒரே ஒரு சகோதரி கூட்டத்தின் ஆரம்பத்தில் இருந்தார்.

அவரை இப்போது என்னால் காண முடியவில்லை. இந்தப் பிரச்சினையிலே நான் உங்களுக்கு முஸ்லிம் காங்கிரசின் இலட்சியத்தை ஞாபகமூட்ட விரும்புகிறேன். நேசன் பத்திரிகையில் சொல்லி இருக்கின்றார்கள் எல்லாம் சரிதான் முஸ்லிம் காங்கிரசின் அரசியல் கூடாது என்று சொல்லி இருக்கின்றார்கள். கதீப்மார் சம்மேனனத் தலைவர் அவர்கள் இருக்கின்றார்கள். மௌலவி இல்யாஸ் அவர்கள் இருக்கின்றார்கள். பெரிய போராளி ஒருவர் இங்கு இருக்கின்றார். நான் கேட்க விரும்புகின்றேன் உலமாக்களுக்கு மத்தியில் யார் யார் எல்லாம் முஸ்லிம் காங்கிரசுக்கு அரசியல் கூடாது என்று சொல்கின்றார்களோ அவர்கள் எல்லோரும் றஸலை கரீம் ஸல்லஸ்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களை நிராகரிக்கின்றார்கள் என்று மிகவும் துணிச்சலோடு இந்தச் சபையிலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பெருமானார் ஸல்லல்லாஹு (அலை) வஸல்லம் அவர்களுக்கு அவர்களுடைய போராட்டத்தில் இவ்வளவு கஷ்டங்கள் வந்திருக்கக் காரணம் என்ன? 100க் கணக்கான விக்கிரகங்களை வைத்துக்கொண்டு கும்பிட்டுக் கொண்டிருந்த அந்த அராயிய சமூகம் குறைஷிய சமூகத்திற்கு அல்லாஹு என்ற சொல்லிலே இன்னொரு சிலையை வைத்துக்கொண்டிருப்பதில் பிரச்சினை இருக்கவில்லை. உன்னுடைய இறைவன் யார் என்று கேட்டால் அல்லாஹு என்று அவர்கள் சொன்னார்கள் அல்லாஹுவுக்கு உதவி செய்வதற்கு ஒவ்வொரு சிலைகளை வைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இதை நாங்கள் படித்திருக்கின்றோம். ஆனால் எதற்காகப் பெருமானார் (ஸல்) அவர்களுடைய போராட்டத்தை குறைஷியர்கள் வெறுக்கிறார்கள் என்றால் பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் அந்தப் போராட்டத்தின் மூலம் ஒரு சமூக அரசியல் மாற்றத்தை கொண்டு வரவிரும்பினர். பெருமானார் றகுலே கரீம் ஸல்லஸ்லாஹு (அலை) வஸல்லம் அவர்கள் அவர்களுடைய வாழ்க்கையிலே அவர்களைத் தொடர்ந்த நல்ல கல்பாக்களின் வாழ்க்கையில் அரசியல் இருக்கவில்லை என்று சொன்னால் நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்வோம்.

மறுமையில் இருந்து இம்மையைப் பார்க்க பிரிக்க முடியாது. இம்மை, மறுமை, அரசியல், ஆன்மீகம் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்த ஒரு வாழ் க்கையைப் பற்றித் தான் நாம் சிந்தித் துக்

கொண்டிருக்கின்றோம். ஆகவே முஸ்லிம் காங் கிரஸ் எடுத்துச்சொல்லுகின்ற பாதை நாங்கள் சென்று கொண்டிருக்கின்ற ஒரு பாதையல்ல. பெருமானார் ரகுலே கீர்ம் (ஸல்) அவர்கள் எந்தப் பாதையில் போனார்களோ அந்தப் பாதையில் நாம் சென்று கொண்டிருக்கின்றோம். ஆனால் பெருமானார் அவர்கள் எங்களுக்குத் தெளிவாகச் சொல்லித் தந்திருக்கிறார்கள். குருஆனில் அல்லாஹுத்ஆலா பல இடங்களில் சொல்லுகின்றான். குருஆனை வேதங்களை மாத்திரம் ரகுல் மார்களுக்கும் நபிமார்களுக்கும் கொடுக்கப்படவில்லை. ஹிக்மா என்ற ஒரு நல்ல உபதேசத் தையும் அல்லாஹுத்ஆலா கொடுத்திருக்கின்றான். அந்த ஹிக்மாவைப் பாவிக்கவேண்டும். அது தெளிந்த ஞானம் இன்று நாங்கள் அரசியலில் இருக்கின்றோம்.

கண்டி மாவட்டத்திலே 100 பேருக்கு சமூர்த்தி நியமனங்கள் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதற்காக அரசாங்கத்தை விட்டு நாங்கள் விலக வேண்டுமா? என்ற கேள்வியை நாங்கள் எழுப்ப வேண்டும். நான் ஒன்றைக் கூற விரும்புகின்றேன். இந்த அரசாங்கத்தோடு தொடர்ந்து இருப்பதற்கு 100 காரணங்கள் என்னிடம் இருக்கின்றன. இந்த அரசாங்கத்தை விட்டு விலக வேண்டுமென்று தீர்மானித்தால் அதற்கும் காரணங்கள் இருந்து கொண்டு தான் நாங்கள் இந்த அரசாங்கத்திலே தொடர்ந்தும் இருந்து கொண்டு இருக்கிறோம் என்பதை நீங்கள் மறந்து விடக்கூடாது. ஆனால் எவ்வாறு ஒரு கூட்டரசாங்கத்தில் இருக்க வேண்டும் என்பது அல்லாஹுத்ஆலா எங்களுக்கு அந்தத் தெளிவைத் தந்திருக்கின்றான். எந்தெந்த விடயங்களில் நாங்கள் சண்டை போட வேண்டுமா? எந்தெந்த விடயங்களில் எந்தெந்த விடயங்களைப் பேச வேண்டும் என்பது எமக்குத் தெரியும். இன்று இந்த நாடு முழுவதும் தீர்க்கப்படாத ஒரு பிரச்சினையாக இருக்கின்ற வடகிழக்குப் பிரச்சினையைப் பாருங்கள், வடகிழக்குப் பிரச்சினை மூலம் ஸலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸின் தோற்றத்திற்கு முன்பு எப்படி இருந்தது என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். ஒரு பக்கத்திலே ஏ.கே.47. டி56 என்ற ஆயுதங்களை வைத்துக்கொண்டு போராடிக்கொண்டிருக்கின்ற பிரபாகரன் ஒரு பக்கம் தமிழ்க் கட்சிகள் ஒரு பக்கம், சிங்களக் கட்சிகள் ஒரு பக்கம். சில பேரினவாதிகள் ஒரு பக்கம் எல்லோரும் ஒரு பக்கத்திலே இருந்த

போது முஸ்லிம் சமுதாயம் என்ற ஒன்றே இல்லை என்ற ஒரு நிலைமிருந்தது. இலங்கை இந்திய ஓப்பந்தத்தைப் படித்தவர்களுக்குத் தெரியும் முஸ்லிம் சமுதாயத்தைப் பற்றி யாரும் சிந்திக்கவில்லை.

முஸ்லிம் மாகாணக் கோரிக்கை பிரதேசவாதமா?

இன்று யார் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும் இன்றைய தேசியப் பிரச்சினையான இனப் பிரச்சினை பாரானுமன்றத் தெரிவுக்குமுவுக்கு முன்பு இருக்கின்ற இனப்பிரச்சினை ஸ்ரீ ஸங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸின் கையில் இருக்கின்றது என்பதை அல்லாஹு தஆலா எங்களுக்கு ஏற்படுத்தி இருக்கின்றான். இலங்கை முஸ்லிம்களின் அங்கீகாரம் இல்லாமல் இலங்கை முஸ்லிம் களுக்காகப் பாரானுமன்றத் தெரிவுக்குமுவிலை பேசவும் பேசுகின்றவர்கள் ஜதேகக்கட்சிக்காரர்களும் அல்ல, ஸ்ரீஸங்கா சுதந்திரக் கட்சிக்காரர்களும் அல்ல, அகதி என்ற சஞ்சிகையை எழுதுகின்றவர்களும் அல்ல, இலங்கை முஸ்லிம் களுக்காக 100% இலங்கை முஸ்லிம் களுக்காக பாரானுமன்றத்திலே குரல் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கின்ற ஒரே ஒரு குழு ஸ்ரீஸங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் என்பதை நாங்கள் மறந்து விடக்கூடாது. ஆகவே தான் அந்தத் துரும்பு எங்களுடைய கைகளிலே தான் இருக்கின்றது. இன்று முஸ்லிம் சமுதாயத்தின் தலைவிதி எங்களுடைய கைகளிலே தான் இருக்கின்றது. இன்று முஸ்லிம் சமுதாயத்திற்காக ஒரு அலகு வேண்டும் அதை நாங்கள் ஒத்துக்கொள்கின்றோம்.

முஸ்லிம் சமுதாயத்திற்காக அரசியல் அலகு கண்டி மாவட்டத்திலே அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்கின்றவர்கள் இருந்தால் தயவு செய்து கைகளை உயர்த்திக் காட்டுங்கள், முஸ்லிம் சமுதாயத்திற்கு என்று ஒரு அரசியல் அலகு வேறு ஏதாவது ஒரு மாவட்டத்திலே அல்லது தென் மாகாணத்திலே அமைய வேண்டும் என்று சொல்லுகிறவர்கள் இருந்தால் கைகளை உயர்த்துங்கள், முஸ்லிம் சமூகத்திற்கு அரசியல் அலகு வடக்கிழக்கிலே வண்ணி மாவட்டத்திலே அமைய வேண்டும் என்று சொல்லுகிறவர்கள் இருந்தால் கைகளை

உயாந்த்துங்கள், அந்த அலகு திருமலை மாவட்டத்திலும் அமைய முடியாது. அதன் அடிப்படை திருமலை மாவட்டத்தில் என்ன மட்டக்களப்பிலும் அமைய முடியாது. முஸ்லிம் சமுதாயத்திற்கென்று ஒரு அரசியல் அலகு யார் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும் அம்பாறை மாவட்டத்திலே தான் அமைய வேண்டும் என்பதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இதற்குப்பெயர் பிரதேச வாதம் அல்ல. முஸ்லிம் சமுதாயத்திற்கென்ற ஒரு அரசியல் அலகு இருக்கின்றபோது தான் அந்த அலகு ஒரு நாள் பேசம். கிண்ணியாவிலே வேய்மர நிழலிலே நான் பேசினேன் என்று சொன்னேன். கண்டி மாவட்டத்தில் நீங்கள் முன் வைத்திருக்கின்ற இந்தப் பிரச்சினைகளைப் பற்றி நானே இன்ஷா அல்லாஹ் ஒரு நாள் யார் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும் சரி அந்த முஸ்லிம் அலகு பற்றி பேசத்தான் போகின்றேன் என்று கூறி இந்த உணர்வுகளுடன் நீங்கள் செல்ல வேண்டும். இந்த உணர்வுகளைத் தயவு செய்து எடுத்துச் செல்லுங்கள் இந்தக் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லுங்கள். இன்ஷா அல்லாஹ் எதிர்வரும் ஆகஸ்ட் மாதம் சம்மாந்துறையில் முழு ஸ்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸின் 14 ஆவது தேசிய மகாநாடு நடைபெற்று போகின்றது. 12 ஆவது தேசியமகாநாடு கல்முனையில் நடைபெற்றது. 1 1/2 இலட்சம் முஸ்லிம்கள் வந்தார்கள்.

சம்மாந்துறையில் நடைபெறப்போகின்ற இந்த மகாநாட்டில் நாங்கள் ஏறத்தாழ இன்ஷா அல்லாஹ் 3 இலட்சம் முஸ்லிம்களை எதிர்பார்க்கின்றோம். கண்டி மாவட்டத்திலும் முஸ்லிம்களுடைய எழுச்சியைக் காட்டுவதற்கு லட்சக்கணக்கிலே ஆயிரக்கணக்கிலே திரண்டு வர வேண்டும். இலங்கை முஸ்லிம்களின் ஒற்றுமையை நாங்கள் இந்த உலகம் முழுக்க வானுயர ஓலிக்க வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டு விடை பெறுகிறேன்.

அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் வரஹ்மத் துல்லாஹி
வபராக்கத் துறை.

இறையருள் இலக்கியம்

திருச்சி ரசுல்

இன்றைய விழா திருச்சி குலாம் ரசுல் அவர்களுக்காக எடுக்கப்படுகின்ற ஒரு விழாவா? அல்லது அவருடைய வாழ்க்கையை மிகவும் எளிய நடையிலே, நல்ல தமிழிலே எங்களுக்கு அழகாகவும் சுருக்கமாகவும் எடுத்து தந்திருக்கின்ற மாணா மக்கீன் அவர்களுடைய நூலின் வெளியிட்டு விழாவா? என்பதில் எனக்குப் பெரிய சிக்கலிருக்கின்றது. இரண்டும் சேர்ந்த ஒரு விழாவாக இதை நான் கருதுகிறேன். எனவே தான் என்னுடைய பேச்சிலும் கூட இந்த நூல் வெளியிட்டைப் பற்றியும் நூலின் நாயகனைப் பற்றியும் பேச வேண்டிய கடமை எனக்கிருக்கின்றது. அவருடைய எழுத்துக்கள் மிகவும் துல்லியமான சிறப்பான கடுகு சிறிது என்றாலும் காரம் பெரிது என்று சொல்வார்கள். அதைப்போன்ற முத்தான எழுத்துக்கள் அவருடைய எழுத்துக்களை நான் வாசித்துக்கொண்டு போன போது எனக்கு தமிழ்வாணனுடைய காலகட்டத்தில் “கல்கண் டு” பத்திரிகையை வாசித்துக்கொண்டிருக்கின்ற போது மிகவும் நறுக்கான மிகவும் சிறிய சிறிய வசனங்களில் ஆழமான அழகான கருத்துக்களையும் தத்துவங்களையும் எடுத்துக்கருவதிலே வெற்றிபெற்ற ஒரு எழுத்தாராக தமிழ்வாணன் அவர்களிருந்தார்கள். அவருடைய அடிச்சுவட்டில் மாணாமக்கீன் அவர்களும் இன்று ஒரு பெரிய முத்தாய்ப்பை இலக்கிய உலகிலே வைத்திருக்கிறார். அதற்காக அவரைத் தமிழுலகம் கண்ணியப்படுத்துகின்றது. அவருக்காக தலைசாய்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. மாணா மக்கீனுடைய இந்த நூலின் ஆரம்ப அத்தியாயத்திலே குறிப்பிடுவது போன்ற ஒரு முக்கியமான விசயம் ஒரு எழுத்தானுடைய எழுத்துக்கள் மட்டுமன்றி அந்த எழுத்தானுடைய வாழ்க்கை என்ற ஒரு விஷயமாகும். ஆங்கில மொழியிலோ வேறு மொழிகளிலோ எழுத்தாளர்களைப் பற்றி அவர்களுடைய வாழ்க்கையைப் பற்றி நிறைய நூல்கள் இருக்கின்றன. எனவே தான் இன்று இந்த அவையிலே எழுத்துக்களை வேறாகவும்,

எழுத்தை ஆய்கின்ற எழுத்தாளருடைய வாழ்க்கையை வேறாகவும் பார்க்கின்ற ஒரு சந்தர்ப்பம் எங்களுக்கு கிடைத்திருக்கின்றது.

இறையருள் இலக்கியம்

இறையருள் இலக்கியமாக இன்று பட்டமளிக்கப்பட்டு கெளரவுமரிக்கப்பட்டு கடல் கடந்து வந்து பொன்னாடைகளால் குடப்பட்டு மகிழ்ச்சியோடு வீற்றிருக்கின்ற திருச்சி குலாம் ரகுல் அவர்கள், அவருடைய எழுத்துக்கள், அவர் எழுதிய நூல்கள், ஏற்கத்தான் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட நூல்களை அவர் எழுதி இருக்கிறார். அவருடைய எழுத்துக்கள் தமிழ் சூறும் நல்லுலகத்திற்கு தெரியாதவைகள் அல்ல. அவற்றில் உள்ள கருத்துக்கள் அத்தனையும் எல்லோராலும். ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்ற கருத்துக்கள் என்று யாரும் சொல்லிவிடவும் முடியாது.

இருந்த போதிலும் கூட அவர் எழுதியிருக்கின்றார். தமிழ் உலகை கடந்த ஜம்பது ஆண்டு காலமாக அவர் ஒரு பிடி பிடித்துப் பார்த்திருக்கிறார். அத்தகைய ஒரு எழுத்தாளன் அவருடைய 50 ஆண்டுகால வாழ்க்கையிலே ஏற்பட்ட சிந்தனைகள் கருத்துக்கள் எல்லாவற்றையும் அவ்வப்போது ஓவ்வொரு காலகட்டதிலே அந்த எழுத்தாளன் இந்த தமிழகத்திற்குத் தந்திருக்கின்றார். ஜம்பது ஆண்டுகளின் முடிவில் அந்த எழுத்துக்களின் சாராம்சம் என்ன? என்ற கேள்வியை நாங்கள் கேட்கும்போது அந்த எழுத்துக்களின் சாராம்சம் அந்த எழுத்தாளனே தவிர அந்த எழுத்துக்கள் அல்ல என்று நான் கருதுகின்றேன். ஆகவே தான் திருச்சி குலாம் ரகுல் அவர்களுடைய எழுத்துக்கள் நூறு நூல்கள் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட இலக்கியங்கள் அரைநூற்றாண்டுகளைத் தாண்டி வந்திருக்கின்ற ஒரு காலகட்டத்தில் எங்களுக்கு எஞ்சியிருப்பது எது? எங்களுக்கு எஞ்சியிருப்பது குலாம் ரகுல் என்ற அந்த எழுத்தாளன் மாத்திரம் தான். எனவே தான் எழுத்துக்கள் வேறு எழுத்தாளனுடைய ஆளுமை வேறு என்று நான் கருதுகின்றேன்.

எழுத்தாளனின் எழுத்துக்கள்,
ஆனுமை விருத்தி

ஓவ்வொரு எழுத்தும் ஓவ்வொரு கோணத்திலே எழுதப்படலாம். நான் முன்பு ஒரு கூட்டத்திலே கூறியிருக்கிறேன் இங்கு சகோதரர் முனவ்வர் அவர்கள் இருக்கின்றார் அவருடைய வெளிச்சம் என்ற நூல் வெளியிட்டிலே நான் கூறினேன். ஒரு எழுத்தாளன் எழுதுகின்ற கருத்துக்கள் நிச்சயமாக பூரணமாக நூறு வீதம் சரியானது என்ற முடிவுக்கு வரமுடியாது. நானும் எழுத்தைச் சார்ந்து இருக்கிறேன் என்ற அடிப்படையில் இற்றைக்கு 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அல்லது 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நான் எழுதிய கவிதைகள் அல்லது நான் எழுதிய சிறுகதைகள் இன்று என்னுடைய இன்றைய கருத்துக்களுடன் முரண்பாடு உடையனவா என்ற கேள்வியை எழுப்பினால் அந்தக் கேள்விக்கு விடையளிப்பது கஷ்டமாக இருக்கும். நான் 15 வயதிலே கொண்டிருந்த கருத்துகளோடு இன்று 47 அல்லது 48 வயதிலே நான் போராடிக்கொண்டிருக்கிறேன். நான் எந்தக் கருத்துக்களெல்லாம் சரியானவை என்று இற்றைக்கு 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நினைத்தேனோ அந்தக் கருத்துக்களெல்லாம் சரியான கருத்துக்கள் அல்ல என்ற முடிவுக்கு நான் வந்திருக்கிறேன்.

அதேபோன்று இன்று நான் பேசிக்கொண்டிருக்கின்ற இன்றைய பேசுக்கள் இன்னும் 10 ஆண்டுகளின் பின்பு சரியான கருத்துக்களாக இருக்குமா என்பதில் எனக்கே சந்தேகம் இருக்கின்றது. இது எதைக்காட்டுகின்றது என்றால், எழுதுகின்ற எழுத்தாளனுடைய அல்லது பேசுகின்ற பேச்சாளனுடைய ஆனுமையிலே, அனுபவங்களிலே ஏற்படுகின்ற மாற்றங்களைத்தான் அது காட்டுகின்றது. ஆகவே தான் திருச்சி சூலாம் ரகுல் அவர்கள், எடுத்துக் கொண்ட அந்தப் பணி 50 ஆண்டுகளாக அவர் செய்த அந்தப் பணி என்ன? என்ற கேள்வியை நாங்கள் எழுப்பினால், அவர் இறை அருள் நிறைந்த ஒரு பணியைச் செய்திருக்கின்றார் இது தான் இறைவனுடைய பாதையிலே “பீசபிலிஸ்லாஹ்” என்று குருஅழனிலே அல்லாஹுத் ஆலா கூறுகின்றான். இறைவனுடைய பாதையிலே அவர் இறங்கிய அந்த வரலாறு தான்

கடந்த 50 ஆண்டுகளாக ஒரு மஸ்ஜிதுக்குள்ளே இருந்து கொண்டு அவர் எழுதிய எழுத்துக்களாகும். அந்த எழுத்துக்களை நாங்கள் இன்று பார்க்கின்றோம். நான் மேடையிலே இருக்கின்ற போது, டாக்டர் உதுமா வெப்பை எனது நண்பர் வந்து கேட்டார் “நீங்கள் அளித்த பட்டம் இறையருள் இலக்கியமா? அல்லது இறையருள் இலக்கியனா?” என்று கேட்டார். இறையருள் இலக்கியம் என்றால் அப்ரினைப்படுகின்றதே, உயர்தினையாகச் சொல்வதென்றால் இறையருள் இலக்கியன் என்று சொல்ல வேண்டுமே என்று அவர் சொன்னார். நான் சொன்னேன் டாக்டர் அப்படியல்ல, என்னுடைய பார்வையிலே திருச்சிகுலாம் ரகுல் அவர்களே ஒரு தனி இலக்கியம்; அவர் ஒரு இலக்கியம்; அவருடைய தாடி ஒரு இலக்கியம்; அவை ஒவ்வொன்றும் சமூகத்திலே ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது என்று நினைக்கின்றேன். எனவே தான் அவரை ஒரு இலக்கியமாக இறையருள் பெற்ற இலக்கியமாக கருதுகின்றேன்.

எழுத்தாளனுக்கு பட்டங்கள் அவசியமில்லை

திருச்சிகுலாம் ரகுல் அவர்களுடைய “பயோ-டேட்டா” படிப்பு பட்டங்கள் என்ற பட்டியலை இங்கு எடுத்துப் பார்த்தால் அவர் சுறும் வகுப்பு மாத்திரம் தான் படித்திருக்கிறார் சுறும் வகுப்புப் படித்த ஒருவர் எப்படி 50 ஆண்டுகளில் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட நூல்களை எழுதிவிட்டு இருக்கின்றார் என்ற கேள்வியை கேட்கின்ற மாணா மக்கீன், அதற்கு அல்லாற்றுடைய அருள் தான் காரணம் என்ற பதிலுக்கும் வந்திருக்கின்றார். எனவே இத்தகைய ஒருவருக்கு நாங்கள் கொடுக்கக் கூடிய ஒரு பட்டம் இறையருள் பெற்ற இலக்கியம் என்பதைத் தவிர வேறு எதுவுமே இருக்க முடியாது என்று நினைத்தேன்.

அன்புள்ள சகோர சகோதரிகளே, திருச்சி குலாம் ரகுல் அவருடைய பெயரைப் பார்த்தால் குலாம் ரகுல் அவருடைய பெற்றோர் அளித்த பெயர் குலாம் ரகுல் என்றே நினைக்கின்றேன். குலாம் என்றால் ஊழியன், ரகுல் என்றால் ரகுலே கரீம் ஸல்லாஹு அலைஹி

வஸல்லம் அவருடைய ஊழியன். அன்னார் எந்தப் பணியை விட்டுச் சென்றார்களோ, அரபாத் மைதானத்திலே இறுதி ஹஜ்ஜிலே, ஹஜ்ஜிதுல் விதாவிலே, ரகுலே கீர்ம் (ஸல்) அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் சொன்னார்கள், சஹாபாக்களைப் பார்த்துச் சொன்னார்கள், “நான் உங்க ம் ஒரு பணியை விட்டுச் செல்கின்றேன். இந்தப் பணிக்கு அ! ஹ்வும் அவனுடைய மலாய்க்காமார்களும் சாட்சியாக உள்ளார்கள் அறார்கள். அந்தப் பணியை நீங்கள் இறுதி ஹஜ்ஜாக மறுமை நாள் வரையில் எடுத்துச் செல்ல வேண்டும் என்ற ஒரு பொறுப்பை அவர்கள் பெருமானார் கண்மணி நாயகம் (ஸல்) அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் ஸஹாபாக் களுக்கு எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்தப் பணி தான் இங்கே குலாம் ரகுல் அவர்கள் எடுத்துச் செல்லுகின்ற பணி.

ஒரு குழந்தையைப் பெற்றவுடன் திருவள்ளுவர் சொல்லுகின்றார் “என்ற பொழுதில் பெருதுவக்கும் தன் மகனைச் சான்றோன் எனக் கேட்ட தாய்” ஒரு தாய்க்கு பிள்ளைப்பேறு வருத்தம் மிகவும் வேதனையான ஒரு வருத்தம். பல மணித்தியாலங்கள் பிள்ளைப் பேற்றின் வேதனையால் கஷ்டப்படுகின்ற ஒரு தாய் பிள்ளை பிறந்து குவா குவா என்று அழுகைச் சத்தம் வந்தவுடன் கேட்கின்ற முதலாவது கேள்வி “இது என்ன பிள்ளை?” என்பது தான். திருவள்ளுவரின் கருத்துப்படி ஆண்பிள்ளை என்ற மறுமொழி வந்தவுடன் அந்தத் தாயின் வேதனையில் அரைவாசி உடனடியாகப் போய்விடுகிறது. இங்கு அந்தப் பிள்ளை சான்றோன் எனக் கேட்கின்ற போது பிறந்த நேரம் பெற்ற இன்பத்தை விடவும் கூடுதலான இன்பத்தை, சுகத்தை அந்தத் தாய் பெறுகின்றாள் என்று திருவள்ளுவர் சொல்லுகின்றார்:

திருச்சியிலே ஆண்மகவு பிறந்த நேரம் அந்தத் தாய் தகப்பனுடைய பார்வையிலே அந்தப் பிள்ளை எதிர்காலத்திலே என்ன பணியைச் செய்ய வேண்டும் என்ற ஒரு பார்வை இருந்திருக்க வேண்டும். பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் சொன்னார்கள் “உங்களுக்குப் பிள்ளைகள் பிறந்தால் நல்ல அழகான பெயர்களை இடுங்கள்”. ஒரு பிள்ளைக்கு

கொடுக்கின்ற பெயரைப் பொறுத்துக் தான் அந்தப் பிள்ளையினுடைய எதிர்காலம் இருக்கின்றது. ஒரு பிள்ளையைப் பார்த்து மடையன் என்ற பொருள்படும் பெயரை அரபுச்சொல்லாக நல்லாக இருக்கிறது என்பதற்காக நீங்கள் கொடுத்தால் அவன் மடையனாகத்தான் போவான். “ஸாலிஹின்” என்று பெயர் வைத்தால் ஸாலிஹின் ஆகத்தான் மௌத்தாகுவான் என்பதில் எனக்கு எந்த விதமான சந்தேகமுமில்லை. அவ்வாறு அந்தக் குழந்தை பிறந்தபோது அந்தப்பெற்றோர் அந்தக் குழந்தைக்காக கொண்டிருந்த அந்தக் கனவு, அந்தக் குழந்தை குலாம் ரகுல், ரகுலே கரிம் (ஸல்) அலைஹி வஸல்லம் அவர்களுடைய பணியாளராக இருக்க வேண்டும் அந்தப் பணியை அவர் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்றும் அந்த இலச்சியத்தை இறைவன் ஏற்றுக்கொண்டான். அந்த துஆவை அஸ்லஹுதலாஹு கழுல் செய்து கொண்டான். ஆகவே நாறு நாஸ்களை எழுதுவதற்கு பட்டங்கள் தேவையாக இருக்க வில்லை. டாக்டர் பட்டங்கள் அவருக்கு அவசியமாக இருக்கவில்லை, பிளச்சி பட்டங்கள் பெற்றவர்களுக்கு ஒரு குறுங்கதை கூட எழுத முடியாது. ஒரு கட்டுரையைக் கூட அவர்களால் எழுத முடியாது, சிந்திக்க முடியாது. ஆனால் எந்தவிதமான பட்டமே பெறாத ஒரு மனிதர் பெரும் பெரும் சிந்தனையாளர்களை பெரும் பெரும் இலக்கிய கர்த்தாக்களை பெரும் பெரும் தத்துவ நாயகர்களை எல்லாம் ஆக்கிக் கொண்டிருக்கிறார் என்றால் அதற்கு அர்த்தம் அவர் மீது ஒரு பெரிய அருள் இறைவனுடைய அருள் எப்போதும் பொழிந்து தொடர்ந்து பொழிந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதில் எந்தவிதமான சந்தேகமும் இல்லை. ஆகவே தான் திருச்சி குலாம் ரகுல் அவர்களை நாங்கள் அவ்வாறு பார்க்கின்றோம். அவருடைய நூலிலே, மானா மக்கீன் அவர்கள் ஒரு இடத்திலே கூறியிருக்கிறார் பட்டம் படிப்பு இவைகளினால் பிரயோசனம் ஏற்படுமா என்ற கேள்வியைக் கேட்டிருக்கிறார். பட்டம் என்றால் என்ன? அறிவு என்றால் என்ன? என்ற கேள்வியை நாங்கள் எழுப்பிப் பார்த்தோம் என்றால்.....

கல்வி, ஞானம்

பெருமானார் (ஸல்) அலைஹி வஸல் லம் அவர்கள் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். “கனா சென்றேயாபினும் நீங்கள் சீர் கல்வியைத் தேடுங்கள் ஞானத்தைக் கற்றுக் கொள்ளுங்கள்” இந்த ஞானம் என்றால் என்ன? நீங்கள் பள்ளிக் கூடத்திலே படிக்கின்ற படிப்பா? அல்லது புத்தகங்களிலே வாசிக்கின்ற நூல்களா? நூல்களிலே வாசிக்கின்ற அறிவா? என்ற கேள்வி எழுகின்றது. நான் இதற்கு முன்பும் சில கூட்டங்களிலே சொல்லி இருக்கின்றேன். The distinction between Knowledge Learning Education and Wisdom இந்த நான்கும் வெவ்வேறுபட்ட தத்துவங்களாகும். Knowledge is different from Learning. Learning is different from Education. Education is different from Wisdom பெருமானார் (ஸல்) அலைஹி வஸல்லம் எங்களுக்குச் சொல்லித் தந்தது குர்ஆனில் அல்லாஹ் தஆலா அடிக்கடி சொல்லுகின்ற விஷயம் ஞானத்தைப் பற்றியதாகும். அந்த ஞானம் அறிவினால் வர முடியாது, சிந்தனையினால் வர முடியாது. இறைவனுடைய அருளினால் மாத்திரம் தான் வரமுடியும். இங்கே உலமாப்பெருமக்கள் இருக்கின்றார்கள் அவர்களிடம் கேட்டுப் பார்த்தால் தெரியும். சில நமிமார்களுக்கு அல்லாஹுதாலும் அறிவை மாத்திரம் கொடுத்திருக்கின்றான். சுலைமான் (அலை) ஸலாம் அவர்களுக்கு அறிவைக்கொடுத்தாக அல்குர்ஆன் சொல்லுகின்றது. ஏறும்புகளுடன் பேசக்கூடிய சக்தி சுலைமான் (அலை) அவர்களுக்கு இருந்தது. பெருமானார் ரகுலே கரீம் (ஸல்) அலைஹி வஸல்லம் அவர்களுக்கு அல்லாஹ் தஆலா குர்ஆனையும் கொடுத்து ஹிக்மாவையும் கொடுத்தான். ஒரு கையிலே குர்ஆன் மறுகையிலே ஹிக்மத். இந்த இரண்டிலும் தான் அவர் அந்தப் பணியைச் செய்தார். எனவே அத்தகைய பணியை நாங்கள் செய்வதற்கு எங்களுக்குக் கல்வி அவசியமில்லை. அதற்காக நான் இந்த மேடையில் வந்து யாரையும் படிக்க வேண்டாம் என்று சொல்லுகின்றேன் என்ற முடிவுக்கு நீங்கள் வரக்கூடாது. நாங்கள் படிக்க வேண்டும் ஆனால் படிப்பின் இலட்சியம் ஞானமாக இருக்க வேண்டுமே ஒழிய பட்டங்களைப் பெறுவது அல்ல. வெறும் பட்டங்களைப் பெறுவது கண்ணாடி போட்டு

சவர்களிலே மாட்டிவைப்பதற்குத்தான் உதவுமே ஒழிய அதனால் எந்தவிதமான மாற்றங்களும் எங்களுக்கோ யாருக்குமோ ஏற்பட முடியாது.

இஸ்லாத்தின் பெயரால் ஆதரவு

திருச்சி ரகுலுடைய வாழ்க்கை இன்றைய உலகத்திற்கு, ஒரு சாராம்சம் - திருச்சி ரகுல் அந்த சாராம்சத்தை நாங்கள் பார்க்கும் போது 50 ஆண்டுகளின் இறுதியில் அவர் யாரென்பதை நாங்கள் பார்க்கின்றோம். அந்த வாழ்க்கையால் இங்கு பலருக்குக் கிடைக்கப்போகின்ற நன்மைகளை நாங்கள் பார்க்கின்றோம். அவருடைய எழுத்துக்கள், அவர் ஒரு கையெழுத்துப் பிரதியையும் எழுதியிருக்கின்றார். “ஷாஜஹான்” என்ற பத்திரிகையை ஆரம்பியதற்கு முன்பு “பாகிஸ்தான்” என்ற கையெழுத்துப் பத்திரிகையை நீங்கள் எழுதியிருந்தீர்கள் “பாகிஸ்தான்” என்ற கையெழுத்துப் பத்திரிகையை அவர் எழுதுகின்ற காலகட்டத்தில் அங்கு ஒரு பாகிஸ்தான் இருந்திருக்க மாட்டாது. பாகிஸ்தான் போராட்டம் இருந்திருந்த காலகட்டத்தில் இந்தியா பிரிக்கப்பட வேண்டுமா அல்லவா என்ற ஒரு காலகட்டத்தில்; பாகிஸ்தான் உருவாக வேண்டும் என்று பாகிஸ்தானில் வாழ ஒரு காலும் பாக்கிஸ்தானுக்கு போக முடியாத முஸ்லிம்கள்; இந்தியாவுக்குள்ளே இருந்த முஸ்லிம்கள் ஆதரவு நல்கினார்கள்.

அதேபோன்று இலங்கையிலும் முஸ்லிம் கீக் என்று இருந்தது. அது இலங்கையில் இருக்கின்ற முஸ்லிம்கள் இயக்கத்திற்கு தங்களுடைய ஆதரவைக் கொடுத்த ஒரு காலம் இருந்தது. வரலாற்று ரீதியான ஒரு காலம் இருந்தது. இங்கு நாங்கள் திருச்சி ரகுல் அவர்களைக் காண்கின்றோம். இந்தியாவிற்குள் இருந்துகொண்டு பாகிஸ்தான் வரவேண்டும், பாகிஸ்தான் என்ற ஒரு நாடு முஸ்லிம்களுடைய தனித்துவத்திற்காக இந்திய உப கண்டத்திலே ஏற்பட வேண்டும் என்று கனவு கண்ட ஒரு மனிதரை இங்கு நாங்கள் காண்கின்றோம். அதைப் பற்றி நாங்கள் சந்தோசப்படுகின்றோம்.

மறுபுறத்தில் மெளலானா மெனதூதி அவர்கள் இருக்கின்றார்கள். அவர்களைப் பற்றியும் பிரச்சினைக்குரிய ஒரு நூலை திருச்சி ரகுல் அவர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். யார் குழப்பக்காரர்கள் அதைப்பற்றி நான் பேச விரும்பவில்லை. ஆனால் பாகிஸ்தானின் வரலாற்றை நாங்கள் படிக்கின்ற போது மெளலானா மெனதூதி அவர்கள் பாகிஸ்தான் இயக்கம் துவங்குவதற்கு அந்த இயக்கத்திற்கு எதிராக இந்தியா பிரிக்கப்படக் கூடாது என்று குரலெழுப்பியவர்களில் மெளலானா மெனதூதி ஒருவர். ஆனால் மனிதர்களுடைய வாழ்வு எவ்வாறு அமைகிறது என்று பாருங்கள். மெளலானா மெனதூதி அவர்கள் பாகிஸ்தானின் தோற்றத்திற்கு எதிராக இருந்த ஒருவர் பாகிஸ்தானியப் பிரஜெஜாக மாறுகிறார். பாகிஸ்தானுக்கு ஆதரவாக கையெழுத்துப் பத்திரிகை எழுதிய திருச்சி ரகுல் அவர்கள் திருச்சி குலாம் ரகுலாகவே இருக்கிறார்கள். இதை நான் என் சொல்கிறேன் என்றால் இன்றைய காலகட்டத்தில் இன்றைய நாட்டில் இலங்கையில் தீர்க்கப்படாத வட-கிழக்கிலே ஒடிக்கொண்டிருக்கின்ற இரத்தம் இதற்கு என்ன தீர்வு? இந்த நாட்டிலே வாழுகின்ற சிங்கள தமிழ் மூஸ்லிம் சமூகங்களுக்கு என்ன நியாயமான தீர்வு இருக்கின்றது என்று கேட்கப்படுகின்ற ஒரு காலட்டத்திலே இந்த நாட்டிலே சுயமியாதையுடன் வாழவேண்டிய சமூகங்கள் சிங்கள சமூகமும், தமிழ் சமூகமும் மாத்திரமல்ல, இந்த நாட்டிலே பிறந்து வளர்ந்து இந்த மண்ணிலே மரணிக்க இருக்கின்ற மூஸ்லிம்களும்தான் இந்த நாட்டிலே சுயமியாதையாக வாழவேண்டுமென்று எழுப்பப்படுகின்ற ஒரு சூருக்கு வடகிழக்கிலே இருந்தாலும் இல்லாரிட்டாலும் ஆதரவளிக்க வேண்டிய தார்மீகப்பொறுப்பு வடகிழக்கிற்கு வெளியே இருக்கின்ற மூஸ்லிம்கள் மீது இருப்பதற்கு ஒரு நல்ல உதாரணமாக நாங்கள் திருச்சி ரகுல் அவர்களைப் பார்க்கின்றோம். மானா மக்கின் அவர்கள் நான் நினைக்கின்றேன் இன்னும் சரியாக 8 நிமிடங்கள் இருக்கின்றன. திருச்சி ரகுல் அவர்களுடைய வாழ்க்கையை நாங்கள் பார்க்கின்ற போது அவர் ஒரு சினிமாப் பித்தனாக ஒரு காலத்திலே இருந்திருக்கின்றார் ஆகவே தான் நான் சொன்னேன் சினிமாவில் பித்தனாக இருந்த ஒருவர் தியேட்டின் இருட்டுக்குள்ளே தன்னுடைய முழு வாலிப்

நாட்களையே செலவளித்த ஒரு மனிதன் “சீரழிய வேண்டுமென்றால் சினிமாவைப் பாருங்கள்” என்ற ஒரு நாலை எழுதியிருக்கின்றார். இதைத்தான் நான் ஆரம்பத்திலே சொல்ல வந்தேன் ஒரு காலத்தில் ஒருவருடைய எழுத்துக்கள் இன்னும் ஒரு காலத்தில் அவனுடைய எழுத்துக்களாக இருக்க முடியாது.

“பேர்னாட்ஷா” என்று நினைக்கின்றேன். ஒரு தடவை ஒரு பல்கலைக்கழகம் ஒன்றிலே போய் அதில் பேசிவிட்டு முடிந்த போது பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் அவரைக்குறுக்கு விசாரணை செய்தார்கள். கேள்வி கேட்டார்கள் எல்லாக் கேள்விகளுக்கும் விட்டுக்கொடுக்காமல் அவர் விடையளித்தார். உடனே ஒரு மாணவன் எழும்பி, உங்களுடைய மறுமொழி பிழையானது என்று சொன்னார். ஒரு புத்தகத்தை எடுத்துக் காட்டினான். அவர்கள் 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எழுதிய ஒரு புத்தகத்தை எடுத்து இத்தனையாவது பக்கத்தில் நீங்கள் இவ்வாறு 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சொல்லி இருக்கின்றீர்களே அந்தக் கருத்தை இன்றைய கருத்திற்கு முரண்படுகின்றதே அந்தக் கருத்திற்கு இன்றை கருத்து முரணாக இருக்கின்றதே என்று கேட்போது “10 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த பேணாட்ஷா சொன்ன கருத்துக்களுக்கு இன்றிருக்கின்ற பேணாட்ஷா பொறுப்பானவன் அல்ல”. இன்று நான் என்ன கருத்துக்களை கூறுகிறேனோ அந்தக் கருத்துக்களுக்கு மாத்திரம் தான் நான் பொறுப்பானவன் என்று அந்த மேடையிலே அவர்கள் சொன்னார்கள்.

நிறைவேறிய எண்ணாங்கள்

திருச்சி ரகுல் அவர்களுடைய வாழ்க்கையைப் பார்க்கின்றபோது ஒரு காலத்தில் அரசியல் வாதியாக அரசியலில் ஈடுபட்டுள்ள ஒருவராக இருந்திருக்கின்றார். அவர் தேர்ந்தெடுத்த கட்சி என்ன? இதை நாங்கள் சிந்திக்க வேண்டும். அவர் தேர்ந்தெடுத்த அரசியல் கட்சியின் பேரன்ன சுயமரியாதைக் கட்சி, சுயமரியாதைக் கட்சியிலும் பின்பு முஸ்லிக் போன்ற இயக்கங்களிலும் ஈடுபட்டு கடைசியில் அவர் ஒரு எழுத்தாளாக அவருடைய வாழ்க்கை நிறைந்திருக்கின்றது.

குலாம்ரகுல் என்ற பாத்திரத்தில் அந்த கடைந்து எடுத்த அந்தக் கடைச்சலை அதை மாணா மக்கீன் அழகாக எங்களுக்குச் சொல்லிக் காட்டுகின்றார். “நிறைவேறிய எண்ணங்கள்” என்று கட்டாயம் போட்டுக் காட்டுகின்றார். தான் ஒரு பிரபல்யம் பெற வேண்டும், எழுத வேண்டும் என்று அவர் எழுதினார், 50ஆண்டுகள் எழுதினார். அவர் வெற்றியடைந்தார் அல்லதுவில்லாது.

ஆயுள் முழுவதும் யாருக்கும் நான் அடிமைப்பட்டிருக்கக் கூடாது என்று அவர் அல்லாஹ்விடம் துஆு கேட்டார். அதை அல்லாஹுத் தஆலா கழுல் ஆக்கினான். யாருக்கும் அடிமைப்படாமல் அல்லாஹுவுக்கு மாத்திரம் அடிமைப்பட்டவனாக அரசியல் வாதிக்கோ, பணத்துக்கோ, பதவிக்கோ வேறு எதற்காகவோ அடிமைப்படாமல் சுதந்திரமாக யாருக்கும் அடிமைப்படாமல் இருக்கக்கூடிய வாழ்க்கை வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து அந்த வாழ்க்கையை அடைந்து சுகித்துக்கொண்டிருக்கின்ற ஒரு பாத்திரத்தை குலாம் ரகுல் அவர்களிடம் நாங்கள் பார்க்கின்றோம். ஏழையாக இருந்தார், ஆனால் ஹஜ்ஜு செய்ய வேண்டும் என்று அவர் பிரார்த்தித்தார். ஏழைகளுக்கு ஹஜ் கட்டாயம் இல்லை, இருந்தாலும் ஏழையான ஒருவரை இறைவன் ஒரு ஹஜ்ஜியாக அவனுடைய திருத்தலத்திற்கு கொண்டுபோய் சேர்த்தான். இதையெல்லாம் பார்க்கின்ற போது அவருடய வாழ்க்கையிலே இறையருள் நிறைந்து நிற்பதை நாங்கள் பார்க்கின்றோம். நமி சுலைமான் (அலை) அவர்களுக்கு அல்லாஹுத் தஆலா ஆட்சியைக் கொடுத்தான். இவருக்குக் கல்வியைக் கொடுக்காமல் ஞானத்தைக் கொடுத்தான். பேணாவைக் கொடுத்து விஷயங்களை எழுதச் சொன்னான். அத்தகைய ஒரு சிறந்த பாக்கியம் பெற்ற ஒரு எழுத்தாளருக்கு நாங்கள் இலங்கை மக்கள் இலங்கையின் இலக்கிய நெஞ்சங்கள் இன்று விழாவெடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. சமூகத்திற்காக ஒரு பத்திரிகை வெளியிட வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டார். நாலு ஆண்டுகள் பத்திரிகை ஒன்றை நடாத்தினார். மாணா மக்கீன் சொல்லுகின்றார் 40 ஆண்டுகள் பத்திரிகை நடாத்துகிறது கஷ்டம் தான் நாலு ஆண்டுகள்தான் நான் இப்பொது தான் எனக்கு விளங்குகிறது.

இந்த மேடைமிலே இந்த சபையிலே இருக்கின்ற என்னுடைய சகோதரர் எம்.பி.எம்.அஸ்ரூர் அவர்கள் உரிமைக்குரல், எழுச்சிக்குரல் என்று 25 வருடங்களாக தன்னந்தனியே நின்று பத்திரிகைகளை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார். இவற்றைப் பார்க்கின்ற போது அவருடைய இலட்சியங்கள், கனவுகள் தான் ஒரு ஏழையாக இருக்க வேண்டும் என்று அவர் எப்போதும் பிரார்த்திக்கின்றார். ஏழையாக நான் மரணிக்கின்ற வேண்டும் என்ற நிறைவேற வேண்டிய ஆசைகளைக் குறிப்பிடும் போது குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருக்கிறார். கடைசியாக அவருக்கு நிறைவேறிய ஒரு எண்ணம் தான் விரும்பிய ஒரு பெண்ணைக் கைப்பிடிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம். இது எல்லோருக்கும் நிறைவேறுவது இல்லை. யார் யாரையெல்லாம் கல்யாணம் முடிக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்களோ இன்றைய இளைஞர்கள் அவர்களுக்கு அவர்கள் விரும்புகின்ற பெண்களை மணமுடிக்க முடியாது உள்ளது. இதற்குக் காரணம் அவர்களே தான், அவர்கள் விரும்பிய பெண்ணை மணமுடிப்பதா அல்லது அதைவிடவும் விரும்பாத பெண்ணையும் பொருளையும் மணம் முடிப்பதா என்ற போராட்டத்தில் அவர்கள் தோற்கின்ற போது விரும்பிய பெண்ணை அவர்கள் இழந்து விடுகின்றார்கள். இங்கே ஒருவர் இருக்கின்றார் தான் விரும்பிக் காதலித்துக் கைப்பிடித்த ஒரு மகனை நாங்கள் பார்க்கின்றோம். நிறைவேற வேண்டிய ஆசைகளில் அவர் சொல்லி இருக்கின்ற விஷயத்தை நான் குறிப்பிட வேண்டும். அவர் சொல்லுகின்றார் தன்னுடைய மனவியி மரணிப்பதற்கு முன்பு நான் மரணிக்க வேண்டும் அது என்னுடைய ஆசை என்று அவர் சொல்லியிருக்கின்றார். இதைப் பார்க்கும் போது அவருக்குத் தன்னுடைய மனவியி மீது எவ்வளவு காதல், இரக்கம் இருக்கிறது என்பதை என்னால் ஜீரணிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. தன்னுடைய மனவியை ஒரு மையித்தாகப் பார்க்க முடியாத அளவுக்கு அந்தக் கணவன் கொண்ட ஒரு நல்ல மனதை பாராட்டுகின்ற இந்த விழாவிலே பேசுவதற்கு எனக்குச் சந்தர்ப்பத்தைத் தந்த எல்லாம் வல்ல அல்லாற்வுக்கே நன்றி.

அல்லும் துவில்லாறு.

ஒன்று பட்டோம் உயர்வடைந்தோம்!

பிஸ்மில்லாஹிர் ரஹ்மானிர் ரஹீம்

நான் உங்களுக்கு மத்தியில் இப்போது நீண்டநேரம் பேசுவதற்கு எண்ணவில்லை. ஏனென்றால் இன்ஷா அல்லாஹ் இன்றைக்குப் பின்நேரம் திறந்த வெளியிலே, வியர்ஷவயில்லாமல் சூரிய வெளிச்சத்துக்கு மத்தியிலே நாங்கள் சந்திக்க இருக்கின்றோம் அப்போது கூடுதலாக நான் பேசலாம் என்று நினைக்கின்றேன்.

சகோதர, சகோதரிகளே, தாய்மார்களே, நீண்ட நாட்களுக்குப் பின் உங்கள் எல்லோரையும் கானுகின்ற ஒரு சந்தர்ப்பத் தை அல்லாஹுதைஆலா எனக்குத் தந்திருக்கின்றான். அதற்காக நான் அவனுக்கு நன்றிக்கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

இந்த மண்டபத்துக்குள்ளே நான் நுழைந்தபோது இந்த மண்டபத்தில் பெரும்பான்மையாக இருக்கின்ற தாய்மார்களையும் அவர்களது முக்காடுகளையும் நான் பார்த்த போது எனக்கு இரண்டு நினைவுகள் வந்தன.

(1) கல்முனையிலே நடைபெற்ற ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸில் தேசிய மாநாடு.

(2) அதற்குப் பின்பு பாரானுமன்றத் தேர்தலின் போது சந்திரிக்கா பண்டாரநாயக்க கலந்து கொண்ட கடைசிக் கூட்டம்.

இந்த இரண்டு சம்பவங்களும் சாதாரணமான சம்பவங்கள் அல்ல. இந்த நாட்டு அரசியல் வரலாற்றிலே மறக்க முடியாத, இந்த நாட்டு அரசியல் வரலாற்றை திசை திருப்பிய இரண்டு பெரிய சம்பவங்களாகும்.

கல்முனை தேசிய மாநாடு

ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸை நாங்கள் பிடிந்துவோம், முஸ்லிம் காங்கிரஸ் என்ற மரத்தைப் பிடிந்து வீசி எறிந்துவிடுவோம், வெட்டிவீழ்த்தி விடுவோம் என்றெல்லாம் ஜக்கிய தேசியக் கட்சிக்காரர்கள் வீறாப்பு எம்.எச்.எம்.அவ்ரூப்

பேசிய ஒரு காலகட்டத்தில் முஸ்லிம் காங்கிரஸிற்கு முஸ்லிம் சமுதாயத்திற்கு மத்தியில் எந்த விதமான ஆதரவுமில்லை. அதன் ஆரூவாரமெல்லாம் முடிந்து விட்டது என்ற ஒரு காலகட்டத்தில் தான் கல்முனை சந்தாங்கேணியில் நடைபெற்ற எங்களுடைய கட்சியின் மகாநாடு நடைபெற்றது. அந்த மகாநாட்டிலே ஏறத்தாழ ஒரு வட்சம் மக்கள் வெள்ளாம் வந்து அந்த மகாநாட்டின் வெற்றியை உறுதிப்படுத்தியது. பல அரசியற் கட்சித் தலைவர்கள் அங்கு வந்திருந்த முஸ்லிம் சமுதாயத்தின் எழுச்சியாக அந்த மகாநாட்டைக் கண்டார்கள். அந்த மகாநாட்டிலே வந்திருந்த சகோதர சகோதரிகள் பெரும்பான்மையாக முஸ்லிம் தாய்மார்களும் சகோதரிகளும் விஷேஷமாகச் சம்மாந்துறை பிரதேசத்திலிருந்து கால் நடையிலும், பைசிக்கல்களிலும், மாட்டு வண்டிகளிலும் காலைச் சாப்பாட்டை கையில் எடுத்துக்கொண்டு சுபற்றாத் தொழுகை முடிந்தவுடன் சந்தாங்கேணியிலே நாங்கள் கட்டிமிருந்த மண்டபத்தை மட்டுமன்றி சந்தாங்கேணி திடல் முழுவதையுமே நீங்கள் நிறைந்துக் காட்டி அதன் மூலம் முஸ்லிம் காங்கிரஸினுடைய எழுச்சியை முஸ்லிம் அதன் மூலம் முஸ்லிம் காங்கிரஸினுடைய என்பது ஒரு பெரியதொரு இயக்கம், எழுச்சிமிக்க இயக்கம் என்பதை நீரூபித்துள்ளீர்கள். அந்த ஞாபகம் இன்று எனக்கு வருகின்றது. அதைத் தொடர்ந்துதான் பாரானுமன்றத் தேர்தலின் பின்பு நடைபெற்ற கடைசிக் கூட்டம் உங்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கலாம்.

சந்திரிக்கா பண்டாரநாயக்க வந்த கூட்டம் மிகவும் பிரமாண்டமாக ஒழுங்குசெய்யப்பட்ட கூட்டம், தூரதிஷ்டவசமாக சந்திரிக்க பண்டார நாயக்க வருகின்ற போது சரியாக மழைபெய்து கொண்டிருந்தது. அந்த மழைக்கு மத்தியிலே இடிக்கு மத்தியிலே, முழக்கத்திற்கு மத்தியிலே மின்னலுக்கு மத்தியிலே முஸ்லிம் பெண்ண் விஷேஷமாக பஸ்லாயிரக்கணக்கிலே திரண்டு மழைபெய்தாலும் இடி இடித்தாலும் மின் வெட்டினாலும் நாங்கள் எங்களுடைய போராட்டத்தை விட்டும் எங்களுடைய இலட்சியத்தை விட்டும் விலக்கமாட்டோம் என்ற நிலையில் அவர்கள் எல்லோரும் இருந்தது எனக்கு ஞாபகம் இருக்கின்றது.

சந் திரிக் கா பண்டாரநாயக் க அவர்களுடைய பேச்சு நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்த போது அவருக்குப் பக்கத்தில் நான் நின்று கொண்டிருந்தேன். அப்போது சொன்னார் நான் இலங்கையிலே பல சூட்டங்களுக்கு போயிருக்கின்றேன். ஆனால் பெண்கள் ஆகக் கூடுதலாக கலந்து கொண்ட சூட்டம் சம்மாந்துறையிலே இன்று நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற இந்தக் கூட்டம் தான் என்று அவர் சொன்னார். அதைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட பாரானுமன்றத் தேர்தலின் பின்பு எந்தக் கட்சி ஆட்சிக்கு வர வேண்டும் என்பதைத் தீர்மானிக்கின்ற பொறுப்பு முஸ்லிம் காங்கிரஸிற்கு ஏற்பட்டதையும் நீங்கள் மறந்திருக்க முடியாது.

வெகு அண்மையிலே ஜனாதிபதி சந்திரிக்கா பண்டாரநாயக்க அவர்களுடைய பேச்சு ஒன்று ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டு ஒரு புத்தகமாக வெளிவந்திருக்கின்றது. அந்தப் புத்தகத்திலே ஒரு பெரிய அட்டைப் படம், அட்டைப்படத்திலே சந்திரிக்கா பண்டாரநாயக்க அவர்கள் பல்லாயிரக்ஞக்கான மக்கள் சமுத்திரத்திற்கு மத்தியிலே நின்று பேசிக் கொண்டிருக்கின்ற ஒரு அட்டைப் படம் இருக்கின்றது. நான் அந்த அட்டைப்படத்தை எடுத்துப் பார்த்த போது எனக்கு மெய்சிலிர்த்தது. அந்த மக்கள் சூட்டமெல்லாம் முஸ்லிம்கள். பெண்களெல்லாம் முக்காடு போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உங்களுடைய முக்காடுகள்தான். மிகவும் சூர்யமொகப் பார்த்த போது கடைசியாகப் பாரானுமன்றத் தேர்தலுக்காக சம்மாந்துறை வந்தபோது சம்மாந்துறையில் அவர்கள் கலந்து கொண்ட அதே சூட்டத்தைத் தான் படமெடுத்து இன்று உலகம் முழுவதும் விநியோகிக் கப்பட்டிருக்கிறது. சம்மாந்துறைப் பெண்கள் அவர்களுடைய முக்காடுகள் யாவும் உலகம் முழுவதும் இன்று சர்வதேச மய்ப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. அந்த விழுகம் நினைவு எனக்கு இந்தக் கூட்டத்திலே வந்து கொண்டிருக்கிறது. இவைகளை நான் ஏன் சொல்லுகின்றேன் என்றால் நாங்கள் இன்று அமைச்சர்களாக இருக்கலாம், நாங்கள் இந்தக் காலத்து திட்டப்பணிப்பாளர்களாக இருக்கலாம். பிரதேச சபை உறுப்பினர்களாக இருக்கலாம். இவைகள்

முக்கியம் அல்ல. மீண்டும் நாங்கள் எந்த இடத்திலே நிற்கிறோமோ அந்த இடத்திற்கு நாங்கள் வரலாம். அவை அனைத்திற்கும் ஆயத்தமான நிலையில் தான் நாங்கள் நின்று கொண்டிருக்கிறோம்.

முஸ்லிம் காங் கிரளினால் எதைச் செய்ய முடியும்?

இன்றைய கூட்டத்தில் மண்டபம் நிறைய மக்கள் இருப்பது முக்கியம் அல்ல. அமைச்சர் இருக்கின்றார், புனர்வாழ்வு அமைச்ச இருக்கின்றது எங்களுக்கு ஏதாவது கிடைக்கும் என்ற நோக்கிலேயே மக்கள் எங்களைத் தேடி வரலாம் அது முக்கியம் அல்ல. ஒரு காலம் இருந்தது. மூஸ்லிம் சமுதாயத்தை நாங்கள் கட்டியேழுப்புவதற்காக ஆரம்பித்தபோது எங்களைப் பார்த்து வீதி நெடுக நின்று கைதட்டிச் சிரித்த ஒரு காலம் இருந்தது. இந்த மொட்டை மரத்தினால் என்ன செய்ய முடியும் என்று கேட்ட காலம் இருந்தது. சம்மாந்துறை மக்களுக்குத் தெரியும் 17 ஆண்டு காலமாக சம்மாந்துறையிலே 17 ஆண்டு காலம் தண்ணீர் இல்லாத தண்ணீர் தாங்கி கட்டப்பட்ட வரலாற்றை நாங்கள் மறந்து விட முடியாது. அவர்கள் இருக்கின்ற காலங்களில் கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டது.

அந்தக் கட்டிடங்களுக்கு என்ன நடந்தது என்று எங்களுக்குத் தெரியும் வீடுகள் கட்டினார்கள், யாருக்கு அந்த வீடுகள் வழங்கப்பட்டன என்ற வரலாறு எங்களுக்குத் தெரியும். உறுதிகள் வழங்கப்பட்ட போது அல்லது அந்த உறுதிகளைப் பெறுவதற்கு பெற்றுக்கொண்ட மக்கள் அவ்வாறு பெறுவதற்கு எதை எதையெல்லாம் கொடுக்க வேண்டி இருந்ததென்ற வரலாறும் எங்களுக்குத் தெரியும். அந்தக் காலகட்டத்திலே கேட்கப்பட்ட கேள்வி தான் மூஸ்லிம் காங்கிரளினால் என்ன செய்ய முடியும்? இவர்களால் ஆட்சியமைக்க முடியுமா? இவர்களினால் அபிவிருத்தியைச் செய்ய முடியும்? என்ற மூன்று கேள்விகளைக் கேட்டார்கள். பணக்கார மக்களிடம், அந்தக் கேள்வியைக் கேட்டிருந்தால் பரவாயில்லை பசியுடனும், பட்டினியுடனும், கண்ணீருடனும், கம்பஸையுடனும் இருந்த மக்களுக்கு மத்திலே

இந்தக் கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன. உங்களுக்குப் பசிக்க வில்லையா? உங்களுக்கு இவர்கள் சோறு போடுவார்களா என்று கேட்டார்கள். உங்களுக்குச் சோறு ஊட்டுவார்களா என்று கேட்டார்கள். இவர்களால் ஆகக் குறைந்தது பிச்சைச் சம்பளமாவது தர முடியுமா என்று கேட்டார்கள். அபிவிருத்தி செய்ய முடியுமா என்று கேட்டார்கள். இவர்களால் ஆட்சியமைக்க முடியுமா என்ற கேட்டார்கள், இவர்களால் அமைச்சர்களாக ஆக முடியுமா என்று கேட்டார்கள், அப்போது அந்தக் கேள்விகள் எல்லாவற்றிற்குமே இருந்த ஒரே ஒரு பதில் “இல்லை” என்பது தான்.

இவர்களால் எதுவுமே செய்ய முடியாது. அவர்கள் அவர்களுடைய மேடைகளிலே இருந்து இந்தத் தாய்மார்களையும் சகோதரிகளையும் பார்த்து அதட்டி, அடிக்கடி அடக்கி மடக்கிக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த போது நாங்கள் நந்த பதில் நாங்கள் பிச்சைச் சம்பளம் தரமாட்டோம், வீடுகள் தரமாட்டோம், ரோட்டுகள் போட்டுத் தரமாட்டோம், பாடசாலைகள் தரமாட்டோம், எதுவுமே தரமாட்டோம் ஆனால், இந்த சமுதாயத்தின் கன்மானத்தைக் காக்க மட்டும் நாங்கள் பின் நிற்க மாட்டோம். கன்மானம் வேண்டுமா அல்லது அபிவிருத்தி வேண்டுமா என்று கேட்டபோது பட்டினியாக இருந்த மக்கள் பசியுடன் இருந்த தாய்மார்கள் எங்களுக்குச் சோறு வேண்டாம், தன்மானம் வேண்டும். கன்மானம் மாத்திரம் போதுமென்று வாக்களித்த மக்கள் நீங்கள். அந்த வரலாற்றை நாங்கள் மறந்துவிடக்கூடாது. அல்லாஹுத் ஆலா கன்மானம் மாத்திரம் போதும் என்று நீங்கள் சொன்ன பதில் காரணமாக இன்று இந்த முஸ்லிம் காங்கிரஸினால் எதையும் சாதிக்க முடியாது என்று அன்று அவர்கள் கூக்குரவிட்டார்களோ அத்தகைய விடயங்களை அல்லாஹுத் ஆலா சாதிக்கக் கூடியவைகளாக மாற்றித் தந்தான். அவனுக்குத்தான் எல்லாப் புகழும் உரியது. அல்லாஹும்துலில்லாஹ்.

ஆட்சி அமைக்கும் அதிகாரம்

அவர்கள் எதையெதையெல்லாம் கடைக்கின்றார்களோ அத்தனைக் கடைகளையும் மிகவும் அழகான கணவுகளாக அக்கணவுகள் எல்லாம் கடவுகளாக மாறுவதற்கு அல்லாஹுத் ஆலா எங்களுக்கு அருள் கிடித்தான். நாங்கள் அம்பாறை கச் சேரிக்கு வாக்குகளை

எண்ணுவதற்காகத்தான் போனோம். அப்பாறை மாவட்டத்தில் எங்களுக்கு 3 எம். பிக்கள் கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் போனோமே ஒழிய வேறு எதுவும் எல்லனினி நாங்கள் போகவில்லை. ஆனால் எங்களுக்கு 2 எம். பிக்களுடன் நாங்கள் திரும்பி வருவோமென்று ஆயத்தப்பட்டுக்கொண்டிருந்த போதுதான் கொழும்பில் இருந்து தொலைபேசி அழைப்புக்கள் வந்தன. நாங்கள் கற்பனை காணாத அளவுக்கு நாங்கள் விழிப்பதற்கு முன்பு அல்லாறுத்துறை அவனுடைய சக்திகளைக் காண்பித்தான். ஒரு சமுதாயத்தின் மாற்றத்தை இரவோடு இரவாக மாற்ற எண்ணினான். இந்த நாட்டின் ஆட்சியை யார் அமைக்க வேண்டும் என்ற பொறுப்பை தீர்மானிக்கின்ற பொறுப்பை எங்களிடம் அல்லாறுத்துறை தந்தான். முஸ்லிம் காங்கிரஸிடம் தந்தான். என்னிடம் தரவில்லை. இதை நான் ஏன் சொல்கிறேன் என்றால் நாங்கள் எல்லோரும் நம்பி ஒரு போராட்டத்தில் முழுமையாக இருக்கின்ற போது எங்களுக்குத் தேவையான எல்லாவற்றையும் அல்லாறுத்துறை நாங்கள் நினைத்ததை விடவும் கூடுதலாக தந்து கொண்டிருப்பான். இதுதான் வரலாறு. இந்த வரலாற்றிற்கும் இன்று நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற இன்றைய நிகழ்ச்சிக்கும் தொடர்பு இருக்கின்றது.

அன்புள்ள சகோதரிகளே! தாய்மார்களே! நாங்கள் இன்று அல்லாறுவடைய உதவியினால் இந்த மாவட்டத்தில் அபிவிருத்தி வேலைகள் செய்து கொண்டு வருகின்றோம். எந்த அபிவிருத்தியை வேண்டாமென்று நாங்கள் பேசினோமோ அவர்களையே கருவியாகப் பாவித்து 1948-ஆம் ஆண்டுக்கும் 1994 -ஆம் ஆண்டுக்கும் இடையே நடைபெற்ற ஸ்லா அபிவிருத்திகளையும் ஒரு பக்கத்திலே போட்டு இந்த இரண்டு வருடங்களுக்கிடையே நடைபெற்ற அபிவிருத்திகளை இன்னுமொரு பக்கத்திலே போட்டால் அவை அத்தனையையும் மீறி கதிக்கின்ற அளவுக்கு கடந்த 2 வருடங்களுக்குள் பாரிய அபிவிருத்திகளை இந்த மாவட்டத்திலே நாங்கள் செய்யக் கூடியதாக அல்லாறுத்துறை ஒரு சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்திக் கூடிருக்கின்றான். அதுமட்டுமல்ல நாங்கள் செய்கின்ற இந்தப் பணி, நாங்கள் செய்கின்ற இந்த ஒத்திகள்

முஸ்லிம் காங்கிரஸை சேர்ந்த முஸ்லிம் மக்களுக்கு மாத்திரம் செய்கின்ற உதவிகள் அல்ல. சகலருக்கும் நாம் உதவி செய்வோம். ஆனால் நாங்கள் பயமுறுத்தப்பட்டோம், கஷ்டப்பட்டோம். பொருட்களை இழந்தோம், உயிர்களை இழந்தோம். எங்களது இளைஞர்களையும் கெளரவமான மனிதர்களையும் நாங்கள் இழந்தோம், இந்த மன்னிலே மரத்தை வளர்க்க விதையைப் போட்ட அந்த மனிதர்களை நாங்கள் இழந்தோம். சம்மாந்துறையிலே மன்குரை நாங்கள் இழந்தோம், அவருடைய மையத்துக் கூட எங்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. அக்கறைப்பற்றில் அவி உதுமானை இழந்தோம். இவ்வாறு நாங்கள் இழந்த உயிர்களும், உடைமைகளும் அதிகம்.

எமது பணி

அன்புள்ள சகோதரர்களே, முஸ்லிம் காங்கிரஸ் உருவாக்கப்பட்டது முஸ்லிம் காங்கிரஸ் ஆதரவாளர்களுக்கு மாத்திரம் உதவ வேண்டும் என்பதற்காக அல்ல. முஸ்லிம் காங்கிரஸைடைய துரோகிகளாக இருந்தாலும் சிதான், முஸ்லிம் காங்கிரஸைடைய விரோதிகள் என்றாலும் சரிதான் அவர்களுக்கு ஏதாவது உதவி தேவையென்றால் அதனை முஸ்லிம் காங்கிரஸ் செய்வது அதன் கட்டாயக் கடமையாகும். இதில் நாம் தெளிவாக இருக்கின்றோம்.

அன்புள்ள சகோதரர்களே, இன்று அரசு அதிகாரத்தையும் தந்து அந்த அரசு அதிகாரத்தை அல்லாஹுத்தூலா சோதித் துக் கொண்டிருக்கின்றான். கண்மனி நாயகம் முஹம்மத் (ஸல்) அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் ஸஹாபாக்களுக்கு மத்தியில் இருக்கின்ற போது சொன்னார்கள் ‘அமானத் பாழாக்கப்பட்டால் மறுமையிலே பயந்து கொள்ளுங்கள்’ என்று. அப்போது ஸஹாபாக்கள் கேட்டார்கள் யாருக்குல்லாஹ் ‘அமானத் எவ்வாறு பாழாக்கப்படும்’ என்று, அரசியல் அதிகார துஷ்பிரயோகம் செய்யப்படுகின்றபோது அரசியல் அதிகாரம் துஷ்பிரயோகம் செய்யப்பட்டால் அமானத் பாழாக்கப்படும் என்று ரகுல் (ஸல்) அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

இன்று நாங்கள் ஆட்சியில் இருக்கின்றோம். நாங்கள் வேண்டியதையெல்லாம் செய்யலாம், வேண்டியது எதுவென்றாலும் செய்ய முடியும். இந்தப் பகுதியில் இருக்கின்ற ஜக்கியதேசியக் கட்சிக்கார ஊழியர்களை மாற்றிவிட முடியும் ஆனால் நாங்கள் அதைச் செய்யவில்லை. மாற்றுவது எங்களுடைய கடமையுமல்ல, ஐ. தே. கட்சிக் காரர்களுக்கு 2 ஆயிரம் இல்லை. 4 ஆயிரமும் இல்லை என்றால் எங்களுக்கு எதிராக வழக்குப் போடுவதற்கு அவர்களால் முடியாது. யாரும் எதையும், எதுவும் செய்ய முடியாது. அத்தகைய முடியாது. நீரு நிலையிலே முஸ்லிம் காங்கிரஸ் இல்லை. நாம் எந்த வேளையிலும் ஒரு நிலையிலே முஸ்லிம் காங்கிரஸ் இல்லை. நாம் எந்த வேளையிலும் அரசியல் விரோதிகளுக்கெதிராக என்றாலும் சரிதான் நீதியாகவும், நேரமையாகவும் நடக்க நாம் தயாராக இருக்கின்றோம். முஸ்லிம் காங்கிரஸ்காரர் ஒரு பக்கம், ஐ. தே. கட்சிக்காரர் ஒரு பக்கம் இரண்டு பேருக்கும் இடையிலே பிரச்சினைகள் வந்து நீதி, நியாயம் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் காரர் பக்கம் இல்லை என்றால் அவருக்கு நாங்கள் உதவி செய்ய முடியாது. அது தான் முஸ்லிம் காங்கிரஸ்களுடைய ஸ்த்சியமாகும்.

நாங்கள் குர்ஆன், ஹதீஸ் அடிப்படையிலே வந்தவர்கள். அந்த அடிப்படையில் தான் அல்லாஹுத்தூலா எங்களுக்கு இவ்வளவு பெரிய வெற்றியைத் தந்தான். இங்கு உலமாக்கள் இருக்கின்றார்கள், மார்க்கத்தைத் தெரிந்தவர்கள் இருக்கின்றார்கள். அரசியல் அதிகாரத்தைப் பெறுவதற்கு இவர்கள் கஷ்டப்பட வேண்டிவரும். ஆனால் அரசியல் அதிகாரம் கையைவிட்டு நழுவுவதற்கு, உடைவதற்கு, மறைவதற்கு, எவ்வித முறைசியும் தேவையில்லை. கண்மூடி விழிப்பதற்கு முன்பு எவையெல்லாம் உண்மையோ அவையெல்லாம் மறைந்து போய்விடும். இது தான் அரசியலுடைய வரலாறு. பிரேமதாச எங்கே? டட்டி சேனாநாயக்கா எங்கே? பண்டாரநாயக்கா சாம்ராஜ்யங்கள் எங்கே? ஓன்றுமில்லை.

பதவிகள் நிரந்தரமல்ல

இப்ராஹிம் இப்னு அத்ஹம் (ரஹ்) அவர்களுடைய வரலாற்றிலே சொல்லப்படுகின்றது. ஒரு தடவை அவர்கள் மன்றாக இருந்தபோது, அவருடைய சபையிலே ஒரு ஞானி, ஒரு அடியான் உள்ளே வந்தார். வந்தவரிடம் நீங்கள் யார்? எங்கே இருந்து வந்தீர்கள் என்று கேட்டபோது அவர் நான் இந்த சத்திரத்தைப் பார்ப்பதற்கு வந்தேன் என்று சொன்னார்கள், இப்ராஹிம் இப்னு அத்ஹம் (ரஹ்) அவர்கட்கு கோபம் வந்துவிட்டது. இந்த மாஸிகை இந்த மன்றாடையது இந்த அரண்மனை இந்த நீதி மன்றம் இதைப் பார்த்து சத்திரம் என்று சொல்வதற்கு நீ யார் என்று கேட்டபோது இது மன்றாடைய வீடா என்று கேட்டார். ஆம், ‘உங்களுடைய பெயர் என்ன?’ இப்ராஹிம் இப்னு அத்ஹம் உங்களுக்கு முன்பு மன்றாக இருந்தவர் யார்? ‘என்னுடைய வாப்பா’ அவருக்கு முன்பு மன்றாக இருந்தவர் யார்? ‘எனது முத்த வாப்பா’. உங்களுடைய முத்த வாப்பா எங்கே? என்று கேட்டார்கள், உங்களுடைய வாப்பா எங்கே என்று கேட்டார்கள். யாரும் இங்கு நிரந்தரமாக தங்கிவிடவில்லையே? நிரந்தரமாகத் தங்கினால் தான் அந்த இடத்திற்குப் பெயர் வீடு. நிரந்தரமாகத் தங்காவிட்டால் அந்த இடத்திற்குப் பெயர் சத்திரம் என்றார்கள். அவ்வாறு தான் அரசியல் அதிகாரம் இருக்கின்ற இடம் சத்திரமாகும். நான் இன்றிருக்கின்றேன் நானை இந்த அரசியல் அதிகாரம் போகலாம். இதோ அந்த அரசியல் அதிகாரத்தைத் தூக்கி வீச்ம்படி நீங்கள் எனக்குக் கட்டளையிட்டால் நான் முஸ்லிம் சமுதாயத்தின் தன்மானம் கேள்விக்குட்படுத்தப்பட, வேண்டிய ஒரு நிலை ஏற்பட்டுவிட்டால் அதன் பின்பு ஒரு செக்கன் கூட ஒரு வினாடி கூட இந்த அதிகாரத்திலே நான் இருக்கக் கூடாது, அப்படி இருந்தால் என்னைத் தூக்கி வீசவேண்டியது உங்களுடைய கடமையாகும்.

**முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தான் எமக்கு
அதிகாரம் தந்தது.**

அவ்வாறு தான் எம். பிக்கன் என்றாலும் சரி அல்லது கட்சியிலே எந்த அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவராக இருந்தாலும்

சரிதான் இந்த அதிகாரங்கள் நியாயமாகப் பாவிக்கப்பட வேண்டும். எங்களுடைய எதிரிகளுக்கெதிராகவும் அரசியல் அதிகாரங்கள் சரியாகப் பாவிக்கப்பட வேண்டும். அதற்காகத்தான் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இருட்டிலே ஒரு வெளிச்சமாகத்தான் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் வந்தது. இருட்டுக் குடையிலே வெளிச்சமாக நாங்கள் இருக்க வேண்டும். ஸ்ரீ வங்கா சுதந்திரக் கட்சிக் காரர்கள் நடப்பது போன்று அல்லது ஐ. தே. க. காரர்கள் ஆட்சியிலே இருந்ததைப் போன்று ஸ்ரீ. ஸ. மு. கா. இருக்க முடியாது. நாங்கள் அவர்களில் இருந்து வேறுயட்டவர்கள். இல்லை என்றால் நாங்களும் ஸ்ரீ. ஸ. சு. க. என்று மாறிவிடலாம். அல்லது நாங்களும் ஐ. தே. க. யென்று போய்விடலாம். அந்த வேறுபாட்டை நாங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

அது மட்டுமல்ல அன்புள்ள சகோதர, சகோதிகளே, இந்த மாவட்டத்தில் சிங்கள மக்கள் இருக்கின்றார்கள், இந்த மாவட்டத்தில் தமிழ் மக்கள் இருக்கின்றார்கள். இந்த மாவட்டத்திற்கு 6 ஆயிரம் வீடுகள் இருக்கின்றன. இந்த ஆயிரம் வீடுகளையும் நாங்கள் 6 ஆயிரம் முஸ்லிம் குடும்பங்களுக்கு கொடுத்தாலும் யாரும் என்னை இந்த அமைச்சப் பதவியில் இருந்து போ என்று சொல்ல முடியாது. வேண்டுமென்றால் வீரகேசரியில் இரண்டு கட்டுரை எழுதலாம். அதுபோல் பாராளுமன்றத்தில் இரண்டு கேள்விகளைக் கேட்கலாம். எங்களிடம் எதுவும் யாரும் கேட்க முடியாது. உங்களுக்கு இந்த வீடுகளைத் தருவதற்கு நாங்கள் இங்கு வந்திருக்கின்றோம். முஸ்லிம் காங்கிரஸ் வந்திருக்கின்றது. யாரிந்த வீடுகளைத் தந்தது என்று யாரும் கேட்டால் ‘தலைவர்’ தந்தார் என்று சொல்ல வேண்டாம், அஷ்ரப் தந்தார் என்று யாரும் சொல்ல வேண்டாம். மொழிதீன் தந்தார் என்று சொல்ல வேண்டாம். முனாஸ் காரியப்பர் தந்தார் என்று சொல்ல வேண்டாம், அன்வர் இஸ்மாயில் தந்தார் என்று சொல்ல வேண்டாம். முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தந்தது, அல்லாஹ் தந்தான் அது தான் பதில். முஸ்லிம் காங்கிரஸ் இல்லாமல் அஷ்ரபும் இல்லை, மொஹதீனும் இல்லை, முனாஸ் காரியப்பரும் இல்லை, அன்வர் இஸ்மாயிலும் இல்லை, இப்ராஹீமும் இல்லை, புஹாரி மெளவியும்

இல்லை, ஒருவரும் இல்லை, முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தான் முக்கியமானதாகும். முஸ்லிம் காங்கிரஸ் இல்லாமல் யாரும் இல்லை. இதில் நாம் மிகவும் தெளிவாக இருக்க வேண்டும். அதற்காக நாங்கள் யாரையும் குறைவாக எடைபோடுவதற்கில்லை. எம்.பி. இருக்கின்றார் சட்டத்தரணி யு. எல். எம். மொஹிதீன் அவர்கள் இந்த மக்களால் மிகவும் நேசிக்கப்படுகின்றவர். அவர் ரோஜா. ரோஜாப்பூ இருக்கின்ற செடியைப் பாருங்கள் அந்தச் செடியிலே ரோஜாப்பூ இருக்கின்றது. பூவில்லாமல் செடிக்கு மரியாதை இல்லை. செடியில்லாமல் பூவும் இல்லை. மொஹிதீன் மு. காங்கிரஸ் என்ற ரோஜாச் செடியிலே பூத்த ஒரு மஸர். அந்தச் செடியில்லாமல் மொஹிதீனும் இல்லை. அதற்காக சம்மாந்துறையிலே மொஹிதீனும் இல்லாமல் முஸ்லிம் காங்கிரஸை நீங்கள் பார்க்க முடியாது. முஸ்லிம் காங்கிரஸ் இல்லாமல் மொஹிதீனைப் பார்க்க முடியாது.

நமது பலம் ஒற்றுமை

நாங்கள் எல்லோரும் ஒற்றுமையாகத்தான் இருக்கின்றோம். இவற்றை நான் ஏன் சொல்ல வந்தேன் என்றால் நெடுக, நீளமாக, சதா செல்ல வேண்டிய ஒரே ஒரு தோணி- நம்முடைய பலம் ஒன்றில்தான் தங்கி இருக்கின்றது. நமது ஒற்றுமை, ஒற்றுமை, ஒற்றுமை, ஒற்றுமை. அதைத் தவிர வேறு எதுவுமே இல்லை. பிரச்சினைகள் வரலாம் ஐந்து விரல்களையும் பாருங்கள் இந்த ஐந்து விரல்களும் ஒன்றாக இருக்க முடியாது. இங்கே இருக்கின்ற தாய்மார்களில் பெரும் பான்மையனோர் கல்யாணம் முடித்தவர்கள். இருக்கின்ற சகோதரிகளில் 90 சதவீதத்தினர் கல்யாணம் முடியாதவர்கள். பெண்ஜாதியோடு பிரச்சினை இல்லாதவர்கள், புருசனோடு சண்டை பிடிக்காதவர்கள் யாரும் இருந்தால் தயவு செய்து கையை உயர்த்துவங்கள். நானும் உயர்த்த மாட்டேன். அப்படி இருந்து கொண்டு நாங்கள் குடும்பமாக வாழ வில்லையா? கதீஜா உம்மா என்று ஒரு தாயிருந்தால் புருஷனோடு சண்டை என்றால் புருஷனோடு வீட்டுக்கு உள்ளேதான் சண்டை பிடிக்க கதீஜா உம்மாவும், ஆதம்பாவும் வீட்டிற்கு உள்ளே தான் சண்டை பிடிக்க வேண்டும். வீதியில் வருகின்ற தங்கம்மாவைக்

கூப்பிட்டு கதீஜா உம்மாவின் வாப்பாவிற்கு கெதிராகப் பேசினால் கதீஜா உம்மா கேட்டுக் கொண்டிருக்க முடியாது. வேற்று ஆட்கள் வந்து இந்தப் பிரச்சினைக்கு எதுவும் செய்ய முடியாது. அது மாதிரிதான் முஸ்லிம் காங்கிரஸ்ம் எங்களுக்குள் ஏதாவது பிரச்சினைகள் இருந்தால் அந்தப் பிரச்சினைகளை நாங்களாகவே தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். எங்கள் பிரச்சினைகள் வெளியில் வீதிக்கு வரக்கூடாது. இதில் நாம் மிகவும் தெளிவாக இருக்க வேண்டும். இதை நான் ஏன் சொல்கின்றேன் என்றால் இன்று எங்களுக்கு கிடைக்கின்ற இந்த வீடுகள் நாம் நாட்டிய மரத்திலே காய்க்கின்ற காய்கள் பழங்கள் அந்தப் பழங்கள் நமது கைகளிலே விழுந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதை நீங்கள் விற்றுவிடக் கூடாது என்ற நான் கேட்கின்றேன். இந்த மரத்தை நீங்கள் வெட்டப்போகின்தீர்களா? இந்த மரத்திற்கு தண்ணீர் மாத்திரம் நாங்கள் ஊற்றி வளர்த்த மரம் அல்ல. நாங்கள் இரத்தக்கை ஊற்றி வளர்த்திருக்கின்றோம்.

மனிதர்களுடைய இரத்தம் இந்த மரத்திற்குக் கீழே இருக்கின்றது. அதிகமான இரத்தம் இருக்கின்றது. சம்மாந்துறையில் எரிந்த வீடுகள் ஒவ்வொன்றின் சாம்பலும் இதிலே இருக்கின்றது. காத்தான் குடியிலே, ஏறாவுரிலே, புல்மோட்டையிலே இறந்த மக்கள் அனைவரினதும் இரட்சமும் இந்த மரத்துக் கீழே தான் இருக்கின்றது. யாழ் ப் பாணத்திலும், வன்னி மாவட்டத்திலும் இருந்து விரட்டியடிக்கப்பட்ட மக்கள், முஸ்லிம்கள் அவர்களுடைய ஒவ்வொரு பெருமூச்சும் கண்ணீரும் இந்த மரத்திற்குக் கீழே இப்போதும் இருக்கின்றது. அதை முஸ்லிம் சமுதாயம் வெட்டி வீழ்த்தப் போகின்றதா? என்பது தான் கேள்வியாகும். 40 ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு நாங்கள் உருவாகிய கட்சி, தாய்மார்களுக்கு தெரியும். நான் கூறுகின்ற ஒரே ஒரு உதாரணம் 40 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு மலடிக்கு வந்த பின்னை . 40 ஆண்டுகள் தண்ணீரைற்றி இந்தப் பின்னை வளர்ந்திருக்கின்றது. அந்தப் பின்னையின் கழுத்தை நசித்துத் தூக்கி எறிவதற் காகவா அந்தத் தாயும், தகப்பனும் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதே எனது கேள்வியாகும். இதை நான்

என் உங்கள் முன்னைவக்கிறேன் என்றால் எனக்கு முன்பு பேசிய சகோதரர் சொன்னார் இந்த 6 ஆயிரம் வீடுகள் என்பது முஸ்லிம்களுக்கு மாத்திரம் அல்ல. ‘நெல்லுக்கிறைந்த நீர் வாய்க்கால் வழியோடிப் புல்லுக்கம் ஆங்காங்கே பொசிவதைப்போல’ என்று நாங்கள் படித்திருக்கின்றோம்.

முஸ்லிம் சமுதாயத்தினால் முஸ்லிம்கள் செய்த தியாகத்தினாலும் உருவான முஸ்லிம் காங்கிரஸினால் ஏற்பட்ட அரசாங்கத்தினால் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு அமைச்சரினால் அவர்களுக்குக் கிடைத்த அந்த உதவி இன்று முஸ்லிம் காங்கிரஸ் காரர்களுக்கு மாத்திரம் அல்ல, முஸ்லிம் அல்லாதவர்களுக்கும் இந்த மாவட்டத்திலே இருக்கின்ற சிங்கள மக்களுக்கும் கொடுக்கின்றோம். இந்த மாவட்டத்திலே இருக்கின்ற தமிழ் மக்களுக்கும் இந்த வீடுகளை நாங்கள் கொடுக்கிறோம். எந்தக் காரணம் கொண்டும் முஸ்லிம்களுக்குக் கூடுதலான வீடுகள், தமிழர்களுக்குக் குறைந்த வீடுகள் என்று முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தலைமைத்துவம் ஒதுக்கீடு செய்ய மாட்டாது. நான் அடிக்கடி மேடைகளில் சொல்லுகின்ற ஒரு விடயம். நான் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தலைவர். அதற்காக என்னுடைய உயிரை மாத்திரம் நான் தியாகம் செய்யவில்லை. மற்ற எல்லோருடைய உயிரையும் தான் தியாகம் செய்திருக்கிறோம் என்பது இந்த முழு நாட்டுக்கும் தெரிந்த விடயம். ஆனால், எங்களுக்கு ஒரு கடமைப்பாடு இருக்கின்றது. மற்றவர்களுக்கு நாங்கள் நீதி செய்ய வேண்டும், நியாயத்தைச் செய்ய வேண்டும். அதில் நாங்கள் அனுவனவும் கூட பிசகக் கூடாது. ஆகவே தான் அன்புள்ள சகோதர, சகோதரிகளே, நான் உங்களை வேண்டிக்கொள்கிறேன் நீங்கள் இன்று எவ்வாறு வீடுகளைக் கட்ட வேண்டியது மிக முக்கியமோ, அவ்வாறு தான் நான் ஏற்கனவே கட்டிய மரம் இருக்கின்றது.

நமது மருதூர்களி அவர்கள் இருக்கின்றார். மேடையிலே அவர் தாய்மார்களுக்குப் பேசிய பேச்சுக்கள் ஞாபகம் இருக்கும். எந்த வீட்டில் இருக்கப்போகிறீர்கள்? அடுத்த வீட்டுக்காரருடைய வீட்டில் இருக்கப் போகிறீர்களா? அல்லது சொந்த வீட்டில் இருக்கப்

போகிற்களா? என்று கேட்டார். முஸ்லிம் காங்கிரஸ் என்ற சொந்த வீட்டைக் காட்டினர்கள். இப்போது உங்கள் ஒவ்வொருவருடைய வீடும் கட்டப்பட்போகின்றது. இது கட்டப்பட வேண்டுமென்றால் எம்முடைய சொந்த வீடு பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். முஸ்லிம் காங்கிரஸ் என்ற சொந்த வீடு பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். அதைப் பாதுகாக்க வேண்டியதும் அந்த வீட்டை ஒழுங்காக வைத்துக்கொண்டிருப்பதும் எங்களுடைய கடமையாகும். முஸ்லிம் காங்கிரஸை மறந்துவிட்டு, முஸ்லிம் காங்கிரஸ் நடவடிக்கைகளை மறந்துவிட்டு, முஸ்லிம் காங்கிரஸின் அபிவிருத்திகளை மறந்துவிட்டு நாங்கள் வீடுகளைப் பற்றி, வீதிகளைப் பற்றி, அபிவிருத்தி செய்வதைப் பற்றி மாத்திரம் எண்ணிக் கொண்டிருந்தால் அதனால் எங்களுக்கு வெற்றி கிடைக்க முடியாது.

பங்கீடுகளில் நீதி நேர்மை

ஆகவே, அன்புள்ள சகோதர, சகோதரிகளே, நான் உங்களை வேண்டிக் கொள்வதெல்லாம் நீங்கள் மிகவும் விழிப்பாக இருக்க வேண்டும். முஸ்லிம் காங்கிரஸ் ஒரு இலட்சியத்திற்காக உருவாக்கப்பட்ட ஒரு கட்சி. நாங்கள் கைலஞ்சத்தை எதிர்க்க வேண்டும். நாங்கள் ஊழலுக்கு எதிராகப் போர்க்கொடி தோக்க வேண்டும். எங்களுக்கு மத்தியிலே ஸலஞ்சம் வர முடியாது. மற்றுக் கட்சிகளென்றால் ஒருவர் கைலஞ்சம் எடுத்தாரா என்று அது நிரூபிக்கப்பட வேண்டும். முஸ்லிம் காங்கிரஸைப் பொறுத்த வரையில் ஒருவர் கைலஞ்சம் எடுத்தாரா என்ற சந்தேகம் வர முடியாது. முஸ்லிம் காங்கிரஸைப் பொறுத்த வரை சந்தேகம் வரக்கூடாது. அவ்வளவு கண்ணியமான முறையில் நாங்கள் நடந்து கொள்ள வேண்டும். 2000ரூபா ஐ. தே. கட்சியில் கொடுக்கப்படும் போது அந்தப் படிவத்தை வாங்குவதற்கு 50ரூபா கொடுக்கப்பட வேண்டியிருந்தது. அதே மாதிரிதான் 4000ரூபாய் கொடுக்கப்படும் போது யார் யாருக்கொல்லம் எல்லாம் பங்கு, அதை நாங்கள் விமர்சிக்கவில்லை. ஸ்ரீ வங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸின் மூலம் இருக்கின்ற நன்மைகள் எல்லாம் இழக்க வேண்டி வந்தாலும்

சிரிதான் யாருக்கும் 5 சதம் கூடக் கொடுத்துவிடக் கூடாது. அவ்வாறு யாராவது வந்து 5 சதத்திற்குக் கைலஞ்சம் பெற்றால் அதை வெளிச்சத்திற்கு கொண்டு வர வேண்டியது உங்களுடைய கடமையாகும்.

ஆகவே அன்புள்ள சகோதர சகோதரிகளே, என்னிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட அந்தக் கடமை அரசாங்கத்தினால் என்னிடம் வழங்கப்பட்டது. என்னிடம் அமாணிதமாகத் தரப்பட்டது. வீடில்லாத மக்களுக்கு வீடுகளைக் கொடுங்கள் என்ற அந்த அமாணிதத்தை நான் அம்பாறை மாவட்டத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கின்றேன். இந்த வீடுகள் யாருக்குக் கிடைக்க வேண்டும் என்று முனாஸ் காரியப்பர் தெரிவு செய்ய வில்லை. ஒவ்வொரு பிரதேசத்திலும் இருக்கின்ற ஸ்ரீ. ஸ. முஸ்லிம் காங்கிரஸ் மத்திய குழுக்கள் மூலமாகத் தான் பட்டியல்கள் தயாரிக் கப்பட்டன. அந்தப் பட்டியல்களை அம்பாறை மாவட்டத்திலிருந்து மூஸ்லிம் காங்கிரஸினால் உருவாக்கப்பட்ட அபிவிருத்திக் குழு அந்தப் பட்டியலை அங்கீகாரம் செய்திருக்கின்றது. இருந்த போதிலும் கூட அந்தப்பட்டியல்களில் தவறுகள் இருக்கலாம். பிழைகள் இருக்கலாம். அந்தப்பட்டியலில் உள்ள எல்லோருக்கும் உடனடியாக வீடுகளைக் கொடுக்க முடியாது என்பதற்காக நாங்கள் முதன்மைப் படுத்தியிருக்கின்றோம். முதலாவதாக பாதிக்கப்பட்டவர்கள், அவர்களுடைய வீடுகள், இரண்டாவதாக கைம்பெண்கள், விதவைகள், கும்பிள்ளைகள் இருக்கின்ற வீடுகள். இவ்வாறு அந்தத் தெரிவுகளை நாங்கள் தெரிவு செய்திருக்கின்றோம். தாய்மார்களே, சகோதர சகோதரிகளே, விமர்சனங்கள் வரலாம் இவருக்குத் தருவதாக இருந்தால் ஏன் எங்களுக்குத் தர ஏலாதா என்ற கேள்விகள் வரலாம். அதுவல்ல கேள்வி தகதியானவர்களுக்குக் கிடைத்திருக்கின்றதா?, கிடைக்கவில்லையா என்ற கேள்விக்குப் பதில் சொல்ல வேண்டியவர்கள் பொது மக்கள். கேள்வி என்ன வென்றால் கஷ்டப்படுகின்றவர்களுக்கு கிடைத்திருக்கின்றதா என்பது தான் கேள்வியாகும். குழந்தம்மா, ஆசியத்து இருவரும் கஷ்டப்பட்டவர்கள். குழந்தம்மாவுக்கு கிடைத்திருக்கின்றது. ஆசியத்திற்குக் கிடைக்கவில்லை. ஆசியத்தும்மா குழந்தம்மாவையும் விடக் கூடக் கஷ்டப்படுகிறார் ஆசியத்திற்குக்

கிடைக்கவில்லையென்றால் தயவு செய்து இந்த விடயத்தை எனது கவனத்திற்குக் கொண்டு வாருங்கள். அதற்கு நாங்கள் தீர்வு ஒன்று தருவோம். எல்லோருக்கும் சப்பாத்துக் கிடைக்க முடியாது. சப்பாத்துக்கிடைக்கின்ற போது யார் யாருக்கொல்லாம் கால்கள் இருக்கின்றன என்று யோசியுங்கள். அதே போன்று தான் வீடுகளும் கிடைத்திருக்கின்றன. எல்லோருக்கும் இன்ஷா அல்லாஹ் கிடைக்கும். எனக்குக் கிடைக்குமா கிடைத்ததை இந்த அரசாங்கம் இன்னும் கூடுதலாகப் பணம் தருமா இல்லையா, நெதர்லாந்து அரசாங்கம் கூடுதலாகப் பணம் தரப் போகின்றதா இல்லையா என்பதெல்லாம் உங்கள் கையில் தான் இருக்கின்றது.

அமானத்

இன்ஷா அல்லாஹ் இன்று ஒவ்வொருவருக்கும் 10 ஆயிரம் ரூபா தரப்படும். இந்தப் 10 ஆயிரம் ரூபா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் மத்திய சூழ உறுப்பினர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட ஒரு அமானத், பாரானுமன்ற உறுப்பினருக்கு கொடுக்கப்பட்ட அமானத். இந்த அமானத் இன்று உங்களுடைய கரத்திலே தரப்படுகின்றது. இதைச் செய்வதற்காக நான், நாங்கள் வந்திருக்கின்றோம். உங்களுக்கு நான் 10 ஆயிரம் ரூபா காச தந்திருக்கின்றேன் எனக்கு வாக்களியுங்கள் என்று கேட்க நான் இங்கு வரவில்லை. அவ்வாறு நாம் வரவும் மாட்டோம். இந்த அமானத்தை உங்களிடம் ஒப்படைப்பதற்குத்தான் வந்தேன். நீங்கள் இதை சரியாகப் பயன்படுத்தவில்லையென்றால் இதற்குப் பின்பு ஜயாயிரம் பேருக்கு கிடைக்கவேண்டிய சந்தர்ப்பத்தை உங்களுடைய கால்களால் நீங்களே உதைத்து விடுவீர்கள் என்பதை நீங்கள் மறந்துவிடக் கூடாது. உங்களுக்கு இன்று 10 ஆயிரம் ரூபாய் கிடைக்கும். நான் உங்களுக்கு இன்ஷா அல்லாஹ் சரியாக ஒரு மாதத் தவணை தருகிறேன். 30 நாட்கள் இந்த 30 நாட்களுக்குள் நீங்கள் இந்த 10 ஆயிரம் ரூபாவைக் கொண்டு உங்களுடைய வீடுகளைக் கட்டவேண்டும். இந்தப் 10 ஆயிரம் ரூபாயும் ஒரு மாதத்திற்கிடையில் செலவிடப்பட வேண்டும். செலவிடித்துக்

/

கட்டிலிட்டர்கள் என்றால் அடுத்த மிச்சக் காசைத் தருகிறோம். இரண்டாவதாக உங்களுக்கு இன்னும் 10 ஆயிரம் ரூபா மொத்தமாக 25 ஆயிரம் ஓவ்வொருவருக்கும் தரப்படும்.

இது நாங்கள் செய்கின்ற எங்களுடைய அமைச்சினால் செய்கின்ற முதலாவது அனுபவம் அல்ல. அதி முகாம்களிலே இடம் பெயர்ந்த மக்களுக்கு மத்தியிலே செய்திருக்கின்றோம். உங்களுக்கு எவ்வாறு இந்தக் காசு தரப்படுகின்றதோ அவ்வாறு தான் அவர்களுக்கும் கொடுத்தோம். 10 ஆயிரம் ரூபா, 10 ஆயிரம் ரூபா, 5 ஆயிரம் ரூபா, 25 ஆயிரம் ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு மக்கள் 50 ஆயிரம் பெறுமதியான வீடுகளைக் கட்டியிருக்கிறார்கள். எல்லா வேலைகளையும் மேசன் தான் செய்ய வேண்டும் என்று நீங்கள் பார்க்க வேண்டிய அவசியமில்லை. கூவி கொடுக்க வேண்டிய அந்தப் பணத்தை உங்கள் சொந்தக் காரர்களுக்குக் கொடுத்து நீங்களும் பங்காற்றுவதன் மூலம் உங்களுடைய வீட்டின் பெறுமதியை உங்களால் கூட்டிக் கொள்ள முடியும்.

ஆகவே, தான் தாய்மார்களே, இந்த 25 ஆயிரம் ரூபா தருவது 25 ஆயிரம் ரூபா பெறுமதியான வீடுகளைக் கட்டுவதற்காகவல்ல. உங்களுடைய கெட்டித்தனத்தைப் பொறுத்து அதை விடவும் நல்ல வீடுகள் கட்டலாம். உங்களிடம் கொஞ்சம் காசு இருக்கலாம். கொஞ்சம் மிச்சம் பிடித்து இருக்கலாம். அந்த வீடுகளை நீங்கள் கட்டி முடியுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன். இன்ஷா அல்லாஹ் இன்னும் 30, 40 நாட்களுக்கிடையில் நெதர்லாந்து தூதவராலயத்தின் இரண்டாவது அதிகாரி, 3ஆவது அதிகாரி, ரூபவாழினியைச் சேர்ந்தோர் எல்லாம் அம்பாறை மாவட்டத்திற்கு வந்து 3,4 நாட்கள் சுற்றுலாச் செய்யவிருக்கிறார்கள். உங்களுடைய வீடுகளை வந்து பார்ப்பார்கள். யார் யாருக்கெல்லாம் இன்று 10 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறதோ அவர்களுடைய வீடுகளுக்கெல்லாம் நாங்கள் வந்து பார்ப்போம் நான் வந்து பார்க்கிறேன். ஆகவே மிகவும் கவனமாக வேறு செலவுகள் எதற்கும் நீங்கள் செலவளிக்கக் கூடாது. வீடுகளைக் கட்டுங்கள் ஜி. தே. கட்சியில்

இருந்ததைப் போன்று நாங்கள் உங்கள் வீட்டுக்கு ஒரு பிளானை கீறி அதன் படி கட்டும்படி கூறவில்லை. உங்களுடைய வீடுகள் எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என என்னுகிறீர்களோ அந்த அமைப்பிலே அந்த வீடுகளைக் கட்டிக்கொள்ள முடியும். அவ்வாறு செய்யும் போது உங்களுடைய வீட்டுப் பிரச்சினை தீரும். அதே போன்று செய்தால் இதைப் பார்வையிடுபவர்கள் இன்னும் கூடுதலான பண்டதை அம்பாறை மாவட்டத்திற்கு தருவதாக வாக்களித்துள்ளார்கள்.

தயவு செய்து நான் மீண்டும் அவர்களுக்கு மத்தியில் போகும்போது என்னுடைய மக்கள் வீடுகளைக் கட்டவில்லை பணத்தை வீணாக்கிவிட்டார்கள் என்று சொல்லுகின்ற நிலைக்கு நீங்கள் என்னை வைக்கக் கூடாது. வீடு கட்டுவது கஷ்டமாக இருக்கலாம். சீமெந்து வாங்குவது கஷ்டமாக இருக்கலாம். தனித்தனியாக மன் ஏற்றுவது கஷ்டமாக இருக்கலாம். இந்தப் பிரச்சினைகள் இருந்தால் உங்களுடைய பிரதேச செயலாளருக்கு நாங்கள் அறிவித்தல் கொடுத்திருக்கின்றோம். முஸ்லிம் காங்கிரஸின் மத்திய குழு உறுப்பினர்கள் அதில் பங்குபற்றலாம். ஒரு வீதியில் 10 வீடுகள் கட்டப்பட வேண்டும் என்றால் ஒரு சங்கமாகச் சேர்ந்து அவர்களுக்கு அந்த வீட்டைச் சிரமதான அடிப்படையில் நீங்கள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். அது பெரியதொரு பங்களிப்பாக இருக்கும் பெரியதொரு ஆக்க முயற்சியைத் தரும்.

சீமெந்து ஒரு பக்கட்டாக வாங்க முடியாது. சீமெந்து இல்லை என்று சொல்லுவார்கள். நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் கூட்டுறவாகச் செயல்பட முடியுமென்றால் 500 பேக் சீமெந்து தேவையென்றால் கொழும்பிலிருந்து அந்த 500 பேக் ஜியும் ஒரு இடத்திற்கே கொண்டு வந்து கொடுக்க முடியும். ஒடு, மரம் எல்லாவற்றையும் அவ்வாறு எடுக்க முடியும். அந்த விடயங்களை நாங்கள் அமைச்ச மூலம் செய்ய முடியாது. அவ்வாறு செய்வதற்கு இந்த ஏழைத் தாய்மார்களுக்கும், சகோதரிகளுக்கும் உதவ வேண்டிய ஒரு பொறுப்பை இந்தப் பிரதேச சபை இளைஞர்களுக்கு மத்தியிலே அதையும் ஒரு அமானத்தாக கொடுத்து விடைபெறுகிறேன்.

உலமாக்கள் அரசியல் வாதிகளை
வழி நடாத்துபவர்களாகவும்
செயற்பட வேண்டும்.

இன்றைய காலகட்டத்தில் உலமாக்களின் பங்களிப்பு மிகவும் முக்கியமானதாக அமைகிறது. உலமாக்கள் தாங்கள் மேற்கொள்ளும் மார்க்கக் கடமையோடு அரசியல் வாதிகளை வழிநடாத்தும் ஆலோசகர்களாகவும் செயல் படவேண்டும். மட்டுமன்றி உலமாக்களில் இருந்தே அறிஞர்கள், பெரியார்கள், பட்டதாரிகள், சட்டத்தரணிகள் உருவாக வேண்டும். அப்போதுதான் எமது சமூக இலட்சியங்கள் முற்று முழுதாக நிறைவு செய்யப்படக்கூடும். இன்று நாம் இக்கல்லூரியின் 40ஆவது வருட நிறைவில் நின்று கொண்டு திரும்பிப் பார்க்கின்றோம். இக்கல்லூரியின் முதலாவதாக வெளியேறிய மௌலவி ஒருவரது புதல்வர் இன்று மௌலவியாக வெளியேறுவது இக்கல்லூரி வரலாற்றிலே ஒரு முக்கிய சிறப்பம்சமாகும். இக்கல்லூரியானது ஒரு தலைமுறையிலிருந்து இன்னுமொரு தலைமுறையினருக்கு கைமாறுகின்றது. ஒரு தலமுறை எதிர்நோக்கிய பிரச்சினைகளும் சவால்களும் இன்று தலையெடுத்துள்ள புதிய பிரச்சினைகளும் சவால் களுக்காக மாறுகின்றது. எனவே தான் புதிய தலைமுறையினருக்கு வழிகாட்ட வெளியாகின்ற உலமாக்களுக்கு, இன்று சமூகத்திலே முக்கியமான பிரச்சினைகள் எழுந்து கொண்டிருக்கின்றன.

முஸ்லிம் சமுதாயம் தேசிய ரீதியில் எதிர்நோக்குகின்ற பிரச்சினைகள் இங்கு சுட்டிக்காட்டப்பட்டது மட்டுமில்லாமல் உலமாக்கள் சமூகத்தின் மத்தியில் எதிர்நோக்குகின்ற பிரச்சினைகள் சுட்டிக்காட்டப்பட்டன. இதற்குரிய பரிகாரம் என்ன என்பதை அறிய வேண்டும். இவ்வாறான பிரச்சினைகளுக்கு அன்றிருந்த காரணம் வேறு, இன்றிருக்கும் காரணம் வேறு, 40 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நாம் ஏதாவது வருத்தத்திற்கு மருந்து எடுத்திருந்தால் இன்றுள்ள அதே நோய்க்கு அதே மருந்துகள் வழங்கப்படுவதில்லை. அன்று இருந்த வசதிகளை விட இன்றுள்ள

சமுதாயம் பல்வேறு பட்ட வசதிகளுடன் வழகின்றது. இதே போன்ற இல்லாமிய மார்க்க விவகாரங்களிலும் புதிய புதிய பிரச்சினைகள் சவால்கள் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற போது இச்சவால்களுக்கு புதிய தீர்வினைக் காண நாம் முற்பட வேண்டும். புதிய வழிமுறைகளைக் காண வேண்டும். இறைவனும் இதைத்தான் காட்டுகின்றான்.

எமது இலட்சியம்

ஹஸரத் ஆதம் (அலை) தொடக்கம் ஹஸரத் முஹம்மது நபி(ஸல்) அவர்கள் வரை நாம் நம்புகின்ற ஒரு லட்சத்தி இருபத்தி நாலாயிரம் நபிமார்கள் வந்தார்கள். நான்கு வேதங்களை மனித சமுதாயம் பல்வேறு கால கட்டங்களில் பெற்றுள்ளது. இவ்வேதங்களில் ஹஸரத் ஆதம் (அலை) அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வேதம் என்றாலும் சரிதான், ஹஸரத் நூற்று (அலை) அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வேதம் என்றாலும் சரிதான், ஹஸரத் நூற்று (அலை) அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வேதம் என்றாலும் சரிதான், ஹஸரத் நூற்று (அலை) அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வேதம் என்றாலும் சரிதான். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட புர்க்கான் வேதம் என்றாலும் சரிதான். அல்லாஹுத் ஆலா மனித சமூகத்தின் பரிணாம வளர்ச்சி, அந்த வளர்ச்சிக்கு ஏற்ப பல கட்டங்களில் பலவிதமான வகையில் ஒரே செய்தியை ஸாயிலாஹ் இல்லல்லாஹ் முஹம்மதுர் ரஸூலுல்லாஹி இறைவன் ஒருவன் என்ற நிலைப்பாட்டை கொண்டு வருவதற்காக பல ஊடகங்களின் ஊடாக பல வழி முறைகளுக்கூடாக இறைவன் எமக்குப் தந்தருளியின்னான். அந்த வழிமுறையில் இன்று எமக்கு ஏற்பட்டுள்ள பிரச்சினைகளுள் நாம் எவ்வாறு தீர்வுகளைக் காணப்போகின்றோம் என்ற கேள்வியும் எங்களுக்கு மத்தியில் எழுப்பப்பட்டுள்ளது. மூல்லிம் அல்லத் ஆங்கில அறிஞர் ஒருவன் கூறினான் ‘புனித குர்ஆன் அராயியாவில் இறக்கப்பட்டது. எகிப்திலே ஒதப்படுகிறது. இந்திய உபகண்டத்திலே பின்பற்றப்படுகின்றது’ என இதை நான் என் குறிப்பிடுகின்றேன் என்றால் எங்களுடைய இந்த மார்க்கக் கல்வி காரிகளை உருவாக்குவதிலும் ஹாபிஸ்களை உருவாக்குவதிலும் ஆலிம்களை உருவாக்குவதிலும் நாம் கவனம்

செலுத்துகின்றோம். அந்த ஆங்கில அறிஞன் கூறுவது என்னவென்றால் அழகாகக் குர்ஆன் பயிற்சியை எகிப்து நாடு நாகரீகமாக வளர்த்துக்கொண்டிருக்கின்றது. இதில் உண்மை இல்லை என்று நாம் நிராகரிக்க முடியாது. நாங்கள் காரிகளாக வந்தாலும் சரி, ஹாபிஸ்களாக வந்தாலும் சரி, ஆலிம்களாக வந்தாலும் சரி எல்லோரும் ஒரே ஸ்தியத்தை அடையவே செய்யப்பட வேண்டும். அந்த இலட்சியம் என்ன என்பதைப்பற்றி தெளிவு காண வேண்டும். இன்று முஸ்லிம்கள் மத்தியிலே ரீவி, ரேடியோ பற்றிய பிரச்சினைகளும் போட்டோ எடுக்க முடியுமா? முடியாதா? என்ற பிரச்சினை எழுந்து கொண்டிருக்கின்றன. இது பற்றி நான் பாரானுமன்றத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளேன். முஸ்லிம்கள் கலாச்சார ரீதியாக சில பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்குகின்றனர் என்று. இன்று ரீவி என்ற சாதனம் மூலம் எமது கலாசாரப் பெறுமானங்களுக்கு எதிராக ஒரு பெரிய போர் தொடுக்கப்பட்டுள்ளன. நாம் நாயகத்தின் வரலாற்றைப் படிக்கின்றோம். நாயகம் செய்துள்ள யுத்தங்களைப் பற்றிப் படித்துள்ளோம். உலக மகா யுத்தங்களைப் பற்றிப் படித்துள்ளோம். இன்று கூட எமது மண்ணிலே ஒரு யுத்தம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

யுத்தமும் சமாதானமும்

இந்த யுத்தங்கள் எல்லாம் மனித உயிர்களை அழிக்கும் நோக்கத்தை மையமாக வைத்து செய்யப்பட்டு வருவதால் யுத்தங்கள் இன்றைய உலகிற்கு பொருத்தமற்றது என்று காலாவதியாகிக் கொண்டு வருகின்றன. இன்று உலகம் சமாதானத்தைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்நேரத்தில் யுத்தம் புதிய பரிமாணத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த யுத்தம் என்னவென்று அடையாளம் காணப்பட வேண்டும். அதாவது கருத்து வேறுபாடு கொண்ட ஒருவரை அணைத்து இல்லாமல் செய்வதேயாகும். அதாவது அவரை வைத்துக்கொண்டே ஆளுமையை இல்லாமல் செய்யும் யுத்தமாகும். இந்த யுத்தம் தான் இன்று வானொலி மூலம் தொலைக்காட்சி மூலம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றது. இந்த

யுத்தமானது எமது ஆத்மீக நம்பிக்கைகளை வேறோடு பிடிந்கி எறியச் செய்யும் நோக் கத்தை மையமாகக் கொண்டு செய்யப்படுவதாகும். நாம் எங்கெங்கு நம்பிக்கை வைத்துக் கொண்டிருந் தோமோ அந்த நம்பிக்கைகளை எல்லாம் உடைத்தெறியப்பட்டு இந்த யுத்தம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இன்று நாம் எல்லோரும் ரிவி வைத்துள்ளோம். இதில் எதைத் தவிர்க்க வேண்டும்? எதை ரசிக்க வேண்டும்? என்ற கட்டுப்படுத்தப்பட்ட சக்தியை நாம் இழந்துள்ளோம். இந்நிலையில் எமது பொதுவான சமூகப் பிரச்சினைகளுக்கு எவ்வாறு முகம் கொடுப்பது?

உலமாக்களின் வழிகாட்டல்

இந்நிலையில் உலமாக்களின் வழி காட்டல் என்ன? ஹஸரத் அவி (ரவி) கூறினார்கள் ‘இந்த உலகத்தில் உள்ள மரம் செடிகள் எல்லாம் பேனாக்களாக மாறி குர்ஆனின் கருத்தை எழுதத் தொடங்கினால் அந்த மரங்கள் எல்லாம் தேய்ந்து விடும். ஆனால் குர்ஆனின் அர்த்தம் முடிவடையாது’. குர்ஆனின் கருத்து என்பது தொடர்ச்சியான ஒரு செய்தி, அந்த செய்தியை தொடர்ச்சியாக சொல்வது என்றால் புதிய பிரச்சினைகளை புதிய கருத்துக்களை சொல்லக் கூடிய பக்குவழுள்ள தெளிவுள்ள ஆளுமையுள்ள உலமாக்கள் உருவாக்கப்பட வேண்டும். புதிய தலைமுறையைப் பற்றி நாம் பேசிக் கொள்கின்றோம். முன்னர் ஒரு காலம் இருந்தது. மத்ரசாக்களில் ஒதுக்கின்ற மாணவர்கள் பத்திரிகை வாசிக்க முடியாது. பத்திரிகை வாசிப்பதற்கு முற்றாக தடை செய்யப்பட்ட ஒரு காலம் இருந்தது. ஹறாம் என்று கருதப்பட்ட ஒரு காலம் இருந்தது. ஆனால் இன்று மத்ரசாக்களில் வாசிக்காலைகள் காணப்படுகின்றன.

காலம் மாறி இருக்கின்றது. இக்கலாசாலையில் பட்டம் பெற்ற மகன் ஒருவன் இன்று பாகிஸ்தான் நாட்டிலே சர்வதேச பல்கலைக்கழகம் ஒன்றில் விரிவுறையாளராக காணப்படுகின்றார். இலங்கையிலேயே முஸ்லிம்களது கல்வி பாதிக்கப்பட்ட ஒரு காலம் இருந்தது. ஆங்கிலம்

படிப்பது ஹராம் என்று தடைவிதிக்கப்பட்ட ஒரு காலம் இருந்தது. அன்று அதற்கு நியாயங்கள் இருந்தன. உலமாக்கள் அன்று ஆங்கிலம் படிப்பதற்கு தடைவிதித்திருக்காவிட்டால் இன்று மற்றைய சமூகங்களுக்கு மத்தியில் இருக்கின்ற அதே நிலைதான் முஸ்லிம் சமூகத்திற்கும் வந்திருக்கும் வித்தியாசம் என்று ஒன்று தோன்றியிருக்க மாட்டாது.

உலமாப்பெருமக்கள் முஸ்லிம் சமூகத்தின் கட்டுக்கோப்பை, ஒரு சிறுபான்மை சமூகத்தின் ஆத்மீக விழுமியங்களை விற்றுவிடாமல் இருப்பதற்கான பெரியதொரு பங்களிப்பை காலாகாலமாக செய்து வந்திருக்கிறார்கள். எந்த உலமாக்கள் ஆங்கிலம் படிக்க தடை விதித்தார்களோ அவர்களின் பரம்பரைக்கு மத்தியில் இன்று ஆங்கிலத்தில் பாண்டித்தியம் பெற்ற உலமாக்கள் வெளியேறியுள்ளார்கள். இதற்கேற்ப புதிய பிரச்சினைகளுக்கு புதிதான சிந்தனையோடு முகம்கொடுக்க வேண்டியுள்ளது.

நான் சட்டத்தரணியாக தொழில் புரிந்த காலகட்டத்தில் தினகரன் பத்திரிகைகளில் உலமாக்களைப் பற்றி என்னுடைய கனவு என்ன என்று கட்டுரை ஒன்று எழுதியுள்ளேன். உலமாக்கள் பள்ளிவாசல்களில் பேஸ் இமாம்களாக இருக்கும் வேலையை மட்டும் செய்யக்கூடாது. அவர்கள் வாழ்க்கையில் சகல மட்டங்களையும் பரிமாணிக்க வேண்டும். அந்த வரிசையில் தான் ஜாமியா நளீமியா கலாசாலையில் உலமாக்கள் சித்தி பெற்று இன்று பிரதேச செயலாளர்களாக உள்ளனர், உலமாக்கள் இல்லாமியச் சட்டங்களை உணர்ந்து ஷரிஅத் சம் பந்தமான சட்டதிட்டங்களையும் ஆராய்ந்து சட்டத்தரணிகளாகவும் வரவேண்டும். சட்டங்களைப் படிப்பது ஹராம் அல்ல, ஆனால் பொய் சொல்வது ஹராம். சட்டத்தரணிகள் பொய் சொல்வது ஹராம், டாக்டர்கள் பொய் சொல்வது ஹராம், பொறியலாளர்கள் பொய் சொல்வதும் ஹராம், வியாபாரிகள் பொய்சொல்வதும் ஹராம்தான். உலமாக்கள் மத்தியில் நீதிவான்கள் உருவாக வேண்டும். மேல் நீதிமன்ற நிதியரசர்கள் உருவாக வேண்டும். அப்போது தான் நாம் காண்கின்ற கனவு நனவாக முடியும். ஆத்மீக துறைக்கு உலமாக்கள் மற்றைய

தேவைகளுக்கு உலமாக்கள் அல்ல, என்ற குறிக்கோள் உடைத் தெறியப்பட வேண்டும். உலமாக்களால் அரசியலும் புனிதமாக்கப்பட வேண்டும். இதைத்தான் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் 1400 வருடங்களுக்கு முன் செய்து காட்டினார்கள். போர் செய்தார்கள், அரசர்களுக்கு கடிதங்களை எழுதினார்கள். தஃவாவை கொடுத்தார்கள். யுத்த களத்திற்குச் சென்றார்கள். உலமாக்களிடம் பாரிய பொறுப்பு இருந்து கொண்டிருக்கின்றது. எமது சிந்தனைகள் விரிய வேண்டும். தாழ்வு பட்டவர்களாக இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. கிறிஸ்தவர்களைப் பற்றி குர்ஆனில் குறிப்பிட்டுள்ளது.

நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் எவ்வளவோ தியாகங்கள் செய்தும் மக்காவை விட்டு ஹிஜ்ரத் செய்ய வேண்டிய கட்டம் ஏற்பட்டது. அவருடைய சிறிய தந்தை ஹஸரத் அலிரவில் அவர்களின் தந்தை மரணப்படுக்கை, நாயகம் (ஸல்) அவர்களை காபிர்களால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. ஏனைனில் ஹஸரத் அழுதாலிப் அவர்கள் தான் குறைசிகளுடைய தலைவராக இருந்தார். அவர்கள் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஆனால் தனது மகள் வளர்த்த பிள்ளை நபியாகி வந்த போது அதற்கான சகல ஒத்துழைப்புக்களையும் பெருமானார் அவர்களுக்கு ஹஸரத் அழுதாலிப் அவர்கள் வழங்கி வந்தார்கள்.

ஆனால் அவர்கள் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வில்லை ஏன்? அராபியாவிலே பெரிய பிரச்சினை ஒன்று இருந்தது. அதாவது சிறுவர்களின் கருத்தைப் பெரியவர்கள் என்றுமே மதிப்பதில்லை. இது அவர்களின் பாரம்பரியங்களில் ஒன்று. ஹஸரத் அழுதாலிப் அவர்களின் மரணப்படுக்கையை எண்ணிப்பாருங்கள். நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் அருகில் இருந்து அழுது கொண்டிருந்தார்கள். சாச்சா கலிமாவைச் சொல்லுங்கள் என்று. கலிமாச் சொல்ல அவரால் முடியவில்லை. கலிமாச் சொல்லாமலே அழுதாலிப் அவர்கள் காலமாகி விட்டார்கள். இவ்வேளையிலே நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் அழுது கொண்டிருந்தபோது அல்லாஹுதூலா குர்ஆனை இறக்குகின்றான். ‘கவலைப்படாதீ’ உம்முடைய கடமை எத்திவைப்பது தான் ஹிதாயத் இது என்னுடைய கடமை’.

பிரசாரப் பணியில் ஹிக்மத்

இதே போல் உலமாக்கள் மக்களுக்கு மத்தியில் சென்று த.:வாப்பணியை செய்கின்ற போது மக்களுடைய ஆத்மாவின் காவலாரிகள் நாங்கள் என்ற நிலைக்கு நாங்கள் வரக்கூடாது என் நான் என்னுகின்றேன். மற்றவர்களும் நாங்களும் ஒரே அடிமைகள் என்ற அடிப்படையில் நாம் மக்களுக்கு வழிகாட்ட வேண்டும். இன்று இங்கு பொதுவாகப் பேசப்படும் பிரச்சினை உலமாக்கள் வெளியாகி தங்கள் ஊருக்குச் சென்று மக்களுக்கு ஒவ்வாத முறையில் கருத்துக்களை எத்தி வைக்கும்போது குழப்பம் ஏற்படுகின்றது. இந்நிலையில் உலமாக்களின் உற்சாகம் இழக்கப்படுகின்றது. இறைவன் ஒருவனை நேசிக்கும் போது ஹிக்மத்தை அவனுக்கு கொடுக்கின்றான். அந்த நான்த்தைக் கொண்டு மற்றவர்களை நெறிப்படுத்தவே ஹிக்மத் வழங்கப்படுகின்றது. இஸ்லாத்தை வளர்ப்பதற்கு நாயகம் என்ன என்ன வழிமுறைகளைக் கையாண்டார்களோ, அதே வழிமுறைகளை நாம் கையாள வேண்டும். நாயகத்தின் முன்மாதிரியை நாம் பின்பற்ற வேண்டும். நாயகத்தின் பெருந்தன்மையை நாழும் பின்பற்ற வேண்டும்.

நாயகத்தின் வாழ்க்கை வரலாற்றில் என்னை மிகவும் கவர்ந்த சம்பவம் ஒன்று உள்ளது. அதாவது ஒரு காட்டு அறபி வந்து நாயகத்திடம் கூறுகின்றான் நாயகமே நீங்கள் நபி என்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்கின்றேன். நான் இஸ்லாத்திற்கு வர விரும்புகின்றேன். ஆனால் நிபந்தனையோடு வரவே விரும்புகின்றேன் என்று. நாயகம் (ஸல்) நிபந்தனையை விசாரித்தபோது அவன் கூறினான் ‘யாராகுலுல்லாஹ் நான் நிறையப் பாவங்கள் செய்கிறேன், பொய் சொல்கிறேன், களவு எடுக்கிறேன், கொள்ளையடிக்கிறேன், எமாற்றுகிறேன். இப்படி நிறைய பிரச்சினை அதே வேளை இஸ்லாத்திற்கு வரவும் ஆசை. பாவங்களைச் செய்யாமல் இருக்கவும் முடியாது. என்ன வழி இருந்தாலும் ஏதாவது ஒரு பாவத்தை விட்டுவிடுகின்றேன். என்னை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்வீர்களா’ என்றால் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கையைய் நீட்டி அவனது கையைப் பற்றிப்பிடித்துக் கொண்டு நான் உன்னை

ஏற்றுக் கொள்கிறேன் என்ற உடனே அறபி கேட்டான் நான் என்ன பாவத்தை விடவேண்டும் என நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், பொய் சொல்லாதே.

ஒரு நான் தான் அவர் பொய் சொல்லாமல் இருந்து ஸஹாபாக்களுடன் பள்ளிவாசலுக்கு வந்தபோது, எல்லா ஸஹாபாக்களும் விடயத்தை விசாரித்த போது அவர் எழுந்து நின்று நடைபெற்ற உண்மையைச் சொல்ல வேண்டி வந்தது. அப்போது தான் அவர் உணர்ந்தார். நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் எவ்வளவு கண்ணியமாக தன்னை வென்றெடுத்துள்ளார் என. உடனே அறபி நாயகத்தின் காலிலே விழுந்து நான் எந்தப் பாவமும் செய்ய மாட்டேன் எனக்கூறி என்னை மன்னித்துவிடுங்கள் என்று மன்றாடிக் கேட்டார். இந்தச் சம்பவத்தை இங்கு ஏன் குறிப்பிடுகின்றேன் என்றால் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தலைவர் என்ற நிதியில் எமக்குப் பல பிரச்சினைகள் உள்ளன. இப்பிரச்சினைக்கு மத்தியில் ஒற்றுமை பற்றி நாம் பேசிக் கொண்டிருக்கின்றோம். முஸ்லிம் சமுதாயத்தின் ஒற்றுமை பற்றி நாம் பேசிக் கொண்டிருக்கின்றோம். அந்த ஒற்றுமை நிலைநாட்டப்பட வேண்டும். கருத்து வேறுபாடுகளுக்கு மத்தியில் நாம் ஒரு ஒற்றுமையைக் கொண்டு வர முடியும். சின்னச்சின்ன விடயங்களுக்காக உலமாக்கள் மோதிக் கொள்வதை தவிர்க்க வேண்டும். முஸ்லிம் சமூகம் ஒற்றுமைப்பட வேண்டும். ஒற்றுமை எனும் கமிற்றைப் பற்றிப்பிடிக்க வேண்டும். இதற்கு உலமாக்கள் ஒத்துழைப்பு வழங்க வேண்டும். உலமாக்கள் த.வாப் பணியை இலகுவாக எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். இன்று நாம் ஒதுக்கின்ற குர்ஆன் புத்தக வடிவிலே உண்டு. நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் அது அப்படி இருக்கவில்லை. ஹஸரத் உஸ்மான் (ரவி) அவர்களின் காலத்தில் தான் அது கோவை செய்யப்பட்டுள்ளதாக அறிய முடிகிறது. த.வாப் பணி அன்று எந்த விதமான புத்தகங்களும் இன்றி சமானின் ஒளியிலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டவையாகும். இன்று இலங்கையில் சமானை ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் மத்தியிலேயே த.வாப் பணி மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

முஸ்லிம் அல்லாதவர் மத்தியில் த.வா

முஸ்லிம் அல்லாதவர்களுக்கு மத்தியில் த.வாப் பணி எடுத்துச் சொல்லப் படவேண்டும். இதற்கமையவே நான் சந்திரிக்கா அஷ்ரப் ஒப்பந்தம் செய்த பின்பு சந்திரிக்கா அம்மையாரிடம் புனித குர்ஆன் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு ஒன்றை அன்பளிப்பு செய்தேன். அவர் கேட்டார் குர்ஆனை யார் எழுதியது என்று. அந்த அளவுக்குத் தான் மற்றை சமூகம் குர்ஆனைப் பற்றி விளங்கியுள்ளது. ஆகவே தான் குர்ஆனின் அர்த்தம் யதார்த்தம் என்பன ஏனைய சமூகங்களுக்கும் எத்திவைக்கப்பட வேண்டும். எமது கலாசாரத்தைப் பின்பற்ற அவற்றைக் கற்க எத்தனையோ பேர் இன்று ஆசைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவற்றை யாரிடம் எவ்வாறு கற்றுக் கொள்வது? தெரிந்து கொள்வது என்று தெரியாமல் திண்டாடுகிறார்கள். அவர்களை நாம் அடையாளம் காண வேண்டும். அவர்களுக்கு இஸ்லாத்தைப் பற்றி எத்தி வைக்க வேண்டும். ஆனால் முஸ்லிம் மக்களுக்கு மத்தியில் உலமாக்கள் கண்ணாடி போல் இருக்க வேண்டும். தானாகவே தன்னில் உள்ள குறையை சமூகம் சுட்டிக் காட்ட வேண்டும்.

இன்று முஸ்லிம் சமூகம் தேசிய நிதியில் எதிர் நோக்கும் பிரச்சினையின் போது உலமாக்கள் வாய் மூடிகளாக இருக்க முடியாது. சமூகத்திற்கு அவர்களது பங்களிப்பு மிகவும் அவசியம். அதை முன்னின்று செய்யக்கூடிய நிலைமை உருவாக்கப்பட வேண்டும். எவ்வாறான பிரச்சினையையும் நாம் அகிம்சை நிதியாகவே முதலில் அனுக வேண்டும். சகல இனத்தவர்களுடன் சமூகத்தவர்களுடனும் வாழக்கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறான நிலைமையை கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவரும் நோக்கிலே ஒப்பந்தங்கள் செய்யப்படுகின்றன. எமது கட்சியாலும் இதே நிலைமையை கருத்திற்கொண்டே சந்திரிக்கா அஷ்ரப் ஒப்பந்தம் எழுதப்பட்டுள்ளன. நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களே இவ்வாறான ஒப்பந்தங்களின் அவசியம் பற்றியும் தேவைகள் பற்றியும் முன்மாதிரியாகச் செயல் பட்டவர்கள். நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் மேற்கொண்ட போராட்டங்களின்

போதே ஹாதைபியா உடன் படிக்கை செய்யப்பட்டது. இவ்வொப்பந்தத்தை காரிக்கஞ்சன் நாயகமே முன்னின்று செய்தார்கள். இந்த நிலைமையை நாம் அவதானிக்க வேண்டும். இன்று பேச்சு வார்த்தை நடைபெறுகிறது. இதில் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தலைவர் என்ற ரீதியில் நான் எவ்வாறு செயல்பட வேண்டும்? நமது பங்களிப்பு எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்று நான் மட்டும் சிந்திக்க முடியாது. இதை உலமாக்கஞ்சும் அவதானிக்க வேண்டும். அதில் உள்ள குறைகளை அடையாளம் காண வேண்டும். அதே வேளை முஸ்லிம் சமூகத்தின் அபிலாசைகளை பூர்த்தி செய்யப்படுகிறதா என்பதை அவதானிக்க வேண்டும்.

மார்க்க அறிஞர்களும் பெரியார்களும் கல்வி மாண்களும் ஒன்று கூடியுள்ள இவ்விடத்திலே எனது சிந்தனையில் உதித்த சில கருத்துக்களை ஆலோசனைகளை உங்கள் மத்தியில் எடுத்துரைக்க கிடைத்ததையிட்டு மனம் மகிழ்ந்து விடை பெறுகிறேன்.

அல்லும் துவில்லாற்.

அட்டாளைச்சேனை கிழக்கிலங்கை அறுபுக் கல்லூரியின் 1994ம் ஆண்டு நடைபெற்ற பட்டமளிப்பு விழாவின் போது ஆற்றிய உரை.

சமூகங்களின் ஒற்றுமை மொழிகளின் சமத்துவத்தில்

இன்று என்னுடைய வாழ்விலே மறக்க முடியாத ஒரு தினம். ஏனென்றால் இந்த மேடை என்னுடைய வாழ்க்கையுடன் மிகவும் பிரிக்க முடியாத ஒன்றாகும்.

இற்றைக்கு ஏற்றதாழ 38 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நான் நினைக்கின்றேன் இதே மேடையில் நான் என்னுடைய கன்னிப் பேச்சை நிகழ்த்திய மேடையிலே 38 ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு நான் வேறு ஒரு நிலையிலே வந்து நிற்பதுவும் என்னைக் காண்பதில் நீங்கள் சந்தோசம் அடைவதினையும் அறிந்த போது என்னுடைய சந்தோசத்தை எல்லாம் ஒன்று திரட்டினால் அவை எல்லாவற்றையும் மீறுகின்ற அளவு கூடிய சந்தோசத்துடன் இந்த மேடையிலே நின்று கொண்டிருக்கின்றேன்.

இந்த மேடை மட்டுமல்ல இந்த மேடையை கட்டிய நாட்களும் எனது ஞாபகத்திற்கு வருகின்றது. அல்-ஹாஜ் ஆ.ம.ஷரீபுத்தீன் அவர்கள் இருக்கின்ற காலத்தில் தான் இந்தப் பாடசாலையின் வரலாற்றில் சில புதிய மாற்றங்களும் செய்யப்பட்டன. அப்போது இங்கே ஒரு மண்டபம் பார்வையாளர்களுக்காகவோ அல்லது மாணவர்களுடைய நிகழ்ச்சிகளை நடாத்துவதற்காகவோ இருக்கவில்லை. இன்றைய காலகட்டத்தில் பாடசாலைகளில் மண்டபங்களை நாங்கள் காண்கிறோம். அன்றைய நாட்களில் அப்படி இருக்கவில்லை. ஒவ்வொரு புதன் கிழமையும் என்று நான் நினைக்கின்றேன். மாணவமன்ற நிகழ்ச்சிகள் இங்கே நடைபெறும். நாங்கள் மேசைகளைப் போட்டு மேசைகளை மேடைகளாக்கித்தான் பேசுவோம். அந்த மேடையில் ஏனைய நிகழ்ச்சிகளும் தயாரிக்கப்பட்டு மாணவர்கள் நடாத்துவார்கள். அன்று இது ஒரு ஆண் பாடசாலையாக மாத்திரம் இருந்தது. மாணவர்கள் பயிற்றுவிக்கப்பட்டார்கள். இன்று இந்தப் பாடசாலையைச் சேர்ந்த மாணவ மணிகளின் நிகழ்ச்சிகளைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்த

போது எதிர்காலத்தைப் பற்றிய நம்பிக்கை இன்னும் சூடுதலாக என்னுடைய உள்ளத்திலே செயற்படுகின்றது. எனென்றால் இங்கே மேடையேற்றப்பட்ட பல நிகழ்ச்சிகளை விடவும் அந்த நிகழ்ச்சிகளிலே கலந்து கொண்ட மாணவர்களுடைய தன்னம்பிக்கையை என்னால் அவதாணிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. தேசிய மட்டத்திலே யாருக்கும் இரண்டாம் தரத்திலே நாங்கள் இல்லை என்ற அடிப்படையில் அந்த அளவிற்கு உயர்ந்த தரத்திலே இங்கே மாணவ மாணவிகளை நாங்கள் வளர்க்கக் கூடிய ஒரு பாசறையாக இந்தப் பாடசாலையை நான் காண்கின்றேன். நான் இந்தப் பாடசாலையிலே ஒரு சிறுவனாகப் படித்துக் கொண்டிருந்த போது இந்தப் பாடசாலையில் ஒரு மேடையில்லாத ஒரு கொட்டில்தானிருந்தது. சீபுதீன் ஆசிரியர் அவர்கள் இங்கே இந்த மேடையை கட்டவேண்டுமென்ற யோசனையைக் கொண்டு வந்து இந்த மேடையை 40 ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு எவ்வளவோ பேர் திரளாக இருந்து 3 கோணங்களில் இருந்தும் பார்க்கக்கூடிய ஒரு நல்ல கூடமாக ஆக்கிய நினைவுகள் எனக்கு வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்த மேடையைக் கட்டுவதற்காக மன்னை அள்ளிக்கொண்டு வந்து குவித்த மாணவர்களில் நானும் ஒருவன் என்ற நினைவு வருகின்ற போது நான் பெருமைப்படுகின்றேன். நான் பூரிப்படைகின்றேன். அதுமட்டுமல்ல இந்தப் பாடசாலையின் பழைய நினைவுகள் என்னை முன்னெடுத்துக் கொண்டு சென்று கொண்டிருக்கின்றன. நாங்கள் படித்துக்கொண்டிருந்த போது எனக்குப் பின்னாலே இருக்கின்ற கட்டிடங்கள் அன்று இருக்கவில்லை. அதற்குப் பதிலாக ஒரு பெரிய நிழல் வாகை மரம் இருந்தது எனக்கு ஞாபகத்திற்கு வருகின்றது. அந்த நிழல் வாகை மரத்தின் கீழ்தான் அதிகமான பாடங்களை ஆசிரியர்கள் எங்களுக்குச் சொல்லித் தந்தார்கள். அந்த நிழல் வாகை மரத்தின் கீழ் கல்விக்கு அப்பால் நாங்கள் எத்தனையோ விசயங்களைக் கற்றிருக்கின்றோம். நான் அண்மையிலே கடந்த 2 வாரங்களுக்கு முன்பு ஜெனிவாவுக்கு போயிருந்தேன். அகில உலக வெகுஜன முஸ்லிம் தலைமைத்துவத்தின் ஒரு கூட்டத்திற்காகப் போய் வந்து கொண்டிருந்த போது விமானத்திலே ஒரு பத்திரிகையை படிக்கக் கூடிய வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அந்தப் பத்திரிகையிலே நான்

வாசித்த 2 வரிகளை மாத்திரம் உங்களுக்குச் சொல்லிக் காட்டலாம் என்று நினைக்கின்றேன்.

கல்வியின் மூலம் ஆளுமை விருத்தி

உலகப் புகழ்பெற்ற சிந்தனையாளர்களில் ஒருவரும் பேச்சாளர்களில் ஒருவருமான “மார்க்கட்வெய்ன்” சொல்லியிருக்கின்றார். என்னுடைய கல்வியோடு குறுக்கிடுவதற்கு நான் என்னுடைய பாடசாலையை ஒரு போதும் அனுமதிக்கவில்லை என்று. எங்களுக்கு மத்தியில் பொதுவான ஒரு அபிப்பிராயம் இருக்கின்றது. பாடசாலையில் தான் கல்வியைக் கற்கின்றோம் என்ற ஒரு அபிப்பிராயம் இருக்கின்றது. ஆனால் “மார்க்ட்வெய்ன்” சொல்லுகின்றார் என்னுடைய பாடசாலை குறுக்கிடுவதற்கு நான் ஒரு போதும் அனுமதிக்கவில்லை என்று சொல்லுகின்றார். இதில் சிந்திக்கக் கூடியவர்களுக்கு நிறைய விசயங்கள் இருக்கின்றன என்று நினைக்கின்றேன். கல்வி என்பது பாடசாலையிலே போதிக்கப்படுகின்ற பாடங்களும் அந்தப் பாடங்களோடு சம்பந்தப்பட்ட தரவுகளும் தகவல்களும் மாத்திரம் அல்ல, வாழ்க்கையிலே வாழ்வதற்கு வாழ்க்கை என்ற அந்தப் பாடசாலைக்குள் அல்லது வாழ்க்கை என்ற பஸ்கலைக்கழகத்திற்குள் நாங்கள் போய் நடந்து சென்று அங்கே பஸ்தரப்பட்ட மக்களுடன் உறவு கொண்டாடுவதற்கு உரிய ஆளுமையை ஒவ்வொரு பாடசாலையும் ஏற்படுத்த வேண்டும். ஒவ்வொரு பாடசாலையும் அத்தகைய ஆளுமையுள்ள சிறார்களை உருவாக்க வேண்டும். இதைத் தான் அவர் இங்கு குறிப்பிட்டார். இன்றுள்ள பாடசாலைகளை நாம் எடுத்துப் பார்த்தால் இங்கு படித்துக்கொண்டிருக்கின்ற மாணவர்களுக்கு மத்தியிலே அல்லது பஸ்லாமிரக்கணக்கான மாணவ மாணவிகள் செறிந்திருக்கின்ற ஒரு கூட்டத்திலே டாக்டர்களாக வருவதற்கு விரும்புகின்ற மாணவர்கள் கைகளை உயர்த்துங்கள் என்று கேட்டால் நான் நினைக்கின்றேன் 100க்கு 95 வீதமான பின்னைகள் டாக்டர்களாக வரவேண்டும் என்று கைகளை உயர்த்துவார்கள். அல்லது இஞ்சினியர்களாக வரவேண்டும் என்று கைகளை உயர்த்துவார்கள். அதே போன்று தான் பெற்றோர்களும் கூட தன்னுடைய பின்னை ஒரு சட்டத்தரணியாக வரவேண்டும்

அல்லது தன்னுடைய பிள்ளை ஒரு இஞ்சினியராக வரவேண்டும் என்றே தான் விரும்புவது இயல்பாகும்.

ஒரு பிள்ளை ஒரு சட்டத்தரணியாக வரவேண்டும் அல்லது ஒரு பிள்ளை ஒரு கணக்காளராக வரவேண்டும் என்று விரும்புவது இரண்டாவது சுற்றிலே தான். முதலாவது சுற்றிலே அந்தக் கேள்வியைக் கேட்டால் எனது மகன் ஒரு டாக்டராக வரவேண்டும் அல்லது எனது மகன் ஒரு இஞ்சினியராக வரவேண்டும் என்று தான் விரும்புவோம். அதில் தவறில்லை. ஆனால் யதார்த்தத்தை நாங்கள் பார்க்க வேண்டும். யதார்த்த ரீதியாக எவ்வளவு தான் கெட்டித்தனமாக நாங்கள் படித்தாலும் 100க்கு 2%மான பிள்ளைகள் தான் மருத்துவக் கல்லூரிக்கும் போகக்கூடிய சூழ்நிலைகள் இருக்கின்றன. இலங்கைக்கல்வி முன்னேற்றத்தின் புள்ளி விபரங்களைப் படித்துப் பார்த்தால் எவ்வளவு தான் நாங்கள் தலைக்கூடாக நின்றாலும் எல்லோரும் பல்கலைக்கழகத்திற்குப் போக முடியாது. எனவே பல்கலைக்கழகத்திற்கும் போய் விட்டு வந்தும் இன்று தொழிலில்லாமல் எத் தனையோ நூற்றுக் கணக்கான பட்டதாரிகள் நின்று கொண்டிருப்பதை நாங்கள் பார்க்கின்றோம். இந்தச் சூழ்நிலைகளை இந்த மேடையிலே சிந்திப்பது பொருத்தமாக இருக்கும் என நான் நினைக்கின்றேன். இன்று இந்த நாடு மிகவும் சோதனையான காலகட்டத்திற் கூடாக சென்று கொண்டிருக்கின்றது. வடக்கு கிழக்கிலே ஒரு யுத்தம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த யுத்தம் இந்த நாட்டின் பொருளாதாரத்தை மிகவும் மோசமாகப் பாதித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. இங்கு வியாபார சகோதரர்கள் நிறையப் பேர் இருக்கின்றார்கள் அவர்களுக்குத் தெரியும் எவ்வளவு தூரம் இன்று பொருளாதாரம் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது? எவ்வளவு தூரம் வங்கிகளிலே இன்று நடவடிக்கைகள் குறைந்திருக்கின்றன என்று தெரியும். இந்தக் காரணங்களினால் அரசாங்கம் எவ்வளவு தான் புதிய ஆயிரக்கணக்கான தொழில், வாய்ப்புக்களைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நினைத்த போதிலும் புதிதாக தொழில்களைக் கொடுக்க முடியாவிட்டாலும் இருக்கின்ற தொழில்களைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள

முடியாத நிலையிலே அரசு, இந்த நாடு ஒரு பொருளாதார சிக்கவினாடாகச் சென்று கொண்டிருக்கின்றதை நாங்கள் மறந்து விடக்கூடாது.

தொழில் வாய்ப்பு

இன்று பல்லாயிரக்கணக்கானோர் தனியார் துறைகளில் இருந்த பல்லாயிரம் தொழில்களை இழந்திருக்கிறார்கள். இதை நான் ஏன் சொல்லுகின்றேன் என்றால் தொழில் இல்லாத பிரச்சினை மிகவும் முக்கியமான ஒரு பிரச்சினையாக மாறியுள்ளது. தொழிலில்லாத கிழு வரிசையின் நீளம் கூடிக்கொண்டு போகின்றது. அவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய உரிய பொருத்தமான தொழில்கள் இங்கு இல்லை. அதேவேளை எத்தனையோ தொழில்கள் பொருத்தமான ஆட்கள் இல்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கின்றது. இதைத்தான் நான் சொல்லி வருகின்றேன். 2 விதமான கிழு வரிசைகள் இருக்கின்றன.

ஒரு கிழு வரிசையில் பட்டாரிகள் பல்கலைக்கழகச் சான்றிதழ்களோடு தொழிலில்லை தொழிலில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு நிற்கும் ஒரு கிழு வரிசை நின்று கொண்டிருக்கின்றது. அவர்களைக் கேட்பதற்கும் பார்ப்பதற்கும் யாரும் இல்லை. இன்னும் ஒரு புறத்திலே பல்லாயிரக்கணக்கான ரூபாய்களை மாதாந்தம் வருமதியாகக் கொடுக்கக் கூடிய தொழில்கள் நீளமான வரிசையிலே இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அந்தக் கதிரைகளிலே போய் இருப்பதற்குத் தகுதியானவர்கள் எங்களுக்கு மத்தியிலே இல்லை. எங்களுடைய கல்வி அமைப்பு இன்று எதைச் செய்து கொண்டிருக்கிறது என்றால் இங்கு சகோதரர் கல்வி அதிகாரி இஸ்ஸதீன் அவர்கள், மருதூர் மஜீத் அவர்கள் எல்லோரும் இருக்கிறார்கள். எங்களுடைய கவிச்சடர் அன்பு மொகிளீன் காக்கா சலாம் போன்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆசிரியர்கள் இருக்கின்றீர்கள். சிந்திக்க வேண்டும், மிகவும் கூர்மையாக நாங்கள் சிந்திக்க வேண்டும். எங்களுடைய கல்வி அமைப்பு தென்கிழக்கு பல்கலைக்கழகம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது சாதனைதான். ஆனால் தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தினால் அங்கு போய்ப் படித்துவருகின்ற அந்த

மாணவர்களும் தொழிலாளர்களுடைய அந்த வரிசையிலே தான் நிற்கப்போகிறார்கள் என்பதை நாங்கள் மறந்து விடக் கூடாது. இன்று கஷ்டப்பட்டு இடம்பெய்ந்து இருக்கின்ற மாணவர்களுக்கு தற்காலிக நிவாரணமாகத் தான் தென் கி முக்குப் பல்கலைக்கழகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு காலம் வரவேண்டும் இந்தத் தென் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் அதிலிருந்து உருவாக்கப்போகின்ற அந்தப் பட்டதாரிகளை அவர்களை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு வேலைகள் காத்திருக்கக் கூடிய சூழ்நிலை வரக்கூடிய அளவிற்கு அந்தே தென் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் கொடுத்திருக்கின்ற கொடுக்க வேண்டிய அந்தக் கல்வி அமைப்பு மாற்றப்பட வேண்டும். இது முக்கியமாகும். தென் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் சம்பந்தமாக இங்கு ஒரு சகோதரர் சொன்னார். கொழும்பிலே வந்து 2 வருடங்கள் என்னைச் சந்திப்பதற்காகக் காத்திருந்தும் சந்திக்க முடியவில்லை. காரணம் நான் என்னுடைய சொந்த வேலைகளில் இல்லை. எனக்கென்று சொந்த வேலைகள் எதுவும் இல்லை. ஆனால் என்னுடைய நேரத்தில் பிரதானமான ஏறத்தாழ 50% மான நேரம் தென் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் கட்டிடங்களைக் கட்டுவதைப் பற்றிச் சிந்திப்பதில் செல்லவில்லை. தென் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து இன்னும் 10 ஆண்டுகள் அல்லது 15 ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு வெளியேற இருக்கின்ற அந்தப் பட்டதாரிகள் அவர்களுக்கான தொழில்கள் காத்திருக்கக் கூடிய சூழ்நிலை வரக்கூடிய அளவுக்கு அந்தப் பல்கலைக்கழகத்தின் தன்மை மாற்றப்பட வேண்டும் அதை எவ்வாறு செய்யலாம் என்பதைப் பற்றி நாங்கள் சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கின்றோம். ருகுனுவிலே ஒரு பல்கலைக்கழகம், பேராதனையில் ஒரு பல்கலைக்கழகம், கொழும்பிலே பல்கலைக்கழகம், களனியில் ஒரு பல்கலைக்கழகம் அது மாதிரியான ஒரு பல்கலைக்கழகம் தென் கிழக்கிலே வேண்டுமென்றால் அந்தப் பல்கலைக்கழகம் எங்களுடைய சிருஷ்டிகளை உருவாகப்போகின்றவர்களை இந்த நாடு தொழில் வழங்க காத்திருக்க வேண்டும். அந்த சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தக்கூடிய ஒரு கணவுடன் அந்தக் கனவை இன்னும் ஆழமாகவும் இன்னும் அகலமாகவும் பார்ப்பதில் என்னுடைய நேரத்தின பெரும்பகுதி செலவாகிக் கொண்டிருக்கின்றது.

பலருக்கு மத்தியில் வாழ்வது எப்படி என்பதைப் பயிற்றுவிக்கும் இடமே பல்கலைக்கழகம்

அன்புள்ள சோதர சோதரிகளே, இன்று பல்கலைக்கழகங்களுக்குப் போய்ப்பாருங்கள். பல்கலைக்கழகத்திலே முஸ்லிம் மாணவர்களை நீங்கள் இலகுவாக அடையாளம் காணலாம். அழகாக உடுத்து அவர்கள் இருப்பார்கள். பல்கலைக்கழகத்திற்குப் போனால் ஒரு 10 முஸ்லிம் மாணவிகள் ஒரு பக்கத்தில் இருப்பார்கள். அந்த முஸ்லிம் மாணவிகளுக்கும் அந்தப் பல்கலைக்கழகத்திலே இருக்கின்ற தமிழ் மாணவர்களுக்கும், சிங்கள மாணவர்களுக்கும் இடையிலே எந்தவிதமான தொடர்பும் இல்லை. ஒரு காலம் இருந்தது மட்டக்களப்பில் இருந்தும் சம்மாந்துறையில் இருந்தும் மல்வாணையில் இருந்தும் கண்டியில் இருந்தும் போன பக்தர்கள் கூடிய ஒரு மரத்தின் கீழ் இருந்த ஒரு காலம் இருந்தது. இன்று அம்பாறை மாவட்டம் மட்டக்களப்பு மாவட்டம் போன்ற பிரதேசங்களிலும் அதிகமான மாணவ மாணவிகள் போகின்ற காரணத்தினால் பல்கலைக்கழகத்திற்குள் போன பின் பும் பல்கலைக்கழக வளாகத்திற்குள்ளும் கல்முனைக்குடி மாணவர்கள் மாத்திரம் ஒரு சூட்டமாக ஒரு பக்கத்தில் இருப்பார்கள், சாய்ந்தமருது மாணவர்கள் மாத்திரம் ஒரு சூட்டமாக இருப்பார்கள், அல்லது அம்பாறை மாணவர்கள் மாணவிகள் மாத்திரம் ஒரு சூட்டமாக இருப்பார்கள். நான் கேட்பதெல்லாம் சோதரிகளே, இதற்குப் பெயர் பல்கலைக்கழகப் படிப்பா என்று கேட்கின்றேன். இதற்காக நாங்கள் பல்கலைக்கழகம் செல்ல வேண்டுமா? அங்கே போய் அங்கே பல்கலைக்கழகத்திற்குள்ளே நாங்கள் போய் விரிவுரை நடக்கின்ற மன்றபத்திற்குள்ளே போனால் விரிவுரையாளர் வந்து எதையோ வாசிப்பார். நாங்கள் நோட்டை எடுத்துக்கொண்டு அந்த நோட்டை வாசித்து விட்டு பரிசீலனையிலே பாஸ் பண்ணுவது என்றால் திறந்த பல்கலைக்கழகம் இருக்கின்றது. திறந்த பல்கலைக்கழகத்தில் எல்லோரும் பட்டதாரிகளாக மாற முடியும். ஒரு உள்வாரியான பல்கலைக்கழகப் படிப்பு அவசியமானது, ஒரு உள்வாரி பல்கலைக்கழகம் என்பது அங்கே படிக்கின்ற வகுப்பறையிலே

விரிவரையாளர் சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்ற அவர்கள் குறிப்புத் தருகின்ற உச்சித்துக்கொண்டிருக்கின்ற சொற்கள் அல்ல. பல்கலைக்கழகம் என்பது பலருக்கு மத்தியில் வாழப்பழகுகின்ற ஒரு கலையாகும். பிறரை பிற சமூகங்களை பிற பிரதேசங்களை நாங்கள் ஜீரணித்து அவர்களோடு கலந்து கொள்ளுகின்ற ஒரு தன்மையாகும். இன்று நீங்கள் பாருங்கள் பல இடத்திலிருந்து ஆறுகள் ஊடறுத்து வருகின்றன. இந்த ஆறுகளைல்லாம் எங்காவது ஒரு இடத்தில் சங்கமித்தாக வேண்டும். சங்கமிக்கின்ற போது அம்பாறை மாவட்டத்தில் பட்டிப்பளை ஆறு இருக்கின்றது. அவ்வாறு நிறைய ஆறுகள் இருக்கின்றன. இந்த ஆறுகள் எல்லாம் தனித்தனியாக ஓடிக்கொண்டிருக்க முடியாது. எங்காவது ஒரு இடத்திலே சந்திக்க வேண்டும் சந்தித்துதான் பின்பு மகாவலி கங்கையில் கலக்கிறது. மரதன் ஓட்டம் ஓடுகின்றது போல் ஒரு கோட்டுக்குள்ளே விளையாட்டுப்போட்டியிலே விளையாடுகின்றதைப் போன்று நீர் ஒரு போதும் ஓடுவதில்லை. ஆறும் கடலும் கலந்த பின்பு ஆற்று நீருக்கும், கடல் நீருக்கும் வித்தியாசம் இல்லை. கடலுக்குள் போய் விழுகின்ற வரைக்கும் தான் அதற்குப் பெயர் ஆற்று நீர், ஆற்று நீர் கலக்காத வரைக்கும் அதற்குப் பெயர் கடல் நீர். ஆற்று நீரும், கடல் நீரும் கலந்த பின்பு அதற்குப் பெயர் கடல். பல்கலைக்கழகம் அவ்வாறான ஒரு சமூகத்தை ஏற்படுத்துவதற்கான சூழல்களைச் செய்ய வேண்டும். இதை நான் ஏன், நான் படித்த என்னை ஆக்கம் செய்த ஒரு பாடசாலையின் மேடையிலே பேசிக்கொண்டிருக்கின்றேன் என்றால் விசேஷமாகக் கல்விக்குப் பொறுப்பான அதிகாரிகள் இருக்கின்ற மேடையிலே பேசிக்கொண்டிருக்கின்றேன் என்றால் எதிர்காலத்தில் தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு அதற்குரிய மாணவ மாணவிகள் இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் இருந்து வரவேண்டும் முஸ்களுக்கு மட்டுமல்ல தமிழர்கள் வரவேண்டும், சிங்களவர்கள் வரவேண்டும். தமிழர்கள் தமிழ் மொழியிலும், சிங்களவர்கள் வந்து சிங்கள மொழி மூலமும் படிப்பதென்றால் அவர்கள் இங்கு வரவேண்டிய அவசியம் இல்லை.

சமூகங்களின் ஒற்றுமைக்கு ஆங்கிலம் மொழியின் அவசியம்

இன்று இந்த சமூகங்கள் எல்லாம் ஒன்றிணைய வேண்டிய அவசியமான ஒரு கால கட்டத்திலே நாங்கள் இருக்கின்றோம். ஒரு பக்கத்திலே தெரிவுக்கும் இருக்கின்றது. ஐனாதிபதி சந்திரிக்கா பண்டாரநாயக்கு மாரதுங்க அவர்கள் முயற்சி செய்கிறார்கள். என்னுடைய நன்பர் ஜீ.எல்.பிள் அவர்கள் முயன்று கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்த யோசனைகளால் மாத்திரம் நாட்டிலே தேசிய ஒற்றுமை ஏற்பட முடியாது. தேசிய ஒற்றுமை ஏற்பட வேண்டுமென்றால் ஒரு சமூகம் ஒரு சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர் இன்னுமொரு சமூகத்தைச் சேர்ந்தவருடன் இணைந்து போகக் கூடிய ஒரு தன்மை ஏற்பட வேண்டும். அந்தத் தன்மை இன்றைய இலங்கையின் சமூகங்களிடையே இருக்கின்றதா என்பதை தயவு செய்து சிந்தித்துப் பாருங்கள். இங்கு தமிழ் மொழியிலே எவ்வளவு அழகாக ஒரு மாணவர் உரையாடல் ஒன்றைச் செய்தார். அறிவிப்பாளர் சொன்னார் வசனம் எல்லாம் அவருடைய சொந்த விஷயங்கள் என்று. எவ்வளவு கற்பனைவளம் அந்த மாணவனுக்கு இருக்க வேண்டும் என்று நான் சிந்தித்துப் பார்க்கின்றேன். ஆனால் பெரியவர்கள் படித்துப் பட்டம் வாங்கியவர்கள் தாங்கள் கண்டிக்கு அப்பால் போனால் கண்டியில் இறங்கினால் எங்களுக்குப் பேச முடியாது. ஆங்கிலத்திலும் பேச முடியாது, சிங்களத்திலும் பேச முடியாது. இது எங்களுடைய பிரச்சினை மட்டுமல்ல. கண்டியில் இருந்து அல்லது பொலன்னுறையையில் இருந்து வருகின்றவர்கள் அவர்களுக்குத் தமிழிலும் பேச முடியாது. ஆங்கிலத்திலும் பேச முடியாது. ஆகவே இந்த நாட்டிலே வாழுகின்ற 3 சமூகங்களும் மூன்று திக்குகளிலே சென்று கொண்டிருக்கின்ற போது இந்த நாட்டின் தேசிய ஒற்றுமை ஏற்படுவது எவ்வாறு என்ற கேள்வி இருக்கின்றது. ஆகவே இந்தத் தேசிய ஒற்றுமையை ஏற்படுத்தக் கூடிய அளவு தூர நோக்குடன் கல்வி முறை மாற்றப்பட வேண்டும். ஆகவே தான் தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தைப் பொறுத்த வரை இன்னும் 5,6 ஆண்டுகளுக்கிடையில் தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் இருக்கின்ற சகல பாடப்போதனைகளும் ஆங்கிலம். எச்.எம்.அஷ்ரப்

மொழி மூலம் இருக்க வேண்டும் என்ற முடிவுக்கு நாங்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றோம். ஆங்கில மொழி மூலம் இருந்தால் மாத்திரம் தான் அந்த வகுப்பறைக்குள் சிங்கள மாணவர்கள் வருவார்கள், தமிழ் மாணவாகள் வருவார்கள். ஆங்கில மொழியில் இருந்தால் மாத்திரம் தான் விரிவுரையாளர்கள் சொல்லிக்கொடுக்கின்ற புத்தகங்கள் நூலகத்தில் இருக்கின்றன. எல்லாம் ஆங்கில மொழியில் தான் இருக்கின்றன. அந்தப் புத்தகங்களை நூல்களை நாங்கள் படிக்கக்கூடிய ஒரு வசதி ஏற்படும். ஆகவே இந்தப் பிரதேசங்களில் குறிப்பாக அம்பாறை மாவட்டத்திலிருந்து வெளியேறப் போகின்ற அந்த மாணவர்கள் மாணவிகளுக்கு ஆங்கிலத்தை சரியான முறையிலே கற்றுக்கொடுக்க வேண்டிய ஒரு பெரிய பொறுப்பு எங்களுக்கு இருக்கிறது.

அண்மையில் நாங்கள் திரு பேர்னாட் சொல்லா அவர்களைக் கொண்டு வந்து சில தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களை ஆரம்பித்திருக்கின்றோம். அது மாத்திரம் போதாது ஆங்கிலத்திலே விஶேஷ, தேர்ச்சியுள்ள ஆசிரியர்களை நாங்கள் உருவாக்க வேண்டும். பட்டதாரிகளை உருவாக்க வேண்டும். தமிழிலே உள்ள கவிதைகளை மாத்திரம் பேசிக்கொண்டிருக்காமல் நாங்கள், பாரதியார் கூடச்சொன்னார் வெறுமனே தமிழ் மொழியில் நாங்கள் செய்து வேலையில்லை. பிற மொழியில் சரித்திரங்கள் தமிழ் மொழியிற் பெயர்தல் வேண்டும் என்று பாரதியாரின் அடி எனக்கு ஞாபகம் வருகின்றது. பிறமொழிகளைப் படிக்கக் கூடிய அளவுக்கு எங்களுடைய மாணவர்களை நாங்கள் வளர்த்தெடுக்கக் கேண்டிய ஒரு கால கட்டத்திலே இருக்கின்றோம். இவைகளை நான் ஏன் சிந்திக்கின்றேன் என்றால் நான் இன்னும் என்னுடைய பேச்சின் ஆரம்பத்திலே இருக்கின்றேன் நான் பணி செய்த பாடசாலை 46 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு என்று நினைக்கின்றேன். மன்னிக்கவும் 36 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்தப் பாடசாலை தேசிய ஒற்றுமையின் ஒரு களமாக இருந்தத்தை நான் நினைத்துப் பார்க்கின்றேன். இந்தப் பாடசாலையின் தமிழ் மொழி பயிற்றுவிக்கப்பட்டது. இந்தப் பாடசாலையில் ஆங்கிலம் பயிற்றுவிக்கப்பட்டது. இந்தப் பாடசாலையில் சிங்களம்

படிப்பிக்கப்பட்டது. இந்தப் பாடசாலையிலே அறபு மொழி படிப்பிக்கப்பட்டது. இதைத்தான் சொல்ல வருகிறேன். கழுதை தேய்த்து கட்டெறும் பான கதை தான் இந்த முஸ்லி ம் களின் கல்விக்கேற்பட்டிருக்கின்றது. இந்த நாட்டிற்கு ஏற்பட்டிருக்கின்றது. 36 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நாங்கள் படித்தபோது அறபு மொழியை முத்து மெளலவி அவர்கள் எங்களுக்குப் படிப்பித்துத் தந்தது எனக்கு இன்றும் ஞாபகம் இருக்கின்றது. வெத்திலை போட்டுக்கொண்டு வருவார். இந்த ஐன்னல்கள் எல்லாம் அப்போது இல்லை. “மாஹாதா ஹாதா கிதாபுன்” என்று அவர் படிப்பிக்கின்ற போது வெத்திலை வாயிலெல்லாம் நிரம்பிவந்து அவர் காறித் துப்புவது எனக்கு இன்று ஞாபகத்திற்கு வருகின்றது. அன்று 2ஆம் வகுப்பு இருந்த அறைதான் இந்த அறை. 2ஆம் வகுப்பு இந்த இடத்திலே தான் இருந்தது. இனைய தமிழ் மாஸ்டர் இந்த இடத்திலே தான் இருப்பார். நிரந்தரமாக இருந்து கொண்டு இருப்பார்.

லத்தீப் மாஸ்டர் அவர்களை எனக்கு ஞாபகத்திற்கு வருகின்றது. அழகான சித்திரங்களை வெறும் நிறச்சோக்குகளினால் கரும்பலகையிலே அவர் கீறுவது உங்களுக்கு ஞாபகம் இருக்குமென்று நான் நினைக்கின்றேன். இவற்றையெல்லாம் நினைத்துப்பார்க்கின்ற போது 40 ஆண்டுகளுக்கு பின்பு அல்லது 36 ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு எவ்வளவு தூரம் முன்னேறியிருக்க வேண்டிய ஒரு கல்வியமைப்பு, 4 மொழிகள் போதிக்கப்பட்ட ஒரு பாடசாலையில் இன்று எத்தனை மொழிகள் போதிக்கப்படுகின்றன என்ற கேள்வி எழுகின்றது. வீரக்குட்டி மாஸ்டர் படிப்பித்தார், குணபால மாத்தயா அவர்கள் படிப்பித்தார். எல்லா சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் இங்கு வந்தார்கள்.

பொலன்னறுவையில் இருந்து வந்து படிப்பித்தார்கள். சிங்களம் படிப்பிக்கப்பட்டது, ஆங்கிலம் படிப்பிக்கப்பட்டது. இன்று அந்த சூழ்நிலைகள் மாறிவிட்டது. ஒரு அரசியல் வாதி என்கின்ற முறையில் எனக்குத் தெரியும் மன்னிக்க வேண்டும் ஆசிரியர்கள் யாரையும் குறை சொல்வதற்காக நான் சொல்லவில்லை. கல்முனைக்குடி 1ஆம் குறிச்சியைச்சேர்ந்த ஆசிரியர், அல்- அஸ்லூர் பாடசாலையிலே

படிப்பிக்கச்சொன்னால் அதற்கு அவர் ஆயத்தமில்லை. வீட்டிற்குப் பக்கத்தில் தான் அவருக்கு இடம்வேண்டும் ஏதோ கண்டம். இந்த நிலையிலா எங்களுடைய நிலைகள் இருக்கின்றன? எனக்கு ஞாபகம் இருக்கின்றது ஆதம்பாவா மாஸ்டர் அவர்கள் கல்முனைக்குடி பள்ளிவாசலில் முன்னை நாள் டிரஸ்டி அவர்கள், அவர் அந்தக் காலத்தில் ககறுட்டகஸ்திகெலியவிற்கு போய்ப்படிப்பித்தார்கள். எங்களுடைய பிரதேசத்து ஆசிரியர்கள் பல மைல் தூரம் போய் அன்பு முகைதீன் காக்கா அவர்கள் நான் நினைக்கின்றேன் குருணாகலை மாவட்டத்தில் கல்குமுவ கிராமத்திலே அவர் படிப்பித்திருக்கிறார். இன்று அந்த சூழ்நிலைகள் மாறி தேசியம், சர்வதேசியம் எல்லாம் மறந்து ஆகக் குறைந்தது கல்முனைக்குடி என்பதாவது இல்லை. கல்முனைக்குடியின் அந்த நான்கு எல்லைகளையும் எடுத்தால் 4 எல்லைகளுக்குள்ளும் ஒரு பொதுவான சிந்தனை ஒன்றிருக்கின்றதா என்றால் இல்லை. எனவே இந்த சமூகம் குறுகிக் கொண்டு போவதை நாங்கள் பார்க்கின்றோம்.

அரசியல் மேடைகளிலே நாங்கள் எவ்வளவு தான் பேசிய போதிலும் கூட அதற்கான அந்த சூழ்நிலை இன்று ஏற்படாமல் இருக்கின்றது. இதற்கு நாங்கள் பாடசாலைகளைக் குறை கூற முடியாது. சுவீத்திட்டங்களில் 1956 ஆம் ஆண்டு தனிச்சிங்கள் மொழித்திட்டம், தனிச்சிங்களம் மாத்திரம் கல்வித்திட்டமாக வந்ததன் பின்பு ஏற்பட்டது தான் இது. அது ஒரு சாதாரண பாடசாலையாக இருந்திருந்த போதும் சர்புதீன் ஆசிரியர் அவர்கள் எஸ்.எஸ். வகுப்பை இங்கு கொண்டு இந்த மேடையிலே தான் வைக்கப்பட்டது. அதிலே நான் நினைக்கின்றேன் 7 மாணவர்கள் இருந்தார்கள். அதிலே ஒரு மாணவர் இந்த சபையிலே இருக்கின்றார். எங்களுடைய ஹைகேசன் மாஸ்டர் அவர்கள் அந்த 7 பேரில் அவரும் ஒருவர் என்று நான் நினைக்கின்றேன். என்னுடைய அமைச்சிலே இப்போது பணியாற்றுகின்ற ஏம்.எச்.எம்.சமது அவர்கள் சாய்ந்தமருதைச் சேர்ந்தவர். நிந்தவூரைச் சேர்ந்த மீராலெப்பை ஆசிரியர் அவர்கள், காலங்கள் குழல்கள் மாறியிருக்கின்றன. அந்தக் காலகட்டத்திலே ஒரு சாஹிராக் கல்லூரி

இருக்கவில்லை. அந்தக் காலகட்டத்திலே பல்கலைக்கழகத்திற்கு செல்லக்கூடிய மாணவர்கள் எங்கள் மத்தியில் இருக்கவில்லை. நான் என்னுடைய பேச்சிலே சில சிந்தனை முத்துக்களை மாத்திரம் உங்களுக்கு மத்தியில் விடைக்கலாம் என்று நினைகின்றேன்.

தனியாள் ஆய்வு

அன்புள்ள சகோதர சகோதரிகளே, இங்கு எனக்கு முன்பு பேசிய சகோதரர்கள் எங்களைப் பற்றிப் பேசியவர்கள் என்னைப் பற்றி என்னவோ எல்லாம் சொன்னார்கள் மிகவும் நன்றி. அவற்றிற்கு நான் பாத்திரமானவனா? என்ற கேள்வியை எழுப்பிப் பார்க்கின்றேன். இங்கு வந்த போது அதிபர் அவர்களிடம் கேட்டேன் 36, 40 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்தப் பாடசாலையில் படித்த மாணவர்களின் குறிப்புக்கள் ஏதாவது இருக்கின்றதா? என்று கேட்டபோது அந்த பழைய புத்தகத்தை அப்படியே கொண்டு வந்து தந்தார். நான் 2ஆம் வகுப்பு படித்து, 3ஆம் வகுப்புப் படித்தது எல்லாம் இருந்தது. 4ஆம், 5ஆம் வகுப்பு எல்லா மாக்ஸ்களும் இருந்தன. அந்தப் புள்ளிகளைப் பார்த்தபோது எனக்கே ஒரு கேள்வி நான் சிறப்பான ஒரு மாணவனாக இருந்ததாக எந்தவிதமான அறிகுறிகளும் இல்லை. ஆனால் முதலாவது பின்னையாக வந்திருக்கின்றேன். வகுப்பிலே பல தடவைகள் 2ஆவது பின்னையாகவும், சில தடவைகள் 3ஆவதாகவும், 1 தடவை 5ஆவதாகவும் வந்திருக்கின்றேன். பாடங்களில் என்கணிதம் போன்ற பாடங்களில் 30 புள்ளிகளும் பெற்றிருக்கின்றேன். இவ்வாறான ஒரு மாணவனை எவ்வாறு அதிபர் சர்புதீன் அவர்கள் அடையாளம் கண்டார் என்பது ஆச்சியமாக இருக்கின்றது. இதை நான் சொல்வது ஏனென்றால் பின்னோக்கிப் பார்க்கின்ற போது என்னை அல்ல அந்த மாணவனை நான் பின்னோக்கிப் பார்க்கும்போது அஷ்ர:ப் என்ற பேரிலே இங்கு ஒடியாடித்திரிந்த கற்களைச் சுமந்து அல்லது மண்ணைச்சமந்த அந்த மாணவனைப் பார்க்கும்போது மிகவும் சிறப்பான அதி கூர்மையான ஒரு மாணவனாக எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால் அந்த மாணவன் மிகவும் சராசரி மாணவன் என்று வைத்துக்கொண்டால், ஒரு சராசரி மாணவன் அல்லாற்வின்

கிருபையினால் இவ்வளவு உயர முடியுமானால் மிகவும் கெட்டித்தனமான பிள்ளைகள் அவர்களுக்கு வாழ்க்கையிலே எவ்வளவு உயர்ச்சி காத்திருக்கின்றது என்பதை மாத்திரம் உங்களுக்குச் சொல்லி வைக்க விரும்புகிறேன்.

வாழ்க்கை என்ற மரத்திலே எப்போதும் அடியிலே ஏறுவது மிகவும் கஷ்டம். வாழ்க்கை என்ற மரத்தின் அடியிலே படுத்துக் கொண்டிருப்பது எப்போதும் கஷ்டம் அங்கே ஏறும்புகளிருக்கும், கறையான்கள் இருக்கும், ஏறினால் கையைக் கடிக்கும் பிரச்சினை உயரத்திலே இருக்கின்றவர்கள் மிகவும் குறைவு, அது போல்தான் உயரத்திலே பெரும்பெரும் விடயங்கள் காத்துக்கிடக்கின்றன. அந்த இடங்களுக்கு எங்களை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். இந்த இடத்திலே என்னை அல்லாற்றத் தூஸா கொண்டு வந்திருக்கின்றான் என்றால் அல்லாற்துவில்லாத எல்லாப்பகுமும் அல்லாற்வுக்கத்தான். அதில் பாடசாலை உயர்ச்சி மட்டுமல்லாமல் எங்களுடைய தனிப்பட்ட முழுசிகள் முக்கியமானதாகும். 1953ஆம் ஆண்டு ஆரம்பமான அந்தக் கல்வித்தேடல் இன்றும் முடியாத ஒரு தேடலாக அமைந்திருக்கின்றது. பொருளாதாரப்பிரச்சினைகளுக்கு மத்தியிலே இதை நாங்கள் செய்திருக்கின்றோம். இதை நான் இங்கு சொல்லுவது என்னுடைய கடமை. நான் நடந்து திரிந்த பாடசாலை இது என்னுடைய தகப்பன் ஒரு இளைப்பாறிய விதானையாளராக இருந்து நான் சட்டக் கல்லூரிக்குப் போகின்ற போது என்னுடைய வாப்பாவிற்கு பென்சன் 80 ரூபா. எனக்கு ஒரு மாதம் 30 ரூபா தான் என்னுடைய வாப்பா அனுப்புவார். சிலவேளைகளில் 50 ரூபா கிடைக்கும். கொள்ளுப்பிடிடியில் இருந்து ஹல்ஸ்டொப் வரை புதுக்கடைக்கு காலையில் பஸ்ஸிலே வருவதற்கு என்னிடம் பணமில்லை. மூன்று நேரமும் சாப்பிடாமல் 2 நேரம் சாப்பிட்டு, அந்த இரண்டு நேரங்களும் சிலவேளைகளில் பக்கத்திலே இருக்கின்ற கடைகளில் “கணக்கு” கடனிற்குச் சாப்பிட்டு நாங்கள் படித்திருக்கின்றோம். இதைச் சொல்லுவதற்கு நான் வெட்கப்படவில்லை. பொருளாதாரக் கஷ்டங்கள் ஒரு மனிதனுடைய வாழ்வின் முன்னேற்றத்தில் ஒரு போதும் தடையாக இருக்க முடியாது என்பதை

மாத்திரம்தான் நான் சொல்ல விரும்புகின்றேன். எனக்கு இந்தப் பிரச்சினை இருந்தது. நானோரு சிறப்பான மாணவனா என்ற கேள்வி எனக்கு எப்போதும் இருந்தது. ஏனென்றால் ஒரு மாணவனுக்குச் சரியான குழுவிலைகளும் சந்தர்ப்பங்களும் அமைகின்ற போது மாத்திரம் தான் அந்த மாணவன் உரிய இடத்திற்கு வந்து சேர முடியும். இங்கு அதிபரவர்கள் காட்டிய அந்தப் புள்ளி விபரங்களைப் பார்த்தபோது, பின்னோக்கிப் பார்க்கின்ற போது நான் ஒரு நாளாவது வீட்டிலே இருந்து அடுத்த நாள் பாடசாலையிலே ஒரு பரிட்சை இருக்கிறது என்று ஆயத்தப்படுத்தி வந்த நினைவு எனக்கில்லை. இதனை என் சொல்லுகின்றேன் என்றால் அந்தக் காலங்களிலே இருந்த குழுவிலை அவ்வாறிருக்க வேண்டும். ஆனால் சட்டக்கல்லூரிக்குப் போய் அவ்வளவு பொருளாதார சிக்கல்களுக்கு மத்தியிலே படித்து ஹாயல் கல்லூரி இலங்கையிலே தலைசிறந்த பள்ளிக்கூடங்களில் இருந்து வந்தவர்களுடன் மோதி பட்டாளிகள், எங்களை விட வயதிற்கூடியவர்கள், இளைப்பாறியவர்கள் எல்லாவிதமான வயதைச் சேர்ந்தவர்களுடனும் சேர்ந்து மோதி நான் முதலாவது சட்டக்கல்லூரிப் பரிட்சையை எழுதிவிட்டு வீட்டிலே வந்து மிகவும் வேதனையோடு காத்துக் கொண்டிருந்தேன். அந்தக் காலத்தில் நமது பிரதேசத்திலிருந்து சட்டக்கல்லூரிக்குப் போகிறவர்கள் 3 வருடம் அல்லது 4 வருடங்களுக்கு வெளியேறுகின்ற ஒரு மரபு இருக்கவில்லை.

சட்டக்கல்லூரிக்கு ஒருவர் போனால் 7ஆண்டுகள், 8ஆண்டுகள், 9ஆண்டுகள் படித்துவிட்டுத்தான் வருவார்கள். எனக்கொரு சிக்கல் இருந்தது. ஆனால் அல்லும்துவில்லாவும் முதலாவது பரிட்சை முடிவு வந்த போது நான், எனது வகுப்பிலே இருந்த 200 மாணவர்கள் மத்தியிலே முதலாவதாக சட்டக்கல்லூரிப் பரிட்சையிலே தேர்ச்சி பெறக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பை அல்லாஹுதீஹு எனக்குத் தந்தான். நான் இதை எந்த ஒரு மேடையிலும் இதுவரையும் பேசியதில்லை. என்னைப் பற்றிப்பேசுவது என்னுடைய கட்டமை என்று நான் நினைக்கின்றேன். என்னை உருவாக்கிய இந்தப் பாடசாலையில் என்னுடைய வாயிலிருந்து முதலாவது பேச்சை வரவழைத்த இந்த

மேடை. இதில் இதைச் சொல்லவேண்டியது என்னுடைய கடமை. என் னுடைய வாழ் க்கையிலே நான் எடுத்துக் கொண்ட அந்தப்போராட்டங்கள், முஸ்லிம் காங்கிரஸ் போராட்டம் மட்டுமல்ல, நான் ஒரு தனிப்பட்ட ரீதியிலே பொருளாதார ரீதியாக ஒரு மாணவனாக, ஒரு பெரும் போராட்டத்தைச் செய்திருக்கின்றேன். ஒரு சட்டத்தரணியாக பொருளாதார ரீதியாக நான் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றேன்.

ஒரு மனிதனாக, ஒரு பிரஜையாக பொருளாதார ரீதியில் நான் இன்றும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றேன். பொருளாதாரம் பொருளாதாரத் தின் குழப்பங்கள் எங்களுடைய இலட்சியத்தை அடையும் நோக்கத்தில் ஒரு போதும் தடையாக இருக்கக்கூடாது என்ற உணர்வு இந்த மாணவ மாணவிகளுக்கு மத்தியிலே ஏற்பட வேண்டும் என்பதற்காக மாத்திரம் என்னுடைய அனுபவங்களை நான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். நான் மிகவும் சந்தோசம் அடைகிறேன், மிகவும் சிறந்த தரம் உயர்ந்த நிகழ்ச்சிகளை இங்கே தயாரித்து அளித்து இந்தப் பாடசாலையின் எதிர்காலத்தை மட்டுமல்ல இந்தப் பாடசாலையினுடைய எதிர்கால சமூகத்திற்கு வரவேற்கின்ற புதிய தலைமைத் துவங்களை இன்று எம்மால் இந்த மேடையிலே அடையாளம் காணக் கூடியதாக இருந்தது. இங்கு சிலர், போகின்ற போது அமைச்சருக்கு நன்றி கூறவேண்டும். இந்தப் பாடசாலை நன்றி கூறவேண்டும் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். நீங்கள் யாரும் எனக்கு நன்றி கூறவேண்டியதில்லை.

உங்கள் எல்லோருக்கும் குறிப்பாக இந்தப் பாடசாலைக்கும் என்னை உருவாக்கிய என்னுடைய தாயான இந்தப் பாடசாலைக்கு நான் எப்போதும் நன்றியுடன் இருப்பேன். என்னுடைய இறுதி மூச்ச வரை என்னுடைய இரத்தம் எல்லாம் என்னுடைய இந்தப் பாடசாலையை நினைவு கூறும்.

- அஸ்ரம்துவவில்லாவும் -

வீதியிலே தென்றல் வந்து வீசுமா?

பிஸ்மில்லாஹிர் ரஹ்மானிர் ரஹீம்

நீண்ட நாட்களுக்குப் பின்பு, தமிழர்களுடன் இணைந்து சில பொழுதுகளைக் களிக்கின்ற வாய்ப்பை அளித்த எல்லாம் வல்ல இறைவனுக்கு முதற் கண் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். நீண்டநாட்களுக்குப் பின்பு ஒவ்வொரு நாளும் பல மணித்தியாலங்கள் சில வேளைகளில் 18, 20 மணித்தியாலங்கள் அன்றாட அரசியல் பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுக்கின்ற நாம் இன்று என்னுடைய அலுப்புக்கள் அத்தனைக்கும் எனது மன சடைவுகள் அத்தனைக்கும் ஒரு பெரிய மருந்தை இந்த மண்டபத்திலே பெற்று என்னுடைய அலுப்புக்கள் அத்தனையும் தீர்த்தனவாக புதிய உற்சாகத்துடன் இருக்கின்றேன் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். அந்த அளவுக்கு இந்த மண்டபத்திற்குள் நிகழ்ச்சிகளை மிகவும் சிறப்பாக ஒழுங்கு செய்திருக்கின்ற இந்தக் கல்முனை மாவட்ட பாடசாலை மாணவர்கள் விசயங்கள் எங்களுடைய உணர்வுகளையும் எங்களுடைய நரம்புகளையும் கூட உறுத்துகின்ற அளவுக்குப் பலம் வாய்ந்த செய்திகளை சொல்லிக்கொண்டு இருந்ததை நாம் மறந்து விட முடியாது.

மொழி ஒன்றுதான்

சில நிகழ்ச்சிகள் சில கேள்விகளை இங்கே எழுப்பினார்கள். அந்தக் கேள் விக்குக் கு இன்னும் சில நிகழ் ச் சிகள் பதில் சொல்லிக்கொண்டிருந்ததை நான் பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். கடைசியாக நடைபெற்ற கல்முனை கார்மீல் பாத்திமாக் கல்லூரியின் நடனம் இன்று இந்த மண்ணிலே தமிழ் சமூகம் பட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற அவஸ்தைகளை இங்கு மிகவும் சிறப்பாக எடுத்துக் காட்டியதை நாம் மறுத்து விட முடியாது. வீடிமுந்தோம் வினையிழுந்தோம் வீட்டுப்பொருட்களையும் இழுந்தோம் என்று இந்த வீதியிலே தென்றல் வந்து வீசுமோ என்ற கேள்வியுடன் அந்தக்

கவிதை நாடகம் முடிந்ததை நாங்கள் பார்த்தோம். அதற்குக் காரை தீவில் இருந்து வந்த சமாதான கீதம் பதிலைச்சொல்லியது. மொழி ஒன்றுதான் அந்த மொழி யாருக்கும் சொந்தமான மொழி அல்ல. இறைவன் ஒருவன் தான் அந்த இறைவன் யாருக்கும் சொந்தமானவன் அல்ல. இடம் எல்லோருக்கும் சொந்தமானது, இந்த நாட்டிலே இந்த மண்ணிலே நாங்கள் விரும்பிய இடங்களிலே வாழ்வதற்கு எல்லோருக்கும் உரிமை இருக்கின்றது. நாங்கள் விரும்புகின்ற மொழியைப் பேசுவதற்கு இந்த நாட்டிலே எல்லோருக்கும் உரிமை இருக்கின்றது. இந்தச்செய்தியை காரை தீவில் இருந்து வந்த சகோதரர்கள் அந்தச் சின்னஞ்சிறு பிள்ளைகள் எங்களுக்குச் சொல்லித்தந்தார்கள். இன்று வட-கிழக்கிலே பல ஆண்டு காலமாய் 1956 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 5ஆம் திகதி பாரானுமன்றத்திலே வைத்து தனிச் சிங் காச் சட்டம் - அரசு மொழியாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட அன்றிலிருந்து 40 ஆண்டுகளையும் சில நாட்களையும் குறித்து நாம் சம்மாந்துறை அல் மர்ஜான் மண்டபத்திலே தமிழுக்காக விழா எடுத்துக்கொண்டு இருக்கின்றோம். இந்த மாதம் 5ஆம் திகதி பம்பலப்பிட்டி சரஸ்வதி மண்டபத்திலே, 40ஆண்டுகள் நிறைவு பெற்ற சத்தியாக் கிரகத்தினை நினைவுகூர்ந்து பேசும் போது நான் சொன்ன சில விசயங்கள் இந்தத் தமிழ்தின விழாவிலே பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நான் நினைக்கின்றேன்.

தமிழ் மொழி மற்றைய மொழிகளுக்கு இரண்டாந்தரமான மொழி அல்ல. அது அரசோச்சிய மொழி ஆகும். அந்த மொழிக்கு சிங்கள மொழிக்கு இருப்பதைப்போன்று தான் சமமான அந்தஸ்து வேண்டும் என்ற கொள்கைக்காக தந்தை செல்வ நாயகம் போரிட்டார். சத்தியாக்கிரகத்திலிருந்து ஆரம்பமான அந்தப் போராட்டம் இன்று எங்கு இருக்கின்றது என்பதை கல்முனை கார் மேல் பாத்திமாக கல்லூரி இங்கு மேடையேற்றியது. மொழிக்காக ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஒரு போராட்டம் தமிழ் மக்களை வீடுகளை இழந்து வினைகளை இழந்து அகதிகளாக இன்று சந்தேகிக்கப்படுகின்ற ஒரு சமூகமாக மாறியிருக்கின்ற கவலையான ஒரு சூழ்நிலையில் நாங்கள் இங்கு தமிழுக்காக விழாவெடுத்து வருகின்றோம். இற்றைக்குச் சில

நாட்களுக்கு முன்பு பாரானுமன்றத்தில்நான் பேசுகின்ற போது பாரானுமன்றத்துக்குள்ளேயும், வெளியேயும் இந்த நாட்டிலே கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருந்த கஷ்டப்படுகின்ற அங்கீகரிக்ப்பாலிருந்த ஒரு முஸ்லிம் சமூகத்திற்காக குரலை எழுப்பியவன் என்ற அடிப்படையில் அன்று அந்த வட்டத்திற்கு அப்பால் சென்று கிழக்கு மண்ணிலே வாழுகின்ற தமிழ் மக்களின் அவைக்களை பாரானுமன்ற ஏடுகளிலே நான் எழுதினேன். இன்று தமிழ் மக்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழுக்கு சம உரிமை என்று ஆரம்பிக்கப்பட்ட அந்த போராட்டம் இன்று ஒரு இலட்சியத்தை இழந்த ஒரு போராட்டமாக மாறிக் கொண்டிருக்கின்றது.

தந்தை செல்வ நாயகம் தமிழ் சமமான உரிமையைப் பெற வேண்டும் என்பதற்காக போரிட்டார். அதைத் தொடர்ந்து வந்த வட்டுக்கோட்டைத் தீர்மானம் உங்களுக்குத் தெரியும். சிங்கள மக்களுடன் சேர்ந்து வாழ முடியாது என்ற அடிப்படையில் தமிழ் பேசும் மக்கள் எல்லாம் தனித்து வாழ வேண்டும் என்ற ரீதியில் புதிய கோஷம் வட்டுக்கோட்டையிலே எழுந்ததை நாம் மறந்து விட முடியாது. தமிழருக்க கட்சி தலைவர்யாக மாறிய வரலாற்றை நாம் மறக்க முடியாது. அப்போது தான் ஒரு கூட்டத்தில் தந்தை செல்வ நாயகம் அவாகள் பாரானுமன்றத்திலே சொன்னார்கள் Only God Can Save The Tamil Community 5 பாலைகளில் அந்த மனிதர் அப்படியே சொல்லி வைத்தார். கடவுள் தான் இந்தத் தமிழ் சமுதாயத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டும். அதைத் தொடர்ந்து பிரபாகரனுடைய போராட்டம் ஆயுதம் தாங்கிய தமிழ்க் குழுக்களின் போராட்டம் என்ன நடந்தது என்பதை நாம் மறந்து விட முடியாது. இன்று கார்மேஸ் பாத்திமாக் கல்லூரி மாணவிகள் வீடிமுந்தோம் வினைவிமுந்தோம் வீட்டுப்பொருட்கள் அத்தனையும் இழந்தோம் என்று துயரமாக எங்களுடைய கண்களிலிருந்து கண்ணீர் திவலைகளை வரவழைத்த போது அந்த நிகழ்ச்சிகள் இந்த மண்ணிலே வாழ்கின்ற தமிழர்களுக்கு மாத்திரம் ஏற்படவில்லை. அந்தத் துயரங்கள் இந்த மண்ணிலே வாழுகின்ற ஒரே மொழியைப் பேசிக்கொண்டிருக்கின்ற முஸ்லிம் மக்களுக்கும் ஏற்பட்டது.

தமிழ் மக்கள் இராணுவ கெடுபிடிகளால் பொலிசாரின் அட்டகாசங்களினால் பிரச்சினைகளினால் பல கஷ்டங்களை அனுபவித்தார்கள். ஒரே மொழியைப் பேசுகின்ற இரண்டு சமூகங்களுக்கும் ஏதுவாக அவர்களின் பிரச்சினைகளுக்காக எடுக்கப்பட்ட இந்தப் போராட்டம் கடைசியில் அதற்காகத் தூக்கப்பட்ட அந்த ஆயுதங்கள் அந்த மொழியைப் பேசுகின்ற இன்னும் ஒரு சமூகத்திற்கெதிராக திருப்பய்ப்பட்ட போது பிட்டும் தேங்காய்ப்புவையும் போல வாழ்ந்த இரு சமூகங்கள் வேறாக்கப்பட்டன. இது மிகவும் துயரமான ஒரு வரலாற்றை நாம் ஏன் கலை விழாவிலே நினைவு கூறுகின்றோம் என்றால் இன்று நடைபெறுகின்ற தமிழ் விழா நாளைக்கு இந்த மண்ணிலே நாங்கள் எல்லோரும் சந்தோசமாக கைகோர்த்து ஒரே தாயின் பிள்ளைகளைப் போன்று வாழ்வதற்கு வழி செய்ய வேண்டும். இதற்கான பாதைகளைத்தேடுகின்ற அந்தப் பணி இந்த மண்டபத்திலிருந்து ஆரம்பமாக வேண்டும் என்று நான் நினைக்கின்றேன்.

அன்புள்ள சகோதர சகோதரிகளே, மொழியைப் பேசுகின்ற போது மொழி மொழிக்காக அல்ல. Language is not for the sake of language மொழி மொழிக்காக, அல்லது ஆங்கில மொழிக்காக, அல்லது சிங்கள மொழிக்காக அல்லது அரபு மொழிக்காக விழாவெடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று நான் நம்புகின்றேன். அந்தக் கருத்திலே யாருக்கும் உடன்பாடு இல்லை என்றால் தயவு செய்து நீங்கள் என்னை மன்னிக்க வேண்டும்.

மொழிக்காக நாங்கள் விழாவெடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அந்த மொழி சாதிக்கின்ற சாதனைகளுக்காக தொன்று தொட்டு கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தில் இருந்து அந்த மொழி சாதித்த சாதனைகளுக்காக. அது ஏற்படுத்தின தாக்கங்களுக்காக நாம் அந்த மொழியைத் தலைசாய்த்து கெளரவிக்கின்றோம். என்னுடைய மொழி தமிழ் மொழி என்பதால் நான் பெருமை பெறுகின்றேன். ஏன் அந்தப் பெருமை என்றால் வெறுமனே மொழி என்பதற்கா அல்ல. என்னுடைய கருத்துக்களை இலகுவாக நான் தமிழ் மொழியிலே சொல்ல முடியும்

என்பதற்காக அல்ல. ஒரு மொழியின் இலக்கிய வடிவங்கள், ஒரு மொழி இலக்கியமாக மாறுகின்ற போது தான் சமூகத்திலே அது தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றது. அந்த மொழி இலக்கிய ரீதியாக ஏற்படுத்துகின்ற தாக்கங்கள் அந்த சமூகத்தை பலப்படுத்துகின்றது. சமூகத்தில் உள்ள பலதரப்பட்ட பிரச்சினைகளை இலக்கிய வடிவத்தின் மூலம் அம்பலப்படுத்தி அந்தப் பிரச்சினைகளுக்குரிய தீர்வுகள் என்ன என்ற கேள்விகளுக்கு விடையைக் காணுகின்றதற்கு நாங்கள் முயற்சிக்கின்றோம். ஆகவே தான் தமிழ் மொழி மிகவும் முக்கியமானதாகும். அம்மொழிக்காக அல்ல. தமிழ் மொழியின் மூலம் நாம் சில இலட்சியங்களை அடைய வேண்டும். தமிழிலே பரத நாட்டியத்தை அரங்கேற்றுவதால் தமிழ் மொழிக்கு நாம் பெரும் சேவையைச் செய்ய முடியாது.

தமிழ் மொழியின் மூலம் ஒரு கவிதையைப் பாடுவதால் நாம் மொழிக்கென்று ஒரு சேவையைச் செய்ய முடியும். ஆனால் அந்த மொழி மூலம் சமூகத்தில் ஏற்படுகின்ற தாக்கங்கள் என்ன? ஒரே மொழியை நாங்கள் பிழையாகப் பாவிக்கின்ற போது அமைதிக்கு மாறாகச் சமூகத்திலே ஒரு குழப்பத்தை ஏற்படுத்த முடியும். நான் ஒருவரை அன்பாக அழைத்து இன்முகம் காட்டிப் பேசுகின்ற போது அவர் என்னை நேசிப்பார். அதே மனிதனை நான் 2 வார்த்தைகளினால் என்னிலிருந்து திருப்ப முடியும். மொழி மனிதனை எவ்வாறு இனைக்குமோ அவ்வாறு தான் மொழியின் மூலம் மனிதர்களைப் பிரிக்க முடியும். எழுத்துக்களினால் சமூகங்களைப் பிரிக்க முடியும். எழுத்துக்களினால் சமூகத்திலே சந்தோஷத்தை ஏற்படுத்த முடியும். அதே போன்று தான் எழுத்துக்களினால் சமூகத்தில் குழப்பத்தை ஏற்படுத்த முடியும். சமூகத்திலே கண்ணீரை ஏற்படுத்த முடியும். கண்ணீர் ஆறுகளை உற்பத்தி செய்து அந்த ஆறு மகாவளி கங்கைகளாக ஊற்றெடுத்து வைப்பதற்கும் எழுத்துக்களினால் முடியும். இதை நாங்கள் வரலாற்றிலே கண்டிருக்கிறோம்.

மொழியின் மூலம் ஒற்றுமை

நாங்கள் அம்பாறை மாவட்டத்தில் இருந்து எதிர் காலத்தில் இந்த முயற்சிகள் எவ்வாறு செல்ல வேண்டும் என்பதைப் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும். இந்த மலரிலே நான் விடுத்த என்னுடைய செய்தியிலே நான் குறிப்பிட்டிருக்கின்றேன். இன்று அம்பாறை மாவட்ட மென்றாலும் சரி தான் கிழக்கிலங்கை என்றாலும் சரிதான் அல்லது வடகிழக்கு மாகாணம் என்றாலும் சரிதான் மொழி மூலம் தமிழர்களும், முஸ்லிம்களும் இணைக்கப்படுகின்றார்கள் என்ற கூற்று எவ்வளவு தூரம் சரியானது என்பதைத் தயவு செய்து நீங்கள் கேட்டுப்பாருங்கள். எங்களுடைய மனச் சாட்சியில் கையை வைத்துக் கேட்க வேண்டும். வெறும் தமிழனால் மாத்திரம் நாங்கள்ளுன்று பட்டிருக்கின்றோமா? அல்லது அந்த பொழியைப் பேசுகின்ற ஒரே சமூகத்திற்கு மத்தியிலே இன்று சந்தேக விதைகள் வினைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா? என்ற கேள்விகளை நாம் எழுப்ப வேண்டும்.

நான் என்னுடைய மரியாதைக்குரிய கார் மேல் பாத்திமாக்கல்லூரி அதிபர் சகோதரர் மத்திய அவர்களிடம் சொன்னேன். காரைதீவு மாணவிகளுடைய சமாதான கீத்ததைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த போது பலவிதமான சமூகங்களையும் சேர்ந்த பிரதிநிதிகளை அந்த நாட்டியத்திலே அல்லது அந்தப் பாடலிலே நாங்கள் கண்டோம். நான் அதிபர் அவர்களிடம் சொன்னேன் எதிர் காலத்தில் சில நிகழ்ச்சிகளை எல்லாப் பாடசாலைகளில் இருந்தும் மாணவ, மாணவிகளைச் சேர்த்து பொதுவான நிகழ்ச்சிகளை நாங்கள் கொண்டு வர வேண்டும். அந்த நிகழ்ச்சிகளிலே பங்கேற்பதன் மூலம் அந்த மாணவ மாணவிகளுக்கு மத்தியிலே அவர்களுடைய உள்ளங்களுக்கிடையிலே அன்பை நாங்கள் ஏற்படுத்த வேண்டும். இது மிகவும் முக்கியமானது. என்னைப்பொறுத்த வரை என்னைத் தெரிந்தவர்களுக்குத் தெரியும் நான் வழங்கும் என்னைப் பற்றிப் பேசுவதில்லை. இந்த சபையிலே என்னோடு படித்தவர்கள் அனேகம் பேர் இருக்கின்றார்கள். படித்த சகோதரிகள் இருக்கின்றார்கள். என்னுடைய வகுப்பிலே நீண்ட நாட்களாகப் படித்தவர்கள் இந்தச் சபையிலே இருக்கின்றார்கள்.

அவர்களுக்கு இந்த அண்ணாவையும் பற்றித் தெரியும். பலருக்கு என்னைப் பற்றித் தெரியாமல் இருக்கலாம். நாங்கள் இன்றும் இனங்கால நினைவுகளை - அந்த நினைவுகளுக்காக ஏங்கிக்கொண்டிருக்கிறோம். மீண்டும் அந்தப் பாடசாலைகளிலே நாங்கள் ஒரே வகுப்பில் படிக்க முடியாதா என்ற ஏக்கங்கள் இன்னும் எங்கள் மனங்களைத் தொட்டுக் கொண்டுதான் இருக்கின்றன. இற்றைக்கு 20. 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பாடசாலையை விட்டு விலகி ஏறத்தாழ 30 ஆண்டுகளாகி விட்டன. 30 ஆண்டுகள் போன பின்பும் அதற்கு முன்னே ஏற்படுத்தப்பட்ட அந்த உறவுகள் இன்னும் புதிதாக இன்னும் உயிருள்ளவையாக இருப்பதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. அந்த உறவுகளை மீண்டும் இந்த மாவட்டத்திலே நாங்கள் ஏற்படுத்த முடியுமா? என்பதைப் பற்றி நாம் ஆழமாக சிந்திக்க வேண்டும்.

மொழி மூலம் வேற்றுமை

இந்தப் பிரதேசத்தில் எவ்வளவு தூரம் சமூகங்கள் பிரிந்திருக்கின்றன என்றால் ஒரு கடையைப் பார்த்து இது முஸ்லிம் கடை என்று நாங்கள் சொல்லுகின்றோம். ஒரு வாகனத்தைப் பார்த்து இது முஸ்லிம் வாகனம் என்று சொல்லுகின்றோம். ஒரு லொறியைப் பார்த்து இது தமிழ் லொறி என்று சொல்லுகின்றோம். இந்த வசனம் அல்லது சொற்றொடர் சரிதானா என்று தமிழ் இலக்கணத்திற் தெரிந்தவர்களிடம் நான் கேட்கின்றேன். ஏன் தமிழ் வெளிச்சம் அல்லது தமிழ் இருள் என்று சொல்லுவதில்லை. ஏன் தமிழ் கோச்சி என்றும் தமிழ் ஊர் என்றும் முஸ்லிம் ஊர் என்றும் நாங்கள் சொல்லுகின்றோம்? இது சரிதானா என்பதை நாங்கள் சிந்திக்க வேண்டும். இந்த நிலை ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் என்ன? வரலாற்றுக் காரணிகளைக் கேட்கின்றேன். இங்க் சிலர் இருக்கலாம் என்னைப் பற்றி, மூலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தலைவரைப் பற்றி ஒரு இனவாதி என பேசக் கேட்ட காதுகள் அந்த மனிதரின் வாயில் இருந்து வேறு கருத்துக்களைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கலாம். நாங்கள் ஒரு போதும் இனவாதிகள் அல்ல. சமூகங்களுக்கிடையில் இணைப்பை ஏற்படுத்தப் போகின்றோம். இதைத் தான் எப்போதும் நாங்கள் செய்து வந்திருக்கின்றோம்.

இந்த மண்ணிலே வாழுகின்ற எல்லா சமூகங்களும் ஒன்றினைணந்து வழி வேண்டும் ஒரு பொய்யான மானை ஒன்றிற்குள் சிக்கிக் கொண்டு எங்களுக்கு எந்தவிதமான பிரச்சினைகளும் இல்லை என்று எங்களை நாங்கள் ஏமாற்றிக் கொள்ளக் கூடாது. உண்மையைத் தரிசிக்கக் கூடிய வல்லமை நெஞ்சுறுதி எங்களுக்கிருக்க வேண்டும். இருந்தால் மாத்திரம் தான் இந்த மனங்களிலே கடைசியாகக் கார்மேஸ் பாத்திமாக் கல்லூரி எழுப்பிய கேள்விக்கு காரை தீவு வித்தியாலயம் கொடுத்த பதில் யதார்த்த பூர்வமான பதிலாக அமையும். இங்கு முஸ்லிம் பாடசாலைகள் இருக்கின்றன. தமிழ் பாடசாலைகள் இருக்கின்றன, வெஸ்வி உயர் தரப் பாடசாலையைப் பார்த்து யாரும் தமிழ் பாடசாலை என்று சொல்வதில்லை. கார் மேஸ் பாத்திமா கல்லூரியைப் பார்த்து யாரும் முஸ்லிம் பாடசாலை என்று சொல்வதில்லை. பெருமான்மையான பாடசாலைகளுக்கு நாங்கள் விரும்பியோ விரும்பாமலோ ஒரு நிறத்தைத் தீப்பியிருக்கின்றோம். அது வரலாற்று ரீதியான யதார்த்தம் அதைப் பற்றித் திட்டிக் கொண்டிருப்பதற்கு அதற்கான காரணங்களைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருப்பதில் அர்த்தமில்லை. யதார்த்தங்களின் மத்தியிலே எதிர்காலத்தை நாம் எவ்வாறு பார்க்கப் போகின்றோம். வினையாட்டைப் பற்றி நான் யோசிப்பதுண்டு. முஸ்லிம் வினையாட்டு, தமிழ் வினையாட்டு, சிங்கள வினையாட்டு என்ற வினையாட்டுக்கள் இருக்க முடியாது. வினையாட்டென்றால் எல்லாரையும் இணைக்கக்கூடிய ஒன்று. நமது பிரதேசத்தில் உதைப்பந்தாட்டப் போட்டி என்றாலும் சரிதான் அல்லது கிளிக்கெட் வினையாடுவதாக இருந்தாலும் சரிதான் அந்தப் போட்டிகளை பார்ப்பதற்கு நான் விரும்புவதில்லை. ஒரு வினையாட்டுக் கழகத்திலே 100 க்கு 100 வீதம் முஸ்லிம்கள் இருப்பார்கள். இன்னுமொரு வினையாட்டுக் கழகத்தில் 100க்கு 100 வீதம் தமிழர்கள் இருப்பார்கள். பந்து அடிக்க விட்டுப் பாருங்கள் பந்தா அடிபடும், பார்ப்பவர்கள்தான் அடிபட வேண்டிய அவசியமேற்படும். எந்த வினையாட்டு மக்களுக்கு மத்தியிலே, சமூகங்களுக்கு மத்தியிலே சமாதானத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நாங்கள் எதிர்பார்த்தோமோ அந்த வினையாட்டு ஒற்றுமையை ஏற்படுத்துவதை நாங்கள் பார்த்திருக்கின்றோம்.

மொழி மூலம் இணைப்பு

ஆகவே தான் தமிழ் மொழி மூலம் எவ்வாறு நாங்கள் இந்த இணைப்பைக் கொண்டுவரலாம் என்பதைப் பற்றி சிந்திக்க வேண்டும். சுப்பிரமணியம் ஆசிரியர் அவர்கள் மலரை வெளியிட்டு பேசுகின்ற பொது சொன்னார். எவ்வாறு ராமகிருஷ்ண வித்தியாலயயத்திலே பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நாங்கள் எழுத்தாளர்கள் இலக்கியவாதிகள் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு கவிதையை விமர்சித்தோம் என்று. ஐஙாப் யூ.எல்.எம். மொகிளீன் அவர்கள் பேசினார்கள் இந்தப் பிராந்தியத்தில் இந்த மன்னில் தமிழ் மனம் கமமுவதற்கு காரணமாயிருந்த அந்தப் பேணாக்கள்- அந்தப் பேணாக்களைப் பிடித்தவர்களை நாங்கள் ஞாபகப்படுத்தினோம் நினைவு படுத்தினோம் புலவர் மணி பெரிய தம்பிப்பிள்ளை, விபுலானந்த அடிகள், மட்டக்களப்புத் தாயகம் என்று எழுதிய பண்டிதர் விசிகந்தையா அவர்கள் எட்வட் நடராஜா அவர்கள், அல்லது நீலவாணன் என்றாலும் சரிதான், பாண்டியுரான் என்றாலும் சரிதான், சடாச்சரம் என்றாலும் சரிதான், எந்த எழுத்தாளன் என்றாலும் சரிதான், அல்லது நுஃமானாக இருந்தாலும் சரிதான், மருதூர்க்கனியாக இருந்தாலும் சரிதான், மருதூர் மஜீத் என்றாலும் சரிதான், இந்த இலக்கிய வாதிகளின் நிகழ்ச்சிகள் அவர்களுடைய தொழிற்பாடுகள் ஒரு காலத்திலே இருந்த நிலையும் இன்று இலக்கியம் எங்கு போய் நிற்கின்றது என்பதையும் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஒரு காலகட்டத்தில் கல்முனை நகர மன்றபத்திலே கவியரங்கம் என்றால் நீலவாணனுடைய கவிதைகளைக் கேட்பதற்காக நாங்கள் பல மணித்தியாலங்கள் காத்துக்கிடந்த ஒரு காலம் இருந்தது. எஸ்.பொன் னுத் துரையின் பேச்சுக்களைக் கேட்பதற்காக துடித்துக்கொண்டிருந்த ஒரு காலம் இருந்தது. இன்று அந்தக் காலம் எங்கு நிற்கிறது என்பதைச் சற்று தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

இன்று முஸ்லிம்களுக்கும், தமிழர்களுக்கும் மத்தியிலே இலக்கிய ஊடகத்தின் மூலம் அந்தச் சமூக உறவுகள் கட்டி எழுப்பப்படுகின்றதா என்ற கேள்வியை நாம் எழுப்பிப் பார்க்க வேண்டும். எங்களுடைய

சங்கைக்குரிய சோதரர் மத்திய போன்றவர்கள் இது பற்றி ஆழமாகச் சிந்திக்க வேண்டும். நான் கேள்விகளைக் கேட்பதில் வல்லவன் என்று நீங்கள் சொல்லலாம். ஆனால் கேள்விகளுக்கு பதில் எங்கிருக்கிறது என்பதை உங்களுக்கு மத்தியிலே நான் விட விரும்புகின்றேன். முஸ்லிம் பாடசாலைகள், தமிழ்ப் பாடசாலைகள் இரண்டிற்கும் அப்பால் இவர்களை இனைக்கக்கூடிய ஏதாவது ஒன்றை உங்களால் இனங்காண முடியாதா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். ஒரு நாடகம் அந்த நாடகத்தில் ராமகிருஷ்ணமிஷன் பாடசாலையிலே படிக்கின்ற ஒரு மாணவன் அல்லது மாணவி, எல்லோரும் சேர்ந்து ஏன் ஒரு நாடகத்தை அரங்கேற்ற முடியாது எனக் கேட்கின்றேன். அதன் மூலம் நான் இழந்து நிற்கின்ற அந்த உறவுகளை பலப்படுத்த முடியுமன்று நான் நினைக்கின்றேன். அன்றையில் நான் எனது அமைச்சிலே மட்க்களப்பு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த சில தமிழ் சோதரர்களைச் சந்தித்த போது தமிழ் மக்களுடனான உறவுகளைப் பற்றி நான் சொன்னேன். உங்களில் சிலர் வாதித்திருக்கலாம் எமது பிரதேசத்தில் தமிழ் முஸ்லிம் உறவுகள் உடைந்து கிடக்கின்றன. அவை பளிங்குக் கல் ஒன்றின் உடைவு அல்ல. தங்கச் சங்கிலி ஒன்று உடைந்த உடைவாகத் தான் நான் அதைக் கருதுகிறேன். அதை நாங்கள் மீண்டும் சிகிட்டி எடுக்க முடியும். மீண்டும் அழகான ஆபரணமாக மாற்றம் செய்ய எங்களால் முடியும். இங்கு தமிழ் மொழியை வளர்ப்போம், வளர்க்கப் போகிறோம் என்று சொன்னவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய மனச்சாட்சி உறுதியாக இருந்தால் இந்த மன்னில் ஆகக்குறைந்தது அம்பாறை மாவட்டத்தில் தமிழ் மொழியை நாங்கள் பயன்படுத்த வேண்டும். அதைச் செய்ய முடியுமா என்பது தான் கேள்வியாகும். அந்தச் சவாலை உங்களுடைய அதிபர் சங்கம் அல்லது இயக்கம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமா என்பது தான் கேள்வியாகும் நான் பள்ளி வாசலிலே போய்த்தொழுகின்றேன். சோதரர் மத்திய அவர்களுடைய / தலைமையில் தேவாலயத் திற்குள் பரணமண்டலங்களிலே இருக்கின்ற எங்களுடைய பிதாவே என்று நாம் பிரார்த்திக்கின்றோம், கோயிலுக்குள்ளே போய் தலையிலே குட்டிக்கொண்டு முருகா, சிவனே, என்று நாங்கள் கூப்பிடுகின்றோம்.

நான் கேட்பதெல்லாம் நாங்கள் எல்லோரும் ஒரே தேவனை நம்புகின்றோம் நாங்கள் எல்லோரும் கூப்பிடுவது யாரை? 3 இனங்களும் தனிப்படவர்களைக் கூப்பிடுகின்றோமா? என்ற கேள்விக்குப் பதிலளிக்கின்ற போது அந்தப் பதில்களைத் தருவது ஒருவனா? அல்லது இரண்டு பேரா? அல்லது மூன்று பேரா? என்ற கேள்விகளை நாங்கள் எழுப்பாமல் இருக்க முடியாது. ஆகவேதான் எங்களை நெறிப்படுத்துகின்ற மதங்களிலே இருக்கின்ற நல்ல அம்சங்கள் என்ன என்று நாம் சிந்திக்க வேண்டும். ஆகவே தான் அந்த சேதியில் நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். முஸ்லிம் மாணவிகளுக்கு கம்பராமாயானம் கொஞ்சமாவது தெரியும், பாரதி பாடல்கள் தெரியும், சுவாமி விபுலானந்தராத் தெரியும் அல்லது மகாபாரதத்தை தெரியும் என்று நான் சொல்ல விரும்புகின்றேன். எத்தனைத் தமிழ் மாணவிகளுக்கு காரைதீவில் உள்ள பாடசாலை என்றாலும் சரிதான், திருக்கோயிலுள்ள பாடசாலை என்றாலும் சரிதான் எத்தனை மாணவ, மாணவிகளுக்குச் சீராப்புராணத்தைப் பற்றித் தெரியும் புது குஷ்ணாமைப் பற்றித் தெரியும் யூஸுப்- ஸாலைஹாவைத் தெரியும்?

இலக்கியத்தில் ஒற்றுமை

பெரும் பெரும் காதல் காப்பியங்களை நாம் தமிழ் இலக்கியங்களிலே படிக்கின்றோம். அதனால் தமிழ் இலக்கியம் வளர்ந்திருக்கின்றது. ஆனால் இங்கு ஒரு சமூகம் ஒரு விதமான புத்தகங்களையும், நூல்களையும் படித்து இன்னுமொரு சமூகம் இன்னொருவிதமான புத்தகங்களையும், நூல்களையும் படித்து ஒன்றுக்கொன்று ஒரு விதமான தொடர்புகளும் இல்லாதபோது எவ்வாறு அந்த இலக்கியத்தினால் இரண்டு சமூகங்களையும் ஒன்று படுத்த முடியும் என்ற கேள்விதான் எனக்குள்ளே இன்னும் வேதனையை ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கின்றது.

ஓலுவில் அல்-ஹம்ரா வித்தியாலயத்தைச் சேர்ந்த மாணவன் கவிதையிலே முதற் பரிசு பெற்று இங்கு வந்து தன்னுடைய கவிதையைப் படித்தார். படித்து இறுதியில் அவருடைய மனத்திலே

ஒரு குற்ற உணர்வு. நான் காதலைப்பற்றிப் பாடுகின்றேனே யாரும் என்னைப் பிழையாக நினைப்பார்களோ என்பதற்காக நான் ஒரு பள்ளிக் கூடத்து மாணவன் காதலைப் படித்ததற்கு உங்களிடம் மன்னிப்புக் கேட்கிறேன் என்று கேட்டார். அவர் மன்னிப்புக் கேட்டிருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. இலக்கியத்தைத் தெரிந்தவர்கள் அவரிடம் குற்றம் கண்டிருக்க மாட்டார்கள். காதல் இல்லாமல் தமிழ் இலக்கியம் இல்லை. ஒரு பெரிய கவிஞரிடம் இன்னுமொருவர் போய்க் கேட்டாராம் நான் ஒரு கவிஞராக வேண்டும் எவ்வாறு கவிதை எழுதுவது என்று போய்க் கேட்ட போது எங்கேயாவது போய் எவளாவது ஒருத்தியைக் காதல் செய்து அந்தக் காதலிலே நீ தோல்வி அடைந்து கொள். கவிதை தானாகப் பிறந்து வரும் என்று சொல்லப்பட்டதாம். எங்கள் பேச்கப்போட்டியிலே முதல் பரிசு பெற்ற ஒரு மாணவி நெய்தல் நிலம், குறிஞ்சி நிலம், பாலை நிலத்தைப் பற்றிப் பேசுகின்ற போது காதல் ஒழுக்கங்களைப் பற்றிப் பேசினார். பூந்தோட்டத்தில் பூஞ்செடிகளுக்கு நாங்கள் தண்ணீர் தெளித்து அந்த மரங்களையும் சிரிக்க வைக்கின்றோமோ மஸ்கள் சிரிக்கின்றதைப் போல்தான் தான் மனித வாழ்க்கையையும் சிரிக்க வைப்பது. சுகோதர் மத்தியு அவர்கள் மன்னிக்க வேண்டும். மனித வாழ்க்கையில் சிரிப்பையும் மகிழ்ச்சியையும் கொண்டு வருவது காதல் உணர்வுகளாகும். அதைப்பற்றி நாங்கள் கட்டாலப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை. யாராவது வந்து எனக்குக் காதல் என்கின்ற உணர்வே இல்லை என்று சொன்னால் அவர் வாழ்வதில் அர்த்தமே இல்லை என்று நான் சொல்வேன். எனக்கு ஞாபகம் வருகின்றது நான் பாடசாலையிலே படித்துக்கொண்டிருக்கின்ற போது வெஸ்லி உயா தரப் பாடசாலையிலே படித்துக்கொண்டிருக்கின்ற போது நான் கவிதை எழுதத் தொடங்கிய அந்தக் காலங்கள் எனது மனதிலே வருகின்றது.

நான் நிறையக் காதல் கவிதைகள் எழுதியிருக்கின்றேன். எனக்கு 2 அடிகள் ஞாபகம் வருகின்றது. ஒரு வதனத்திலே ஒரு பூங்கா உள்ளது. ஒரு பெண்ணுடைய வதனத்திலே ஒரு பூங்காவனத்தையே காணுகின்ற ஒரு காட்சி. அது என்னைக் கவிஞராக்கி இருக்கலாம். சில வேளை இல்லாமிய விழுமியங்களால் பாதிக்கப்பட்டு பெண்களைப்

பார்க்கக் கூடாது என்ற ஒரு வில்லங்கம் ஒரு கஷ்டம். ஆனால் இன்று முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தலைவர் என்ற அடிப்படையில் எனக்குப் பெண் ஆதரவுகள் தான் கூட. ஆன் ஆதரவுகளை விடவும் கூடுதலாக பெண்களுக்கு மத்தியிலே தான் முஸ்லிம் காங்கிரஸின் தலைமைத் துவம் இன்னும் நேசிக்கப்படுவதாக கூடுதலாக நேசிக்கப்படுகின்ற ஒன்றாக இருக்கின்றது. இதை நான் ஏன் சொல்கின்றேன் என்றால் காதல் கவிதைகள் எல்லாம் மனித மனத்தோடு சேர்ந்து போக வேண்டும். எனக்குள் பெரிய ஒரு பிரச்சினை. என் பெண்ணைப் பார்க்கக் கூடாது என்று மொலவி புகாரியவர்களும் மற்றவர்களும் சொல்லுகின்றார்கள் என்பதை என்னால் ஒரு போதும் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே என்னுடைய கவிதை ஒன்றில் நான் எழுதினேன். இறைவனிடம் ஒரு முறையிடு அந்த முறையிட்டிலே நான் கேட்டேன் பெண்ணைப்பார்ப்பது தவறேன்றால் பெண்ணைப் பார்க்க முடியாத கண்ணைப் படைத்தால் சரிதானே என்று நான் ஒரு கவிதையிலே எழுதினேன்.

“பெண்ணைப் பார்ப்பது தவறேன்றால்
பெண்ணைப் பார்க்க முடியாத
கண்ணைப் படைத்தால் சரிதானே
காதல் நோடும் பிறவாதே”

என்று ஒரு பாடவிலே எழுதிய ஞாபகம் எனக்கு வருகிறது. இவற்றை நான் ஏன் சொல்கின்றேன் என்றால் இந்த மன்டபத்திலே நிறைந்திருக்கின்ற தமிழ் மொழியின் அக்கறையுள்ளவர்கள் தமிழ் மொழியின் மூலம் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நினைக்கின்றவர்கள் நாம் ஆழமாகச் சிந்திக்க வேண்டும். கார் மேல் பாத்திமாக் கல்லூரி எழுப்பிய ஒரே பிரச்சினை வீடியந்தோம் எல்லாவற்றையும் இழந்தோம். வினைகளை இழந்தோம் வீட்டுப்பொருட்களை இழந்தோம் என்று, இறைவனிடம் இறைவா நாங்கள் என்ன பாவம் செய்தோம் என்று அழுகின்றார்கள். என்ன பாவம் செய்ததற்காக நான் கணவனை இழக்க வேண்டும்? மாங்கல்யம் கட்டுவதற்கு முன்பு என்னுடைய காதலனை நான் இழக்க வேண்டும்?

என்ன பாவம் செய்ததற்காக இந்த விதி வந்து என்னுடைய பசிக்கின்ற குழந்தைக்குச் சாப்பாடு கொடுக்க முடியாத நிலையிலே என்னை வைத்திருக்கிறது? என்ற கேள்விகளை எழுப்பி இருக்கிறார்கள்.

தலைவிதியைத் தீர்மானிப்பதும் நாம்தான்

இந்தக் கேள்விகளுக்கு அல்லாமா இக்பால் அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள் விதி, விதியென்று விதியின் மீது எல்லாப் பொறுப்புக்களையும் போட்டு விடாதீர்கள். விதியினால் உண்ண என்ன செய்ய முடியும். அந்த விதியை வெஸ்லக்கூடிய ஆளுமையை இறைவன் எமக்குத் தந்திருக்கின்றான். அல்குர்ஆனிலே அல்லாஹு தஆலா சொல்லுகின்றான் ஒரு சமூகத்தின் தலைவிதியை இறைவன் மாற்ற மாட்டான் அந்த சமுதாயமே தன்னுடைய தலைவிதியை மாற்றிக் கொள்ளாதவரை. தமிழ் சமுதாயம் என்றாலும் சரிதான் முஸ்லிம் சமுதாயம் என்றாலும் சரிதான் பிறந்த மண்ணிலே அகதிளாக வாழ வேண்டிய ஒரு கட்டம் ஏற்பட்டிருந்தால் அதற்கான பதில் அங்கு தான் இருக்கின்றது. அவர்களுடைய கைளில் தான் இருக்கின்றது. வானத்தில்இருந்து தேவதூதன் வந்து எங்களை எல்லாம் காப்பாற்றப் போவதில்லை. என்னுடைய தலையெழுத்தை மாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு என்னுடைய கையிலே தான் இருக்கின்றது. பல மைல்களின் பயஸ்ஸம் ஒரு அடியுடன் ஆரம்பிக்கிறது. பெரிய சமுத்திரங்கள் ஒரு துளியுடன் ஆரம்பிக்கிறது. இந்தக் தமிழர்களுடைய பிரச்சினை என்றாலும் சரிதான் அந்தப் பிரச்சினைகளுடைய தீர்வை நாங்களாகத் தேடிக் கொள்ள வேண்டும். எங்களுடைய கைகளிலேதான் இருக்கிறது. கைகளிலே வெண்ணென்றையை வைத்துக் கொண்டு நெய்க்காக வீடுவீடாக தெருத்தெருவாக அலைந்து கொண்டிருக்கத் தேவையில்லை. கிழக்கு மாகாண மக்கள், கிழக்கு மாகாண தமிழர்கள், கிழக்கு மாகாண முஸ்லிம்கள் இவர்களுக்கென்று விசேஷமான ஒரு பாரம்பரியம் இந்த மண்ணிலே இருந்திருக்கின்றது. அவர்கள் யார் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும் வடக்கில் வாழ்கின்ற யாழ்ப்பாண மண்ணென்றாலும் சரிதான், வவுனியா கிளிநோச்சி மாவட்டம் என்றாலும் சரிதான் வண்ணி

மாவட்டம் என்றாலும் சிதான் அந்த மண்ணின் உடைய பிளைப்பு அவர்களுடைய கலை, இலக்கியம், கலாச்சாரம் வேறுபட்டது. அவர்கள் பாடிய கவிதைகள் வேறுபட்டவை. அவர்கள் வெளிக்கொண்டு வந்த உணர்வுகள் வேறுபட்டவை. என்பதை நாங்கள் மறந்து விடக்கூடாது.

யாழிப்பாணத்திலே என்று காரை தீவைச் சேர்ந்த மாணவிகள் படித்தார்கள். நான் பிரதேச வாதம் பேச வரவில்லை. யாழிப்பாணத்திலே போய் நாம் சேகோதரர் மத்திய அவர்களுக்கு ஒரு துண்டுக் காணி வாங்க முடியுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். தேச வழமைச்சட்டங்கள் விரும்பியவர்களுக்கு விரும்பிய இடத்திலே காணிகளை வாங்க முடியாமல் தடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. கிழக்கு மண்ணிலே யாரும் வந்து விரும்பிய இடத்திலே வாழலாம். தேச வழமைச்சட்டங்கள் அவர்களை ஆண்டுகொண்டிருந்த போது முக்குவச் சட்டங்கள் தான் கிழக்குத் தமிழர்களை ஆண்டு வந்தது.

குடி அமைப்பு

கிழக்கு மாகாணத்தமிழர்களுக்கு மத்தியிலே குடி அமைப்புக்கள் இருக்கின்றன. கடையாண்டுடி, மாந்தறாய் குடி என்று எத்தனையோ குடிகள் இருக்கின்றன. மூல்லிம்களுக்கு மத்தியிலும் அந்தக் குடியமைப்புக்கள் இன்னும் இருக்கின்றன. இன்னும் கூட அந்தக் குடியமைப்பின் அடிப்படையிலே தான் பள்ளிவாசல்களின் நிருவாகங்கள் நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகின்றது. எத்தனையோ பொதுவான அம்சங்கள் எங்களுக்கு மத்தியிலே இருக்கின்றது. கிழக்குமாகாண மக்கள் நாங்கள் கிழக்கு மாகாணத்து மக்கள் என்ற அடிப்படையிலே தான் வாழ்ந்து வருகிறோம். எத்தனையோ பொதுவான அம்சங்கள் எங்களுக்கு மத்தியிலே இருக்கின்றது. கிழக்கு மாகாண மக்கள் நாங்கள் கிழக்கு மாகாணத்து மக்கள் என்ற அடிப்படையிலே ஒன்று சேர முடியும். அதைப்பற்றி நாங்கள் ஆழமாகச் சிந்திக்கக் வேண்டும். நீண்ட தூரங்கள் ஒரு அடியுடன் ஆர்மபிக்கின்றது. நான் கேட்பதெல்லாம் எங்களுடைய அம்பாறை மாவட்டத்தில் நாங்கள் ஏன் சந்தோசமாக வாழக்கூடாது?

அம்பாறை மாவட்டத்தில் இருந்து கொண்டு யாழ்ப்பானத்தில் பிறந்த பிரபாகரன் பற்றி கனவு காணுவதால் அம்பாறை மாவட்டத்திலே வாழுகின்ற தமிழர்களுக்கு ஒரு விதமான விமோசனமும் கிடைக்கப் போவதில்லை. ஜப்பானிய யழுமொழி ஒன்று இருக்கின்றது. ஒரே கட்டிலிலே படுத்துக் கொண்டிருக்கின்ற தம்பதிகள் இரண்டு விதமான இனிய கனவுகளை காண்பதாக ஜப்பானிய யழுமொழி ஒன்று உண்டு. ஒரே கட்டிலிலே படுத்துக்கொண்டிருக்கின்ற காதலனும் காதலியும் கனவு கண்டால் காதலன் காதலியைக் காணவேண்டும் காதலி காதலனைக் காண வேண்டும். ஒரே கட்டிலிலே படுத்துக்கொண்டு நாங்கள் வெவ்வேறு காதலன் காதலியைக் கணவில் கண்டால் கனவும் சரிவராது நனவும் சரிவராது. அந்த நிலை எங்களுக்கு மத்தியிலே இருக்கக் கூடாது. ஏன் அம்பாறை மாவட்டத்திலே தமிழர்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் ஒன்று பட்டு ஒற்றுடையுடன் வாழ முடியாது. என்பதற்கு என்ன காரணம்? அம்பாறை மாவட்டத்திலே முஸ்லிம்கள் தமிழர்களை தங்கள் சகோதரர்களைப் போன்று அணைத்து சந்தோசமாக வாழுக்கூடிய வாழுக்கையை நாங்கள் ஏன் ஏற்படுத்தக் கூடாது. தமிழீழம் வேண்டாம். வடக்கு இணைப்பு மாத்திரம் போதும் என்று தமிழ் கட்சிகள் பேசிக்கொண்டிருக்கின்றன. வேறு யாரும் தமிழீழத்தைக் கேட்பதில்லை. கிடைக்கப் போவதும் இல்லை.

அதிகார அலகு

எது கிடைக்காவிட்டாலும் ஜனாதிபதி திருமதி சந்திரிக்கா பண்டாராநாயக்க குமாரதுங்க அவர்கள் பாராளுமன்ற தெரிவுக்குமுவுக்கு முன்பு முன்வைத்திருக்கின்ற இந்த அதிகாரப் பரவலாக்கல் மூலம் இன்ஷா அல்லாஹ் இந்தப் பிராந்தியத்திலே வாழுப்போகின்ற முஸ்லிம் களுக்கென்று ஒரு அரசியல் அலகு மாத்திரம் கிடைக்குமிழன்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ககல்முனையில் இருந்து பொத்துவில் வரை இருக்கின்ற இந்த 42 மைல் பிரதேசம் இந்த அதிபர்களுடைய இந்தக் கோட்டம்.

44 மைல் நீண்ட தூரம் அது. இந்த 42 மைல் தூரத்திற்கிடையில் ஒரு அரசியல் அலகு ஒன்று கிடைக்கப்போகின்றது. அந்த அரசியல் அலகு யார் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும் முஸ்லிம்கள் பெரும்பான்மையானஅலகாக இருக்கப் போகின்றது. அந்த அலகிலே முஸ்லிம்கள் தமிழர்கள் ஆட்டிப்படைக்கின்ற அலகாக அது இருக்கக்கூடாது. முஸ்லிம்களும், தமிழர்களும் சேர்ந்து சந்தோசமான சமூகத்தை ஏற்படுத்தக் கூடிய ஒரு அலகாக அதை நாங்கள் மாற்றி அமைக்க வேண்டும். அம்பாறை மாவட்டத்திலே வாழுகின்ற 17 வீத தமிழர்கள் என் முஸ்லிம்களோடு சேர்ந்து உழைக்கக்கூடாது. என்று நான் கேட்கின்றேன். பத்திரிகையிலே எழுதுவார்கள் நான் அதிபர்களைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை கூரைக்கு ஒடுபோட வேண்டுமென்றால் அதற்கு 50,000 ரூபாய் வேண்டும். தலையை சுற்றி மூக்கைப் பிடிப்பது போல் பத்திரிகைகளுக்கு எழுதுவார்கள். இங்கு அம்பாறை மாவட்டத்திலே பிறந்த தமிழ் மொழியைப் பேசுகின்ற ஒரு அமைச்சர் இருக்கிறார். புனர் வாழ்வு, புனரமைப்பு அமைச்சருக்கு அல்லும்துவில்லாஹ் இறைவனுக்குத்தான் எல்லாப் புகழும் பல கோடி ரூபாய்கள் அவருடைய கையிலே கொடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அவரைக் கேட்பதில்லை. தலையைச்சுற்றி மூக்கைத் தொடுகிறார்கள். மூக்கைத் தொட்டால் பரவாயில்லை. தலையைச்சுற்றியும் மூக்கைத் தொட முடியாமல் மூக்கு உடைபட்டு விழுந்து இந்த சமுதாயம் இந்த மண்ணிலே அம்பாறை மாவட்டத்திலே இருக்க வேண்டுமா என்று நான் கேட்கின்றேன். அம்பாறை மாவட்டத்திலே இருக்கின்ற தமிழ் சகோதரர்கள் யாராவது என்னிடம் வந்து இந்த அமைச்சிடம் வந்து எதையாவது கேட்ட போது எதையாவது இல்லை என்று சொல்லி இருக்கிறோமா? என்று நான் பகிரங்கமா கேட்க விரும்புகிறேன்.

தீங்கிமைத் திருக்கின்றோமா?

அம்பாறை மாவட்டத்திலே வாழுகின்ற அதன் தொடக்கத்திலே வாழுகின்ற எந்தத் தமிழ் சகோதர, சகோதரி என்றாலும் சரிதான் என்

ஈக்களினால், என் சிந்தனைகளினால் எனது செயற்பாடுகளினால் தீங்கிமூக்கப் பட்டிருக்கின்றார்களா என்ற கேள்வியை பகிரங்கமாக எழுப்ப நான் விரும்புகிறேன். முஸ்லிம் காங்கிரசுக்கு விரோதமானவர்கள், அவர்களுக்காகப் பணியாற்றுகின்றோம். எங்களுக்கு முட்டை வீசியவர்கள். எங்களுக்கு கறுப்புக்கொடி காட்டியவர்கள். அவர்களையும் நாங்கள் அனைத்து வேலை செய்கின்றபோது எங்களை எதிர்க்காமல் தங்களுக்காக இருந்த தமிழ் மக்களை நாங்கள் என் எதிர்க்க வேண்டும் என கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த மேடையிலே இருக்கின்ற படத்தைப் பாருங்கள். இருக்கின்ற அதிபர்களுக்கு தெரியும் நான் பா. உறுப்பினராக இருந்த போது நான் எந்த அதிபரையும் குறை கூற விரும்பவில்லை. ஆனால் வரலாற்றைச் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. எனது நண்பர் அப்துல் ரசாக் மன்குர் அவர்கள் அந்தப் பாடசாலைக்குச் செல்வதாக இருந்தால் முதலாவது விதிக்கின்ற நிபந்தனை என்னுடைய படம் இருக்கக் கூடாது. அதிபர் மெதுவாக படத்தை எடுத்து அலுமாரியில் போட்டு பூட்டிக்கொள்வார். நிகழ்ச்சி முடிவடைந்ததன் பின்பு திரும்புவும் என்னுடைய படம் மேலுக்கு வரும். இவ்வாறு தான் இந்த மண்ணிலே ஒரு காலத்தில் அரசியல் நடைபெற்றது. அந்த அரசியல் இப்போது மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் அந்தப் பிரதிநிதி; நான் அல்ல. ஐ. எம். இஸ்ஸதீன் அவர்களிடம் அல்லது முத்துவிங்கம் ஜயா அவர்களிடம் சொல்லியிருந்தால் மன்குருடைய படம் அகற்றப்பட வேண்டும். இல்லாவிட்டால் நான் வரமாட்டேன் என்று சொல்லி இருந்தால் நீங்கள் எல்லாரும் எதிர்த்தாலும் பின்பும் இந்தப் படத்தை அகற்றியிருக்க எங்களால் முடியும். அவ்வாறு செய்கின்ற இரத்தம் என்னுடைய நரம்பிலோ நாளத்திலோ ஓடக்கூடியது அல்ல. இந்த மண்டபத்தை 40 லட்சம் ரூபா பண மதிப்பிட்டு அமைத்ததற்கு என்னுடைய மாமா எம். எஸ் காரியப்பருடைய பேரிலே இந்த மண்டபத்தை அமைப்பதற்கு அவர் எமது கட்சியை சேராதவராக இருந்த போதிலும் அனுமதியளித்தோம். இந்த உண்மையை நாங்கள் ஜீரணிக்கின்றோம். இது தான் முஸ்லிம் காங்கிரசுடைய அரசியலாகும்.

நியமனங்களில் நேர்மை

இங்கு அதிபர்கள் இருக்கின்றிர்கள் நான் சொல்ல வேண்டும். புதிதாக கல்வி மாவட்ட அமைப்புக்கள் மாற்றப்பட இருக்கின்றன. 2வலய கல்வி நிலையங்களும் ஒரு மேலதிக பிராந்திய காரியாலயமும் இருக்கப் போகின்றது. உங்களுக்குத் தெரிய வேண்டும் இந்த 42 மைஸ் தூரத்திலும் 2 வலயங்கள் வரப்போகின்றன. இரண்டிற்கும் 2 முஸ்லிம்களை வலைய அதிகாரிகளாக நியமிக்க வேண்டுமென்று மு. காங்கிரஸ் தலைவர் சிபாரிசு செய்தால் அதையாரும் தடுக்க முடியுமா என்று நான் உங்களிடம் கேட்கின்றேன். அது மட்டுமல்ல இங்கிருக்கின்ற எங்களுடைய சகோதரிகள், சகோதரர்களிடம் தமிழ் சகோதரர்களைப் பற்றிக் கேட்கின்றேன். யாராவது என்னிடம் வந்து ஐயா என்னைத்தான் வலய அதிகாரியாக நீங்கள் நியமிக்க வேண்டும் என்று சொன்னீர்களா? என்று நான் கேட்க விரும்புகின்றேன்.

யாரும் வந்து கேட்காமல் இரண்டு வலயங்களுள் ஒரு வலயத்திற்கு முஸ்லிம் தலைமைதாங்க வேண்டும். மற்றைய வலயத்திற்கு ஒரு தமிழர் தலைமை தாங்க வேண்டும் என்று தீர்மானம் எடுத்தது முஸ்லிம் காங்கிரஸ் என்பதை நான் மிகவும் பெருமையுடன் இங்கு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகின்றேன். என்னை வந்து சந்தித்த சில கட்சி அங்கத்தவர்கள் ஆதரவாளர்கள் சொன்னார்கள். சேர் எங்களிடம் அதிகாரம் கிடைத்திருக்கின்றது என் இரண்டிற்கும் இரண்டு முஸ்லிம்களைப் போடக் கூடாது என்று, நான் சொன்னேன் கல்வி-பதவி- பொறுப்புக்கள் என்று வருகின்ற போது அவர் தமிழர்களாக இருந்தாலும் சரிதான் அவர்களைக் கெளரவிப்பது முஸ்லிம் சமுதாயத்தின் கடமையாகும். தமிழ், முஸ்லிம் ஒற்றுமையைப் பலப்படுத்த வேண்டும். ஆகவே தான் கல்முனைக்கு ஒரு முஸ்லிம் வலயக் கல்வி அதிகாரி மேலதிகமாக ஒரு தமிழ் கல்வி அதிகாரி இருக்க வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை நாங்கள் எடுத்தோம். நான் இங்கு வந்து தமிழ், முஸ்லிம் ஒற்றுமையைப் பற்றி பேசுகின்ற போது வெறும் கற்பனை வாதத்தை இங்கு எடுத்துரைக்கவில்லை. நாங்கள் செய்ததை, சொல்லுவதை இங்கு சொல்லிக்காட்டுகின்றோம்.

சமாதானப் போராட்டம்

அன்புள்ள சுகோதரர்களே, இற்றைக்கு 2 1/2 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கல்முனைப் பிரதேசங்களில் தேர்தல் நடைபெற்றது. உள்ளுராட்சித் தேர்தல்கள் நடைபெற்றன. உங்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கலாம் முஸ்லிம் பெரும்பான்மை உள்ளுராட்சிச் சபைகள் 6 இருக்கின்றன. இந்த ஸ் ஏதாவது ஒன்றில் அதில் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தோற்கடிப்படுவதாக இருந்தால் என்னுடைய பாராளுமன்ற உறுப்பினர் பதவியை ராஜினாமா செய்வேன் என்று குனுரைத்து விட்டு நாங்கள் தேர்தல் களத்திலே இறங்கினோம் எங்களுடைய சங்கைக்குரிய பிரதர் மத்தியு அவர்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கலாம். நான் பாத்திமாக் கல்லூரிக்கு அந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே ஒரு தடவை போய் அங்கிருக்கின்ற அதிபர்களுடனும் ஆசிரியர்களுடனும் பேசினேன். சந்தாங்கேணித்திடலிலே ஒரு பெரிய கூட்டத்தை கூட்டி தமிழர்களுக்கு நாங்கள் பேசினோம். முஸ்லிம் காங்கிரஸ் மணித்தியாலக்கணக்கிலே நாங்கள் பேசினோம். முஸ்லிம் காங்கிரஸ் என்பது தந்தை செல்வாநாயகம் எடுத்துக் கொண்ட போராட்டத்தின் ஒரு தொடரே என்று நாங்கள் சொன்னோம். பிரபாகரன் அவர்களுடைய போராட்டம், செல்வநாயகம் அவர்களுடைய போராட்டத்தின் தொடர்ச்சி அல்ல. ஆனால் முஸ்லிம் காங்கிரஸ்தைய போராட்டம் அவர்கள் வந்த வடிவில் அடியில் தொடர்ந்த ஒரு போராட்டம், தொடர்கின்ற ஒரு போராட்டம். சமாதானப் போராட்டம் நீங்கள் மறந்துவிடக்கூடாது. அந்தச் சபையிலே நான் சொன்னேன் தமிழ் மக்களைப் பார்த்து சொன்னேன். தமிழ் கட்சிகள் போட்டியிடவில்லை. முஸ்லிம் காங்கிரஸ் போட்டியிடுகிறது. கல்முனைப் பிரதேச சபையை நாங்கள் வென்றெடுக்க வேண்டும். தயவு செய்து நீங்கள் வாக்களியுங்கள் என்று சொன்னேன். நீங்கள் வாக்களிக்காவிட்டால் பரவாயில்லை. சிந்தித்ததுப் பாருங்கள் என்று சொன்னேன். அன்புள்ள சுகோதரர்களே, நான் கல்முனைப் பிரதேசத்திலே வாழுகின்ற தமிழ் மக்களுக்குச் சொன்னேன். அதைச் சொன்னதற்காக வருந்துகின்றேன். சொன்னதற்காக நான் மன்னிப்புக் கேட்கிறேன். ஆனால் சொல்லாமல் இருந்திருக்க முடியாது. அன்று நான் தமிழ் மக்களுக்கு மத்தியிலே சொன்னேன். ஒரு தமிழ் வாக்குமில்லாமல் ஸ் லங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் கல்முனைப் பிரதேச

சபையை வென்றெடுப்பதை யாரும் தடுக்க முடியாது என்று நான் சொன்னேன். ஆகவே எங்களுடைய வெற்றியில் எங்களுடைய பங்காளிகளாக வாருங்கள் எங்களுடைய வெற்றியில் நீங்கள் பார்வையாளராக இருக்க வேண்டாம். பங்காளிகளாக வாருங்கள் என்று நாங்கள் சொன்னோம். அந்த அழைப்பு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருந்தால் இன்று இந்த நிலைமை இன்னும் வேறாக இருந்திருக்கும். அதே அழைப்பைத் தான் நான் மீண்டும் அம்பாறை மாவட்டத்தில் வாழுகின்ற விஶेषசமாக கரையோர மாவட்டத்திலே வாழுகின்ற தமிழ் மக்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகின்றேன். முஸ்லிம் காங்கிரஸ் ஒரு இனவாதக் கட்சியல்ல. நாங்கள் சமூகங்களுக்கு மத்தியிலே தமிழ் மக்களை இணைத்துக்கொள்கின்றோம். தயவு செய்து நான் நீட்டுகின்ற சமாதானக் கரத்தை கட்டிப்பிடித்துக்கொள்ளுங்கள் என்று நான் மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கின்றேன். நீங்கள் யாரிடமும் போய்க் கேட்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. நாங்கள் இருக்கின்றோம். முஸ்லிம்களுக்காக மாத்திரம் ஏதும் செய்வதற்காக அல்ல. உங்களுக்குத் தெரியும் எந்தவிதமான பாரபட்சமும் இன்றி நாங்கள் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றோம்.

தமிழ் பிரதிநிதித்துவம்

அம்பாறை மாவட்டத்திலே இருக்கின்ற தமிழ் சகோதரர்கள் மன்னிக்க வேண்டும். ஜப்பானிய பழமொழி ஒன்று சொன்னேன். கட்டிலிலே இருந்து கொண்டு, பிறர் பற்றி கனவுகள் கண்டதற்காக அம்பாறை மாவட்டத் தமிழர்கள் இன்று பாராளுமன்றப் பிரதிநிதித்துவத்தை இழந்திருக்கிறார்கள். எனது நண்பர் யூ.எல்.எம். மொகிதீன் அவர்கள் இன்றிருப்பது தமிழர்களுக்குரிய ஆசனம். அதை நாங்கள் வெறுத்தவர்களாக ஜீரணத்தவர்களாக இருக்கின்றோம். தமிழ் மக்களுடைய வாக்குகள் சிதறுடிக்கப்பட்டது. நாங்கள் பாராளுமன்றத் தேர்தலிலே வந்து முஸ்லிம் காங்கிரஸிற்கு வாக்களியுங்கள் என்று தமிழ் மக்களிடம் கேட்பதில்லை. தமிழ் மக்கள் ஒரு தமிழ் பிரதிநிதியை பாராளுமன்றத்திற்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று கேட்கின்றோம்.

துரதிஷ்டவசமாக தமிழ் மக்கள் பிரிந்து நின்றார்கள். வாக்கு பிரிக்கப்பட்டன. அம்பாறை மாவட்டத்தில் உள்ள தமிழர்களைப் பிரதிநிதிப்படுத்தக்கூடிய ஒரு தமிழர் இல்லாத நிலை தமிழ் மக்களுக்கு ஏற்பட்டது. வாக்கிளிக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டது. கடந்த பாரானுமன்றத் தேர்தலில் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் ஒரு ஆசனத்தை மாத்திரம் தான் பெற்றது. மீதமுள்ள இரண்டு ஆசனங்களையும் ஐ.தே.கட்சியினர் பெற்றுக் கொண்டார்கள். நீங்கள் மட்டுமல்ல அம்பாறை மாவட்டத்திலுள்ள முஸ்லிம்களும் அந்தத் தவறைத் தான் செய்தார்கள். 1989ஆம் ஆண்டு பாரானுமன்றத் தேர்தலின் போது முஸ்லிம்கள் 600 வாக்குகளினால் 2 ஆசனங்களை இழந்து இரவோடு இரவாக நாங்கள் கண்ணீர் வடித்து அழுதோம். பிழை செய்து விட்டோமே, தவறிமூத்து விட்டோமே என்று நாங்கள் அழுதோம். அந்தத் தவறை முஸ்லிம்கள் மீண்டும் செய்ய மாட்டார்கள் என்று கனவு கண்டோம்.

கடந்த தேர்தலில் 30 ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட முஸ்லிம்கள் ஐ.தே.கட்சிக்கு வாக்களித்து மீண்டும் மீண்டும் முஸ்லிம்களுக்குரிய ஆசனங்களை ஐ.தே. கட்சிக்குக் கொடுத்தார்கள். ஒரு சதம் கூட அவர்களினால் இந்த அபிவிருத்திக்கு கிடைக்கவில்லை. தமிழ் மக்கள் நிறையப் பிழைகளை விட்டார்கள். இந்தத் தவறுகள் தொடர்ந்தும் இந்த மண்ணிலே நடக்க வேண்டுமா என்ற கேள்வியைத் தான் நான் உங்களுக்கு மத்தியிலே எழுப்ப விரும்புகின்றேன். நான் உங்களுக்கு மத்தியில் அரசியல் பேசவரவில்லை. கார் மேல் பாத்திமாக் கல்லூரி மாணவிகள் எழுப்பிய அந்தக் கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்லவே முயற்சி செய்கின்றேன். நீங்கள் வரலாம் என்னுடைய கதவுகள் திறந்திருக்கின்றன. உங்களுக்கு உதவி செய்ய என்றும் நாங்கள் காத்திருக்கின்றோம். எந்தவிதமான நிபந்தனையின் அடிப்படையிலும் அல்ல.

எந்தவிதமான வாக்கையும் நாங்கள் எதிர்பார்க்க வில்லை. எங்களுடைய கடமையைச் செய்ய வேண்டும். கடமையைச் செய்ய நீங்கள் உதவ வேண்டும். அன்புள்ள சகோதர, சகோதரிகளே, இதைத் தான் அந்த அல்- அஷ்ரப் கல்லூரி மாணவர் முன்னைய நிகழ்ச்சியிலே அழகாகப் பாடுக்காட்டினார். எனக்குக் கண்ணீர் வந்தது. ஒன்றாய் இருக்கிறோம்.

ஓன்றாய் இருந்தோம்
 ஒரு கல்லையிலே சோறு தின்றோம்
 ஆகாத காலம் வந்து - நம்மை
 ஆனுக்கொரு பக்கம் ஆக்கினதே.

தமிழ் மக்களைப் பார்த்து முஸ்லிம்கள் சொல்லுகிறார்கள் ஓன்றாய் இருக்கோம். ஒரு கல்லையிலே சோறு தின்போம் ஆகாத காலம் வந்து நம்மை ஆனுக்கொரு பக்கம் ஆக்கினதே.

ஆறுமுகம் பெண்டாட்டி
 ஆறுமுகம் வண்டில் கட்டி

அவன் பெண்டாட்டி புள்ளைகளுடன் மண்டூர் தீர்த்தத்துக்குப் போனான். மாங்காயும், கீரையும் வாங்கி வந்தோம். இது ஆதம்பாவா பேசுகின்றான். ஆறுமுகத்தை நினைத்து ஆதம்பாவா பேசுகின்றான்.

ஆறுமுகம் வண்டி கட்டி
 அவன் பெண்டாட்டி புள்ளைகளோடு
 மண்டூருக்குத் தீர்த்தம் போய்
 மாம்பழும் கீரையும் வாங்கி வந்தோம்.

ஆதம்பாவா மண்டூர்த் தீர்த்தத்திற்கு மாத்திரம் போகவில்லை. ஆறுமுகம் கல்முனைக் குடியிலே இருக்கின்ற மீரா சாய் ஆண்டவின் கொடியேற்றத்திற்கு வந்தார்.

மீரா கொடியேற்றத்தில் மிட்டாய்
 பார்சல் வாங்கி உம்மா
 வள்ளிக்குக் கொடுத்ததெல்லாம்
 நெஞ்சை வான் அறுக்குதடா
 என்ற அடிகளோடு விடை பெறுகிறேன்.

அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் வரஹ்மத் துல்லாஹி
 வபராகாத் துஹா.

ஒளிமயமான எதிர்காலத்தைக் காண முடியாதா?

இன்று எங்களுக்கு ஒரு முக்கியமான தினம். இந்நாட்டு வரலாற்றில் மிகவும் சோதனையான ஒரு காலகட்டத்திலே குறிப்பாக கிழக்கு மக்கள் சோதனையான காலகட்டத்திற்கு முகம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கின்ற ஒரு தறுவாயிலே கொழும்பிலே இந்த பண்டார நாயக்க நினைவு மண்டபத்தில், அரசாங்க விருந்தினர்களாக நீங்கள் கூடியிருக்கின்றீர்கள். வடக்கிலே ரிவிரச 1, ரிவிரச 2 என்ற யுத்தங்கள் முடிவடைந்து வடக்கை விட்டுப் புலிகள் எல்லாம் ஒதுங்கி இன்று, கிழக்கே அமைதி நிறைந்திருந்த பிரதேசத்தில் குழப்பத்தை உண்டு பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற தறுவாயில் அரச ஊழியர்கள், அவர்களுடைய சொத்துக்கள், உடைமைகள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. பாதிக்கப்பட்ட சொத்துக்களுக்கும், உடைமைகளுக்கும் நஷ்டசூடு அரசாங்கம் வழங்குகின்றது. இந்தக் குடும்பங்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் புலிகளுக்கும் அல்லது, பயங்கரவாதிகளுக்கும் படைகளுக்கிடையே ஏற்பட்ட யுத்தத்தின் காணரமாக பாதிக்கப்பட்டவர்களாக இருக்கலாம்.

அரச ஊழியர்களுக்கு அரசாங்கம் நஷ்ட ஈட்டைத் தருவதற்குப் பொறுப்பேற்றிருக்கிறது. ஏற்ததாழ இரண்டாண்டு காலமாக இந்த அமைச்சைப் பொறுப்பெடுத்து அந்தப் பொறுப்புகளுக்குத் தலைமை தாங்கி இந்தக் கருமாங்களைச் செய்து கொண்டு வருகிறேன். அரசாங்கத்திடம் நஷ்டஸட்டைப் பெற்றுப் பொறுப்புகளுக்குத் தலைமை ஒரு பங்கைப் புலினாக்குக் கொடுக்கிறவர்கள் எமது மத்தியில் இருக்கிறார்கள், பயங்கரவாதிகளுக்குத் தீணி கொடுக்கிறவர்கள் எமது மத்தியில் இருக்கிறார்கள். அரசாங்க ஊழியர்களாகிய நீங்கள் அவ்வாறு செய்கின்ற அந்தச் செய்கை சரியா என்பதைச் சந்தூ சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். பலத்த கஷ்டங்களுக்கு மத்தியிலே அரசாங்கம் அரச ஊழியர்களுக்கு இந்த நஷ்டஸட்டை வழங்கிக்கொண்டிருக்கிறது.

நீதி நியாயத் திற்கு நிறமில்லை.

அரசாங்கம் எங்களின் தேவைப் படி எங்களுக்கு சம்பளம் தருகிறது. நாம் அரசாங்கத்திற்கு விசுவாசமாக இருக்க வேண்டும். நாங்கள் இரண்டு பேர்களுக்கு ஒரே நேரத்தில் விசுவாசமாக இருக்க முடியாது. அரசாங்கத்திற்கும் விசுவாசம், புலிகளுக்கும் விசுவாசம் என்ற நிலை இருக்க முடியாது. ‘மீனுக்குத் தலையும் பாம்பக்கு வாலையும்’ காட்டிக் கெண்டிருக்கிற ஒரு நிலை அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு மத்தியில் இருக்க முடியாது. நாங்கள் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் என்ற கட்சியினை ஸ்தாபித்து இந்த நாட்டிலே பேரினவாதப் போக்குகளுக்கு எதிராக சங்கரித்துக் கொண்டும் போராடிக் கொண்டும் இருந்தது மட்டுமல்லாமல் நீதி நியாயத்தைக் கட்டி எழுப்பிய ஒரு கூட்டமாக நீதிக்கும் நேர்மைக்கும் நாங்கள் எப்போதும் தலை சாய்த்துக் கொண்டிருக்கின்றோம். யாரையும் பழிவாங்கக் கூடாது என்ற நிலைப் பாட்டில் நாங்கள் இருந்ததன் காரணமாகத்தான் எந்தவித பாரபட்சமும் இல்லாமல் அரச ஊழியர்களுக்கு நாங்கள் இந்தக் கொடுப்பனவைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

நான் சிங்கள மொழியிலே திண்டாடிக் கொண்டு பேசிய போது கூட சொன்னேன். இங்கு இருக்கிற முகங்களில் ஆகக் குறைந்தது ஒரு சில முகங்களையாவது நான் நேரடியாகக் கண்டிருக்கிறேன். எத்தனையோ பேர்களை பலி கொடுத்து நாங்கள் வந்திருக்கிறோம். அவர்களை இன்று நினைத்திருக்கிறோம். எனக்கு வேண்டியவர்கள் என்னை ஏசியவர்கள், திட்டியவர்கள், கூழ் முட்டை அடித்தவர்கள், போஸ்ட்டர்கள் ஒட்டியவர்கள், போத்தல்கள் எறிந்தவர்கள், முஸ்லிம் காங்கிரஸ் ஒழிக, என்று கோஷமிட்டவர்கள், முஸ்லிம் காங்கிரஸ் அழிய வேண்டும் என்ற எதிர்பார்த்தவர்கள் அவர்களில் சிலர் இங்கு வந்திருக்கிறார்கள். ஐக்கிய தேசியக் கட்சி எவ்வாறு ஐ.தே.கட்சி அல்லதுவர்களுக்கு எதிராக தங்களுடைய அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்ததோ அவ்வாறு செய்வதாக இருந்தால் அடுத்த 6 ஆண்டுகளுக்கு அதைச் சல்லி கூட அந்த அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு கொடுக்காமல் இருப்பதற்கு எங்களால் முடியும். வழக்காட முடியாது, நீதிமன்றத்திற்கு

கொண்டு போகவும் முடியாது. யார் எதையும் செய்ய முடியாது நாங்கள் அதைச் செய்யவில்லை. யார் யாருக்கெல்லாம் நீதி நியாயம் கொடுப்ப வேண்டும் என்று தெரிகிறதோ அவர்களுக்கு எந்தவிதமான பாரபட்சமும் இல்லாமல் நாங்கள் அதைச் செய்து வந்திருக்கிறோம். எங்களைப் பொறுத்தவரை நீதி நியாயம் என்பவற்றிற்கு நிறமில்லை, பசி - நிறமில்லை, கண்ணீர் - நிறமில்லை, முஸ்லிம்களுடைய கண் ணீருக் கும், தமிழர்களுடைய கண் ணீருக் கும், சிங்களவர்களுடைய கண் ணீருக் கும் வேறுபாடில்லை. முஸ்லிம்களுடைய பசிக்கும், தமிழர்களுடைய பசிக்கும், சிங்களவர்களுடைய பசிக்கும் இடையே வேறுபாடுகள் எமக்குத் தெரியாது.

அது போன்று தான் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியை சேர்ந்த ஊழியர்களுக்கும், ஸ்ரீ வங்கா முஸ்லிம் காங்ரஸைச் சேர்ந்த அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும், ஸ்ரீ வங்கா சுதந்திரக் கட்சியைச் சேர்ந்த அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும், தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியைச் சேர்ந்த அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும் இடையே எந்த வேறுபாடுகளும் எமக்குக் கிடையாது. மனிதாபிமானத்தின் அடிப்படையிலும், மனித நேயத்தின் அடிப்படையிலும் மாத்திரம் தான் இந்தப் பணிகளை நாங்கள் செய்து கொண்டு வருகின்றோம். அதில் நாங்கள் தெளிவாக இருக்கின்றோம். ஏனென்றால் நாங்கள் ஏற்படுத்திக் கொண்டு இருக்கின்ற இந்த அரசியல் அதிகாரம் எங்கள் மீது ஒரு நம்பிக்கைச் சொத்து என்ற அடிப்படையில் தான் நாங்கள் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றோம். அந்த நம்பிக்கை வீணடிக்கப்படக் கூடாது. நான் ஒரு அமைச்சராக இருக்கின்ற போது அமைச்சர் என்ற அடிப்படையில் மட்டுமல்ல என்னுடைய தனிப்பட்ட வாழ்க்கையிலும் கூட ஒரு காலையில் நான் கண் விழித்தால் அது தான் கடைசி நாள் என்ற எண்ணத்துடன்தான் என் கண்கள் விழிக்கின்றன. அந்த எண்ணத்துடன் தான் நான் கப்பலுக்குப் போவேன். அடுத்த நாள் என்னுடைய சிந்தனையில், வாழ்க்கையில் இல்லை. அவ்வாறு தான் என்னுடைய தனிப்பட்ட வாழ்க்கையை நடாத்திக் கொண்டிருக்கின்றேன். ஏனென்றால் இந்த அமைச்சர் பதவி இந்த அதிகாரங்கள் எல்லாம் தற்காலிகமானது. மக்களுக்கு மத்தியிலே

எங்களுடைய கண்ணியம், கெளரவம் காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் நாம் தெளிவாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றோம். கப்பல் துறை, துறைமுகங்கள் அமைச்சராக இருக்கின்றேன். எங்களுடைய முஸ்லிம் காங்கிரஸ் கட்சிக்குள்ளே கேள்வி எழுப்பப்பட்டிருக்கின்றது. நீங்கள் எவ்வாறு ஐ.தே.க. சேந்தவர்களுக்குப் பதவியைக் கொடுத்தீர்கள் என்று கேட்கிறார்கள். நான் சொன்னேன் பதவிகள் ஐ.தே.க. கார்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவதல்ல பதவிகள் தகுதி உள்ளவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற விஷயம். அப்படித்தான் தான் என்னுடைய பணிகள் நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

அதிகார துஷ்பிரயோகம்

அன்புள்ள சகோதரர்களே, இன்னும் ஒரு முக்கியமான விடயத்தை நான் இங்கு சொல்ல வேண்டும். இந்த (ரெப்பியோ ஸ்தாபனம்) புனர்வாழ்வு அதிகார சபை ஒரு காலத்தில் கள்வர்களின் குகையாக இருந்த ஒரு சபையாகும். அங்கு போய் ஒரு பைஸை ஒரு இடத்திலிருந்து இன்னும் ஓரிடத்திற்கு தூக்கி வைப்பதென்றால் 2000/- ரூபா, 5000/- ரூபா கொடுக்கப்பட்ட இடமாகும் உங்களுடைய விண்ணப்பத்தை சிபாரிசு செய்கின்ற கிராமசேவக உத்தியோகத்திலிருந்து அதிகார சபைத் தலைவர் வரை சில வேளை அதற்கு அப்பாலும் பெரும் பெருந்தொகைகள் கொடுக்கப்பட்ட வரலாறு ஒன்று உண்டு. அந்த வரலாற்றை நாங்கள் மாற்றி இருக்கின்றோம்.

என்னுடைய கரங்கள் தூய்மையாக இருக்க வேண்டும். நாங்கள் மனச் சாட்சியுடன் செயல் பட வேண்டும் என்பதில் எப்போதும் நாம் தெளிவாக இருந்திருக்கின்றோம். ஆனால் மிகவும் அண்மைக் காலமாக எனது கவனத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றது. சில தேவையற்றவர்கள் அரசு ஊழியர்களுக்கு மத்தியிலே நடமாடுகின்றனர். அரசு ஊழியர் நஷ்டசூடு பெற வேண்டுமென்றால் அதற்கென்று ஒரு கூலி வேண்டும் என்ற பேச்சுக்கள் அடிப்படுவதாக நாங்கள் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். இது என்னை மிகவும் வருத்திய ஒரு விடயமாகும். நான் மிகவும் வேதனைப்படுகின்ற ஒரு விடயமாகும்.

நேற்றுப் பின்னேரம் நான் எனது அமைச்சிலே இருக்கின்ற போது இந்தத் தகவல்கள் என்னை வந்து சேங்கதது. எந்த அளவிற்கு என்றால் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் பிரமுகர்கள், இப்படி நடக்க மாட்டார்கள், முஸ்லிம் காங்கிரஸ் பிரமுகர்கள் என்று தங்களைச் சொல்லிக் கொள்கிறவர்கள் இந்த ஸ்தாபனத்தை நடத்த முடியாத அளவிற்கு பிரச்சினைகளைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்ற செய்தி கிடைத்த போது உடனடியாக எந்த விதமான மனக்கிலேசமும் இன்றி ஒரு உத்தரவை நேற்று அனுப்பி இருக்கிறேன். முஸ்லிம் காங்கிரஸ் பிரமுகர்கள் யாருக்கும் ரெப்பியா காரியாலயத்திற்கு காலடி எடுத்து வைக்க முடியாது. வேறு எந்தக் கட்சித்தலைவரும் அந்தக் கட்டளையை இட மாட்டார்கள். நான் அதைச் செய்து இருக்கின்றேன். முஸ்லிம் காங்கிரஸ் காரர்கள் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் வேலைகளைச் செய்ய வேண்டும். முஸ்லிம் காங்கிரஸ்தையை போராட்டத்தில் அவர்கள் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்க வேண்டும். முஸ்லிம் காங்கிரஸ் எவ்வாறு பேரினவாதத்துக்கு எதிராகப் போர்க்கொடியைத் தூக்கிக் கொண்டிருக்கின்றதோ, முஸ்லிம் காங்கிரஸ் எவ்வாறு பிரதேச வாதத்திற் கெதிராக் நாங்கள் போர்க்கொடிகளைத் தூக்கிக் கொண்டிருக்கின்றோமோ அவ்வாறு தான் முஸ்லிம்கள். அநியாயம், அட்டுமியம், கைலஞ்சம் எல்லாவற்றிற்கும் எதிராக போர்க்கொடியைத் தூக்கிக் கொண்டிருக்கின்றோம். முஸ்லிம் காங்கிரஸ் பிரமுகர் என்று தங்களை அறிமுகப்படுத்தி கைலஞ்சம் வாங்க முற்பட்டால் அவர் உடனடியாக முஸ்லிம் காங்கிரஸில் இருந்து தூக்கி வீச்யுவொரென்று நான் மிகவும் தெட்டத் தெளிவாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

இந்த நாடு உருப்பட வேண்டுமென்றால் கட்சியின் அந்த நாமம் புனிதமாக இருக்க வேண்டும். இருக்கின்ற உங்களுக்கு மத்தியில் நான் இதை ஏன் சொல்வதென்றால் இங்கு இருக்கின்ற ஒருவராவது ஒரு சத்தையாவது யாருக்காவது நீங்கள் கொடுத்திருந்தால் அது தான் நீங்கள் செய்த மிகப் பெரும் தவறாகும். தயவு செய்து இந்தச் சமூகத்தைக் காப்பாற்றுவதற்கு, இந்தச் சமூகத்தை வளர்ப்பதற்கு தயவு செய்து உங்கள் ஒத்துழைப்பை நான்

எதிர்பார்க்கின்றேன். இரகசியமாக அந்தத் தகவலை எனக்குத் தாருங்கள். நாங்கள் இந்தப் பதவியை வைத்துக் கொண்டு இருக்கின்ற இந்தக் குறுகிய காலத்தில் மிகவும் புனிதமாக இந்தக் கருமத்தைச் செய்ப்படுத்துகின்றோம். இது எங்களுடைய கடைசி நாள். நானைக்கு நாங்கள் வாழ்வதில்லை அந்த அடிப்படையில் தான் நாங்கள் இங்கு இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றோம். நாங்கள் ஒரு நாள் என்றாலும் எங்களுடைய பணியை சரியாகச் செய்ய வேண்டும். ஆகவே இந்த விடயத்தை இந்தச் செய்தியை நீங்கள் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும்.

நஷ்டசு பெறுபவர்கள் அனைவரும் நஷ்டமடைந்தவர்களா?

இன்று எங்கள் செயலாளர் ஜனாப் என்.எம். ஜானெட் பேசுகின்ற போது சொன்னார் அரசு ஊழியர்கள் இவ்விடத்திற்கு வந்து சில இலட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை பெறப் போகின்றீர்கள் ஆனால் சிலர் பல்லாயிரக்கணக்குப் பெறுமதியான கார்சோலைகளைப் பெறப் போகின்றீர்கள் என்றார். ஆனால் நான் இன்று ஒரு கேள்வி கேட்கின்றேன். உண்மையிலேயே உங்களுடைய உடமைகள் பாதிக்கப்பட்டதா என்பது ஒரு பெரிய கேள்வியாகும். கிராம சேவையாளர் ஆதரவு தந்திருக்கிறார், கல்வித் தினைக்களத்தில் ஆதரவு தந்திருக்கிறார்கள் எல்லா ஆதரவகளும் பெறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் உண்மையிலேயே உங்களுடைய சொத்துக்கள் பாதிக்கப்பட்டதா என்பதை உங்கள் மனச்சாட்சிக்கும் நீங்கள் நம்புகின்ற உங்களுடைய இறைவனுக்கும் இடையிலேயே உள்ள ஒரு பிரச்சினை ஆகும். அந்த விசயத்தில் நான் தலையிட விரும்பவில்லை. ஆனால் உங்களை எச்சரிக்கை செய்ய வேண்டிய ஒரு பணி எனக்கிருக்கின்றது. இங்கு மூஸ்லிம் சகோதரர்கள் இருக்கின்றீர்கள் மூஸ்லிம்களுக்கு மத்தியிலே நாங்கள் நம்புகின்றோம் ஹலால், ஹறாம் என்று நாங்கள் நம்புகின்றோம். பன்றி இறைச்சியை ஒரு மூஸ்லிம் சாப்பிட முடியாது அது ஹறாம், சாராயத்தைக் குடிக்க முடியாது ஹறாம். அவைகள் எல்லாம் உங்களுக்கு உரிமை இல்லாதவைகள். உங்களுடைய சொத்துக்கள்

உண்மையிலேயே பாதிக்கப்படாமல் நீங்கள் அந்தக் காசோலைகளை இன்று பெற்றுக்கொள்ளப் போகிறீர்கள் என்றால் அதற்குரிய வகைகளை வழிகளை நீங்கள் எங்கு யாருக்குச் சொல்ல வேண்டும் என்பது அதுவும் உங்களுக்குத் தெரியும். இதில் நீங்கள் மிகவும் கவனமாக இருக்க வேண்டும். யார் யாருடைய பைல்கள் எல்லாம் சரியாக இருக்கின்றதோ எல்லோருக்கும் நாங்கள் கொடுக்கப்போகின்றோம். தனிப்பட்டவர்கடைய தார்மீக ஒழுக்கங்களைக் காப்பாற்ற வேண்டிய ஒரு பணி எங்களுடைய பணி அல்ல, இருந்தாலும் ஒரு பொறுப்பு இருக்கின்றது. அந்தப் பொறுப்பை நான் தெளிவுபடுத்துகின்றேன். வட-கிழக்கிலே இந்த யுத்தம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

தென்மராட்சியிலும் வடமராட்சியிலும் இருந்து இடம் பெயர்ந்த மக்கள் தங்கள் இடங்களுக்குத் திரும்பச் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள் இருந்த போதிலும் இவ்வேளையில் இவைகள் எல்லாம் இந்நாட்டில் இடம்பிடித்திருக்கின்ற இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வா என்ற கேள்வி இன்னும் பெரியதொரு கேள்வியாகத்தான் இருக்கின்றது. நாளைக்கு வடக்கும் அரசின் ஆட்சிக்குக் கீழ் வந்து விட்டாலும் தமிழ்களுடைய பிரச்சினை - தமிழ் பேசும் மக்களுடைய பிரச்சினை அதற்குத் தீர்வு கிடைத்து விட்டதா என்பது பெரியதொரு கேள்வியாகத்தான் இருக்கும். நாங்கள் சந்தோசப்படக் கூடிய விதத்தில் இந்த நாட்டிற்கு ஒரு ஜனாதிபதி கிடைத்திருக்கிறார். இந்த நாட்டு வரலாற்றிலே ஒரு முற்போக்கு சிங்களத் தலைமைத்துவம் முதல் தடவையாக வந்திருக்கின்றது. பிரஜைகளுடைய பிரச்சினை வேறு தமிழ் பேசும் மக்களுடைய பிரச்சினை வேறு.

தமிழ்களும் முஸ்லிம்களும் சிங்கள மக்களும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு நியாயமான தீர்விற்கான பேச்சவார்த்தைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றது. இங்கு தமிழ் விடுதலைக் கூட்டணியைச் சேர்ந்த எங்கள் பலரின் அன்பிற்குரிய பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் பலர் இருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்குத் தெரியும் இவர்களை நான் எம்பிக்கள் என்ற அடிப்படையில் இங்கு அழைக்கவில்லை. அவர்கள் எம். பி. க்கள், நான் அமைச்சர் என்ற உறவு முறையிலே நாங்கள்,

பழகிக்கொள்வதில்லை. நாங்கள் எல்லாம் ஒரே தாய் வயிற்றிலே பிறந்த பிள்ளைகளைப் போல் இன்று கூட அவர்களை அழைக்கின்ற போது தங்கத்துரை அண்ணன் என்று தான் சொன்னேன். அவர் எம்பியாக இல்லாத நேரமும் அவரை தங்கத்துரை அண்ணன் என்று தான் சொல்லுவேன். அவர் இன்று எம்பி. யாக இருக்கின்ற போதும் அவரை நான் தங்கத்துரை அண்ணன் என்று தான் சொல்வேன். நான் கல்முனை வெஸ்லி உயர் தர பாடாசாலையில் படித்தேன். என்னுடன் அதே பாடாசாலையில் படித்த நண்பர் தான் செல்வராஜா அவர்கள். சிரேஷ்ட மாணவனாக இருந்தார். நானும் அந்தப் பாடாசாலையில் மாணவத் தலைவனாக இருந்திருக்கின்றேன். பெரும்பான்மையாக கிறிஸ்தவ மாணவர்கள் படித்த பாடாசாலையில் என்னை அவர்கள் அஷ்ரஃப் அண்ணன் என்று தான் சொல்லுவார்கள். இவ்வாறு வளர்ந்த இந்த சமுதாயம் தமிழர்களும், முஸ்லிம்களும் சந்தோசமாக இருந்த ஒரு பாரம்பரியம் துரதிஷ்டமான முறையிலே இன்று உடைத்து வீசப்பட்டிருக்கிறது. இதை விட மோசமான முறையிலே தமிழர்களையும், முஸ்லிம்களையும் பிரித்து வைத்தது முஸ்லிம் காங்கிரஸ் என்ற பொய்ப் பிரசாரங்களையெல்லாம் செய்து இன்று தமிழர், முஸ்லிம்களை சந்தேகக் கண்ணுடனும், முஸ்லிம்கள் தமிழர்களை சந்தேகக் கண்ணுடனும் பார்க்க வேண்டிய ஒரு கஷ்டமான காலகட்டத்திலே நாங்கள் சீவித்துக் கொண்டிருக்கின்றோம். ஸ்ரீ வங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தலைவர் என்ற அடிப்படையில் ஒரு விசயத்தை நான் சொல்ல விரும்புகின்றேன்.

தமிழ் முஸ்லிம் உறவு

நாங்கள் பல விசயங்களில் மிகவும் கவனமாக இருக்கின்றோம். அவற்றில் மிகவும் பிரதானமான விடயம் வட கிழக்கிலே தமிழர் - முஸ்லிம் - சிங்கள ஓற்றுமையை மிகவும் உறுதிப்படுத்துவதில்தான் பல காலங்களாக கவனமாக இருந்து கொண்டிருக்கின்றோம். விசேடமாக தமிழர் - முஸ்லிம்களின் ஓற்றுமையை பிரிக்கப்பட முடியாத ஓற்றுமை மீண்டும் கட்டி எழுப்பப்படல் வேண்டும்.

தமிழ் முஸ்லிம் உறவுகளின் உடைவு ஒரு தங்கச் சங்கிலியின் உடைவாகத்தான் நான் பார்க்கின்றேன். அந்தச் சங்கிலியை நாங்கள் மீண்டும் ஒட்டி எடுக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு எப்போதும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த அடிப்படையில் தான் நாங்கள் இன்று கீவித்துக் கொண்டிருக்கின்றோம். வட கிழக்கிலே வாழுகின்ற முஸ்லிம்கள், தமிழர்கள் எல்லோரும் நாங்கள் ஒரே மொழியைப் பேசிக் கொண்டிருந்த போதிலும் எங்களுக்கு இடையிலே நிறைய வேறுபாடுகள் இருக் கின்றது. எவ் வாறு எங்களை ஒற்றுமைப்படுத்துகின்ற அம்சங்கள் இருக்கின்றனவோ அவ்வாறு எங்களை வேற்றுறுமைப்படுத்துகின்ற அம்சங்களும் இருக்கின்றன. தமிழர்களும், முஸ்லிம்களும் தமிழைப் பேசுகின்றோம். ஆனால் தமிழர்கள் தனியான கலாச்சாரத்தைச் சேர்ந்ததாகவும், முஸ்லிம்கள் வேறு கலாச்சாரத்தைச் சேர்ந்ததாகவும் இருக்கின்றனர். அதே போன்று தான் எங்கள் வடக்கிலே வாழுகின்ற தமிழர்கள் அவர்களுக்கென்று வேறாக ஒரு பாரம்பரியம் இருக்கின்றது. கிழக்கிலே வாழுகின்ற தமிழர்களுடைய வரலாறு வேறு, யாழ்ப்பாண மண்ணின் வரலாறு வேறு, வன்னி மண்ணின் வரலாறு வேறு. அதைப் போன்று தான் கிழக்கு மண்ணின் வரலாறு வேறு. மீண்பாடும் தேன் நாடு அதிலே வாழ்ந்த மக்கள் நாங்கள். எமது வரலாறு வேறு, யாழ்ப்பாணத்திலே இருக்கின்ற மக்கள் அவர்களெல்லாம் தேச வழைமைச் சட்டத்தினால் வேறு பட்டவர்கள். சட்டம் படித்தவர்களுக்குத் தெரியும் கிழக்கிலே வாழும் தமிழ் மக்கள் எப்போதும் முக்குவச் சட்டம் என்ற சட்டத்தினால் ஆளப்பட்டு வருகின்றார்கள்.

ஒற்றுமை இது விசயம் தெய்வத்தால் ஏற்படக் கூடிய ஒரு விஷயம் அல்ல. எங்கு இருந்து இந்த ஒற்றுமையை நாங்கள் ஆரம்பிக்க வேண்டும். கிழக்கைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற அடிப்படையில் நாங்கள் சிந்திக்க முடியுமென்றால் இந்தப் பிரச்சசினைகளுக்குத் தீர்வை காண்பது இல்லோக இருக்கும் என்று நான் நம்புகின்றேன்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை நான் அரசியல் மேடையாகப் பாவிக்க விரும்பவில்லை. ஆனால் அரசின் விருந்தினராக வந்திருக்கின்ற

நீங்கள் இந்தச் சந்தாப்பத்தைப் பாவித்து இந்தச் சிந்தனைகளை இன்று பரிசிலிக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கின்றது. இந்தச் சிந்தனைகளுடன் நீங்கள் போராட வேண்டிய அவசியமில்லை ஆனால் இந்தச் சிந்தனையில் ஏதாவது இருக்கிறதா என்று நீங்கள் தயவு செய்து பாருங்கள்.

பாரானுமன்றத்தில் அங்கம் வகிக்கின்ற தமிழ் கட்சி எம். பி. மார்க்னும் அரசு ஊழியர்களான நீங்களும் மக்களுக்கு மத்தியில் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தினால் ஒளிமயமான எதிர்காலத்தை காண முடியும் என்று நம்புகிறேன்.

